រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

លោកដុកទ័រ អេ អែល ហ្គីល គឺជាកំពូលអ្នកនិពន្ធសៀវភៅជិត២០លានក្បាល ដែលបានបោះពុម្ពហើយ ។ ការងារជាសាវ័កផ្នែកអន្តរជាតិរបស់គាត់នេះគឺបានឈោងចាប់មនុស្សជាង៨០ជនជាតិ ។ គាត់បានអធិប្បាយទៅដល់ហ្វូងមនុស្សជាងម្ភៃម៉ឺននាក់ ដោយមានការបញ្ជាក់មកពីព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ជាមួយនឹងទីសម្គាល់នៃការប្រោសឱ្យជា និងការអស្ចារ្យផ្សេងៗ ។ ការអនុវត្តន៍ដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តារបស់គាត់ សេចក្តីបង្រៀនដែលមានពេញដោយជីវិតផ្លាស់ប្រែ និងដែលមានលទ្ធភាព នោះគឺតាមរយៈវីឌីអូ អូឌីយ៉ូ និងសៀវភៅជាច្រើនភាសា នោះសូមមើលទៅក្នុងវិបសាយ: www.gillministries.com

១. ការបង្កើតឱ្យមានរូបដូចព្រះអង្គ......................... ០០១
២. យើងមានរូបភាពរបស់ព្រះវរបិតា..................... ០០៩
៣. រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី ០១៩
៤. ការផ្លាស់ប្រែរូបភាពចាស់របស់យើង.................. ០២៩
៥. រូបភាពរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ.................... ០៤១
៦. ប្រយោជន៍នៃការកើតជាថ្មី ០៥៥

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ១: ការបង្កើតឱ្យមានរូបដូចព្រះអង្គ

I. តើយើងរាល់គ្នាជាអ្នកណា

ក. ការកើតជាថ្មី

ការសិក្សាពីមេរៀនរូបភាពនៃការកើតជាថ្មី គឺនឹងនាំមកនូវការបើកសម្តែងដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តា ចំពោះយើងរាល់គ្នាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺជាអ្វីដែលមានន័យទៅលើការកើតជាថ្មីនោះ ។ វានឹងនាំមកនូវសេរីភាពពីអារម្មណ៍ថា ជាប់មានទោសការផ្តន្ទាទោស ភាពមិនពេញលេញ និងភាពថោកទាបជាដើម ។ វានឹងបញ្ចេញយើងយ៉ាងអង់អាចឱ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីរំជួយ ការបើកសម្តែងដែលមានការបំផ្លាស់បំប្រែជីវិត ចំពោះអ្វីដែលមានន័យថា នឹងបានជាម្នាក់ដែលនៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងនឹងស្រាវជ្រាវរាវរកនូវអ្វីដែលព្រះទ្រង់បានបម្រុងឱ្យយើង តាមរយៈការងារប្រោសលោះដ៏ធំឧត្តមរបស់ទ្រង់ ។ យើងនឹងរកឃើញដោយខ្លួនយើងនូវការបើកសម្តែងដូចជា:

១. ការកើតជាថ្មី
២. វិញ្ញាណដែលត្រូវបានបង្កើតជាថ្មី
៣. ការបង្កើតជាថ្មី

លោកសាវ័កប៉ុល បានសរសេរពាក្យទាំងនេះ:

២កូរិនថូស ៥:១៧

យើងគឺជាអ្នកជឿ យើងគឺជាអ្នក ប្រណាំងថ្មី យើងបានជាមនុស្សនៅក្នុងទីប្រណាំង "កំណើតថ្មី" គឺយើងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង។ យើងគឺជាអ្នកបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងស្ថិតនៅក្នុង

ការសិក្សានេះ គឺជាអ្នកជឿនឹងត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យបានជា"អ្នកមានកំណើតថ្មី" ។

ការសិក្សានេះ នឹងនាំមកនូវការបើកសម្តែងដែលមានភាពថ្មីស្រឡាង ជាមនុស្សម្នាក់ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់នៅជាមួយ ហើយយើងក៏បាននៅក្នុងព្រះអង្គផងដែរ ។

ខ.យើងបានទទួលនូវការផ្លាស់ប្រែ

ជាមួយនឹងការបើកសម្តែង ដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តានេះ យើងជាអ្នកជឿនឹងចាប់ផ្តើមដើរ នៅក្នុងភាពរំភើបញាប់ញ័រ យើងមានសេរីភាពដ៏សំខាន់ថ្មីមួយ មានសិទ្ធិអំណាច មានភាពអង់អាច អំណាចចេស្តា និងជ័យជម្នះនៅក្នុងជីវិត និងក្នុងការបំពេញការងាររបស់ផងយើង ។

យើងនឹងរកឃើញដោយខ្លួនយើង នូវការប្រកាសដ៏ក្លាហានថា:

ខ្ញុំបានស្គាល់ម្នាក់ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ!
ខ្ញុំគឺជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ!
ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំអាចធ្វើបាន!
ខ្ញុំអាចមានគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់មាន!

II. មនុស្សដែលបានបង្កើតនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ

ក. កាលដើមដំបូង

ដើម្បីឱ្យបានយល់ពីអ្វី ដែលយើងគឺជាអ្នកដែលបានកើតជាថ្មី យើងត្រូវតែយល់ពីអ្វីដែលមនុស្សប្រុសស្រីត្រូវបានបង្កើតឡើងពីដំបូងមក ហើយមាននៅផង ។ យើងត្រូវតែយល់ថា ព្រះទ្រង់មានគោលបំណង និងមានផែនការ គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សប្រុសស្រីមក គឺនៅក្នុងរូបភាពផ្ទាល់របស់ទ្រង់ និងប្រទានពរឱ្យគេមានសិទ្ធិអំណាចពេញលេញ និងឱ្យមានអំណាចគ្រប់គ្រងនៅលើផែនដីនេះ ។ លោកុប្បត្តិ ១:២៦-២៨

ខ. ឱ្យមានរូបភាព - ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៩

យើងត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យមានរូបភាពដូចជាព្រះ ។ យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងជាថ្មី គឺយើងត្រូវតែបានសម្របខ្លួនទៅនឹងរូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ។ រូបភាពទាំងនោះគឺមានភាពដូចយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ តាមរយៈវចនានុក្រមសង្ខេបរបស់លោក វិបស្ទើរ ពាក្យ "រូបភាព" មានន័យថា:

១. ការធ្វើត្រាប់ ឬការធ្វើជាតំណាងរបស់មនុស្សណាម្នាក់ ។
២. ការប្រមើលមើលទៅលើការចាប់អារម្មណ៍ ពីរបស់ខ្លះដែលបានផលិត ដោយការឆ្លុះបញ្ចាំងពីកញ្ចក់ជាដើម ។
៣. មនុស្សម្នាក់ ដែលដូចគ្នាទៅនឹងអ្នកណាម្នាក់ទៀតដូចជាការថ្កិត ការធ្វើជាសំណៅ ឬភាពដូចគ្នា ។
៤. ជាតំណាងដ៏រស់រវើក ព្រះទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម ឱ្យមានរូបភាពដូចទ្រង់ដ៏ពិតប្រាកដ ។ ទ្រង់បានបង្កើតគាត់ឱ្យមានរូបភាពដូចជាទ្រង់បេះបិទ គឺដូចជាកញ្ចក់ឆ្លុះរូបរបស់ព្រះ គឺឱ្យដូចជារូបរាងកាយរបស់គាត់បេះបិទ គឺនៅក្នុងរូបភាពព្រះរបស់គាត់មានដូចជាព្រលឹង និងនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់គាត់ដែលមានជីវិតរស់ និងមានដង្ហើមរបស់ព្រះ ។

មនុស្សជាតិគឺត្រូវបានបង្កើតឡើង ឱ្យមានរូប និងមានសិរីល្អរបស់ព្រះដែលគង់នៅលើផែនដីនេះ ។ ព្រះគម្ពីរ១កូរិនថូស ១១:៧ក

គ. ព្រះត្រៃឯក

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយើងបង្កើតមនុស្សឱ្យដូចជារូបយើង" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "យើង" ពីព្រោះសូម្បីតែព្រះអង្គទ្រង់ ដែលមានតែមួយអង្គគត់ក៏ដោយ ក៏បានបញ្ជាក់បង្ហាញថា មានបីអង្គផ្សេងៗពីគ្នាដែរគឺៈ

១. ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា

២. ព្រះដ៏ជាព្រះរាជបុត្រា

៣. ព្រះដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

មនុស្សប្រុស-ស្រី ដែលបានបង្កើតមកនៅក្នុងរូបភាពរបស់ទ្រង់ ក៏មានចែកជាបីដែរ ។ លោកសាវ័កប៉ុលក៏បានផ្ដល់ជូននូវភាពជាត្រៃឯករបស់យើងដែរ គឺគាត់សរសេរថាៈ

១ ថែស្សាឡូនិច ៥ៈ២៣ - ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ទ្រង់បានសម្រេចនូវកម្មវិធីគឺមិនមែនជាការខឹតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើងផ្ទាល់ខ្លួនទេ ។

ឃ. យើងមានវិញ្ញាណ

វិញ្ញាណរបស់យើង គឺជាផ្នែកមួយដែលមានមនសិក្ការៈរបស់ព្រះចំពោះយើង គឺដែលត្រូវធ្វើការជាមួយនឹងវិញ្ញាណពិតៈ ផ្នែករបស់យើងដែលអាចមានភាពទំនាក់ទំនង និងមានភាពប្រកបគ្នាជាមួយនឹងព្រះ ។ យើងត្រូវការបើកសម្ដែងពីវិញ្ញាណ ដែលបានបង្កើតជាថ្មីបំផុតរបស់យើង ហើយតាមរយៈការបើកសម្ដែងនោះ ព្រះទ្រង់នឹងកែជាថ្មីនូវព្រលឹង និងរូបកាយរបស់យើង ឱ្យបានជាតែមួយម្ដងទៀតពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យមាននៅនោះ ។ ដោយការធ្វើយ៉ាងដូច្នោះ នោះយើងនឹងបានជា "ការបង្គ្រប់ដ៏ពេញលេញ" ព្រមទាំង "ជាការការពារដោយគ្មានការបន្ទោសបាន នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងទ្រង់យាងមក" ។

ង. យើងមានព្រលឹង

ព្រលឹងរបស់យើងគឺជាផ្នែកមួយ ដែលត្រូវតែធ្វើការជាមួយនឹងតំបន់ខួរក្បាល ។ វាគឺជាការយល់ដឹងរបស់យើង ជាអារម្មណ៍របស់យើង ជាឆន្ទៈរបស់យើង ។ វាគឺជាផ្នែកមួយរបស់យើងដែលមានជាហេតុផល និងជាគំនិតឡើង ។

ច. យើងរស់នៅក្នុងរូបកាយ

រូបកាយរបស់យើង គឺជាផ្នែកនៃរូបសាច់ឈាមរបស់យើងៈ គឺជាផ្ទះដែលវិញ្ញាណ និងព្រលឹងរបស់យើងរស់នៅ ។ ក៏មានជាតួបុគ្គលបីដែលមានព្រះទ្រង់ជាប្រមុខ ក៏បានចែកដាច់ជាផ្នែកផ្សេងៗពីគ្នា ហើយពួកវាក៏មានព្រះមួយអង្គគង់នៅផងដែរ នៅក្នុងផ្លូវតែមួយដូចគ្នា គឺជាវិញ្ញាណ ព្រលឹង និងរូបកាយរបស់យើង ដែលបានបញ្ចូលគ្នាជាបុគ្គល ដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតមកឱ្យមាននៅ ។

ឆ. ដែលមានជីវិតរបស់ព្រះ

យើងដឹងថា ព្រះទ្រង់បានសូនលោកអ័ដាមដោយព្រះហស្តទ្រង់ផ្ទាល់ នៅក្នុងរូបភាពរបស់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់ក៏បានផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមរបស់ទ្រង់ ចូលទៅក្នុងគាត់ឱ្យមានជីវិតរស់ឡើង គឺឱ្យមានដង្ហើមដកចេញចូល ។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ២ៈ៧ ។

ជីវិតរបស់ព្រះគឺបានបន្ថែមឱ្យមានច្រើនជាងការដែលបានសម្ដែងមកថាមនុស្សមានព្រលឹងរស់ ។ វាគឺជាប្រភពនៃជីវិតទាំងអស់ ។

ជ. ជីវិតហ្សូ(Zoe)

មានពាក្យជាភាសាក្រិកសំខាន់ៗពីរយ៉ាង ដែលបានប្រើសម្រាប់ពាក្យ "ជីវិត" នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ។ ពាក្យ "ផ្សូជេ"

មានន័យថា ធម្មជាតិ ឬជីវិតមនុស្សជាតិ ។ ពាក្យ "ហ្សូ" មានន័យថា ជីវិត និងធម្មជាតិរបស់ព្រះអង្គទ្រង់ ។ វាគឺជាពាក្យជីវិតហ្សូ គឺជាជីវិតនិងធម្មជាតិរបស់ព្រះ ដែលបានទទួលនូវការចែករំលែក ចូលទៅក្នុងអ្នកជឿគ្រប់រូប ដែលបានកើតជាថ្មី ។

តើការនេះបានជំរុញយើងយ៉ាងដូចម្តេច ដែលយើងរស់នៅជាមួយជីវិត និងធម្មជាតិរបស់ព្រះឬអី! នៅពេលដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បានធ្វើបាបពួកគេបានបាត់បង់នូវជីវិតហ្សូ របស់ព្រះ ប៉ុន្តែ ពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី នោះវិញ្ញាណរបស់យើង គឺត្រូវបានបង្កើតឱ្យមានជីវិតរស់ជាមួយនឹងព្រះវិញ ។ មានតែជីវិតរបស់ព្រះទេ ដែលមានអំណាចក្នុងការបង្កើតនេះ ។ នៅក្នុងការបង្កើតមនុស្សមក ធូលីដីក៏មានព្រលឹងរស់ គឺដោយសារតែជីវិតរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចូលខ្យល់ចូលទៅក្នុងគេ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:៣-៤

ឈ.ពន្លឺរបស់ព្រះ

ជីវិតរបស់ព្រះគឺជាពន្លឺ ហើយពន្លឺនេះ ឬក៏សិរីល្អដ៏ភ្លឺចិញ្ចែងនេះ គឺបានត្រឡប់ជាពន្លឺរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា នៅមុនពេលដែលពួកគេបានធ្វើបាបនោះ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៥

វាគឺជាសមត្ថភាពបំផុតមុនពេល ដែលពួកគេបានធ្លាក់ចុះ គឺដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បានទទួលនូវការស្លៀកពាក់ដោយនូវពន្លឺដែលមកពីព្រះនេះ គឺជាសិរីល្អដ៏ភ្លឺចិញ្ចែងរបស់ទ្រង់ ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៦:២៣

ញ. សេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះ

យើងស្គាល់រូបកាយរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ដែលមានសុខភាពគ្រប់លក្ខណៈ មានអំណាច និងមានកម្លាំង ពីព្រោះទាំងអស់នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃជីវិតរបស់ព្រះ ។

ដង្ហើមជីវិតរបស់ព្រះ គឺកំពុងតែបង្ហូរមកតាមរយៈឈាមរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យគ្រប់ទាំងកោសិកា និងគ្រប់ទាំងអំណោយដល់ពួកគេឱ្យមានសុខភាពគ្រប់គ្រាន់ និងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។ លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។ ពួកគេមិនអាចស្លាប់ គឺដោយរស់នៅជាយូរអង្វែង ដែលពួកគេបានមានជីវិតរបស់ព្រះនៅជាមួយពួកគេវិញ ។

ព្រលឹង (គំនិត អារម្មណ៍ និងឆន្ទៈ) របស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺបានដូចជាព្រះនៅក្នុងធម្មជាតិរបស់ពួកគេ ។ ព្រលឹងរបស់ពួកគេ គឺមានជីវិតរបស់ព្រះនៅខាងក្នុង ហើយគំនិត ឆន្ទៈ និងអារម្មណ៍របស់ពួកគេ គឺបានមកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះ ។ រីឯវិញ្ញាណរបស់ពួកគេក៏ត្រូវបានគ្រប់លក្ខណ៍ គឺបានមកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះនោះឯង ។

ដ. ការប្រទានឱ្យនូវអំណាចគ្រប់គ្រង

រឿងមួយដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល អំពីលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតពួកគេមកឱ្យមាននៅ "ចូរឱ្យពួកគេមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើ!"

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១:២៦

ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា មានសិទ្ធិអំណាចពេញលេញ និងមានអំណាចគ្រប់គ្រង ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើចក្រវាឡទាំងមូល លើកលែងតែស្ថានផែនដីនេះ

ចេញ ។ នៅទីនេះ ទ្រង់បានប្រទានសិទ្ធិអំណាចនេះ ដល់អស់អ្នកដែលបានកើតជាថ្មី គឺជាអ្នកដែលទ្រង់បានបង្កើតមកឱ្យបានដូចជាអង្គទ្រង់នោះឯង ។

ឋ. អំណាចចេស្តាក្នុងការបង្កើត

គ្រាន់តែអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ដែលទ្រង់បានបង្កើតចក្រវាឡនេះមក រីឯលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺត្រូវបានប្រទានមកនូវអំណាចចេស្តា ដើម្បីឱ្យស្រមើស្រមៃបានជឿ និងបានបង្កើតមក ។ ចាប់តាំងពីបំណងចិត្តរបស់ពួកគេបានមកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះ នោះគ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីកើតឡើងដល់ជីវិតនៃការបង្កើតរបស់ព្រះនៅក្នុងពួកគេ ដែលនាំឱ្យមានភាពទារុណ ឬក៏មានគោលបំណងខុសឆ្គងនោះឡើយ ។ គ្រប់ទាំងស្នាព្រះហស្តទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ គឺសុទ្ធតែបានពេញគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ ហើយពួកគេក៏បានទទួលនូវការបង្ហាត់បង្រៀនឱ្យបានជាបរិបូរ ដែលគ្រប់ទាំងស្នាព្រះហស្តនោះ បានហើយចប់សព្វគ្រប់ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១:២៨

ឌ. មានការប្រកបជាមួយនឹងព្រះ

ពេលដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាមក ពួកគេបានគ្រប់លក្ខណ៏ក្នុងការប្រកបជាមួយនឹងទ្រង់ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅពួកគេមុខទល់នឹងមុខ ។ ពួកគេអាចចូលទៅដល់ព្រះដោយចិត្តក្លាហាន ។ ពួកគេគ្មានអារម្មណ៏ថាមានទោស ថាមានការផ្តន្ទាទោស ឬក៏ថោកទាបនោះទេ គឺពួកគេមានការប្រកបទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះដ៏គ្រប់លក្ខណៈវិញ។

ព្រះទ្រង់បានសម្តែងនូវការជឿជាក់ របស់ទ្រង់ដ៏ពិតប្រាកដដល់លោកអ័ដាម គឺដែលទ្រង់បាននាំពួកសត្វពាហណៈមកឯគាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់បានដាក់ឈ្មោះឱ្យពួកវា ។

ព្រះគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ១:២៩

ឍ. ការមានឆន្ទៈដោយសេរី

ព្រះទ្រង់ក៏ប្រទានពរឱ្យលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា មានជម្រើសផងដែរ គឺឱ្យមានឆន្ទៈដោយសេរី ។ ពួកគេមិនមែនត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យដូចជារូបតុក្កតា ដែលគ្មានសកម្មភាពគ្មានជម្រើស ឬក៏គ្មានការតបតទៅព្រះនោះទេ ។ ពួកគេមានសមត្ថភាពនឹងធ្វើការជ្រើសរើស ដោយការស្តាប់បង្គាប់ ឬមិនស្តាប់បង្គាប់បាន ។ ជម្រើសនេះគឺត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅជុំវិញសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះ ចំពោះដើមឈើដ៏វិសេសមួយ ដែលនៅក្នុងសួនច្បារអេដែននោះ គឺរវាងដើមឈើដឹងខុសត្រូវ និងដើមឈើជីវិតនោះ ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ប្រសិនបើពួកគេទទួលទានផលពីដើមឈើនោះ ពួកគេនឹងស្លាប់ជាពិត ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ២:១៦-១៧

III. ការចូលមកនៃអំពើបាប ការបាត់បង់នៃមនុស្សជាតិ

ព្រះគម្ពីរសម្តែងថា លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាជ្រើសរើសនូវការមិនស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះ ។ នេះគឺជាអំពើបាប ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:៦

តាមរយៈអំពើបាប មនុស្សជាតិទាំងអស់ត្រូវបានរងទុក្ខដល់ទៅមានការបាត់បង់ដ៏ធំសម្បើម ។

ក.ការបាត់បង់នូវការប្រកបទាក់ទង

ព្រះទ្រង់បានរស់នៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធ និងភាពសុចរិតដ៏គ្រប់លក្ខណ៏របស់ទ្រង់ ដូច្នេះ ទ្រង់មិនអាចនឹងមានការប្រកបទាក់ទងមួយនឹងលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានយូរអង្វែងតទៅនោះឡើយ ។ អំពើបាបរបស់ពួកគេ ក៏បានចាប់ផ្តើមទៅជាគ្រឿងរារាំងរវាងពួកគេនិងព្រះ ។ ការមានទោស និងការ

ត្រូវទទួលនូវការផ្តន្ទាទោសរបស់ពួកគេ ក៏បានបណ្តាលឱ្យពួកគេបានលាក់ខ្លួននឹងព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:៧-៨

ពួកគេបានបាត់បង់នូវមុខងារដ៏មានតម្លៃបំផុត គឺជាភាពទំនាក់ទំនង ការប្រកបទាក់ទងដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ពួកគេជាមួយនឹងព្រះនោះឯង ។

ខ. ការបាត់បង់ជីវិតរបស់ព្រះ

នៅពេលដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានទទួលទានផ្លែឈើដឹងខុសត្រូវ ពួកគេបានទទួលនូវសេចក្តីស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណហើយ ។ ពួកគេមិនមានជីវិតរបស់ផងព្រះ នៅក្នុងពួកគេតទៅទៀតឡើយ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៥:១២

វិញ្ញាណរបស់ពួកគេ បានត្រឡប់ទៅជាវិញ្ញាណស្លាប់ ។ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេ បានត្រឡប់ទៅជាវិញ្ញាណដែលឥតបានការ ។ ដង្ហើមវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់បានផ្លុំបញ្ចូលទៅក្នុងលោកអ័ដាម លែងនៅក្នុងពួកគេតទៅទៀតហើយ ។

គ. ការបាត់បង់នូវសិរីល្អរបស់ព្រះ

សិរីល្អរបស់ព្រះ ដែលមាននៅក្នុងរូបកាយរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺត្រូវបានបាត់បង់ទៅក្នុងពេលភ្លាមៗនោះដែរ ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៣:២៣

ពួកគេបានដឹងដ៏ពិតប្រាកដថាខ្លួនគេនៅជាអាក្រាត ។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:៧ក

ឃ. ការបាត់បង់ការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណ

នៅពេលដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បានទទួលការស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ នោះព្រលឹងរបស់ពួកគេក៏មិនរស់នៅចំពោះព្រះតទៅទៀតដែរ ។ គំនិតរបស់ពួកគេក៏លែងមានគំនិតរបស់ព្រះតទៅទៀតដែរ ។ ប្រភពនៃការដឹងដោយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេក៏មានការផ្លាស់ប្តូរ ពីវិញ្ញាណរបស់ពួកគេដែលឥឡូវនេះត្រូវបានស្លាប់ទៅហើយនោះ ទៅជាអ្វីដែលពួកគេអាចដឹងបានដោយរូបកាយ ខាងផ្នែកសាច់ឈាមរបស់ពួកគេនោះទៅវិញដែរ ។

ពួកគេបានចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ទៅតាមតំបន់ខាងសាច់ឈាមដឹកនាំនូវវិញ្ញាណទាំង៥របស់ពួកគេនោះទៅវិញ ។ ការដឹងពិតនិងសេចក្តីពិត បានត្រឡប់ទៅជាអ្វីដែលពួកគេអាចមើលឃើញ អាចហិតក្លិន អាចដឹងរសជាតិ ឬក៏អាចប៉ះពាល់បានតែប៉ុណ្ណោះ ។

ង. ការបាត់បង់នូវសុខភាពពេញលេញ

រូបកាយរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺគ្មានជីវិតរបស់ព្រះនៅជាមួយតទៅទៀត ដែលបង្ហូរមកតាមរយៈសរសៃឈាមរបស់ពួកគេតទៅទៀតដែរ ។ ពួកគេឥឡូវនេះគឺមានតែប្រធានបទបញ្ជាក់ពីភាពមានជម្ងឺ ជម្ងឺរោគា និងភាពនៃការខូចបង់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងមួយរំពេចដែលពួកគេបានធ្វើបាបនោះ ពួកគេក៏បានចាប់ផ្តើមស្លាប់ខាងឯរូបកាយ តាមកំណត់អាយុខាងរូបសាច់ ។

ច. ការបាត់បង់សិទ្ធិអំណាច

លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បានបាត់បង់នូវសិទ្ធិអំណាចព្រមទាំងអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ នៅលើផែនដីនេះ ។ ពួកគេបានចុះចូលទៅនឹងសាតាំង ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេកំពុងតែរស់នៅក្នុងនគររបស់វា ដែលមានពេញដោយភាពអស់សង្ឃឹមជាមួយនឹងអានោះ ដែលវាមកប្រយោជន៍តែនឹង "លួច សម្លាប់ ហើយបំផ្លាញ" ប៉ុណ្ណោះ ។

ឆ.បានត្រឡប់មកជានៅក្រោមជំនាន់នីមួយៗ

គំនិតដែលនៅក្រោមជំនាន់និមួយៗ និងគំនិតរបស់អ្នកជឿ ដែលគ្មានការខិតខំប្រឹងធ្វើសារជាថ្មី តាមរយៈព្រះបន្ទូល គឺពួកគេតែងតែមានពេញទៅដោយគំនិតញាណ ដ៏កាចអាក្រក់ទៅវិញ ។ ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ៦:១៦-១៨

ពួកគេមានពេញដោយការស្អប់ព្រះ

១. មានអំនួត

២. អណ្តាតភូតភរ

៣. បង្ហូរឈាមដែលគ្មានទោស

៤. រត់ទៅរកសេចក្តីអន្តរាយ

លោកសាវ័កប៉ុល ក៏បានពណ៌នាពីភាពគ្មានព្រះមនុស្សដែលគ្មានភាពសុចរិតនេះផងដែរ ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១:១៨-២២

IV.សេចក្តីសន្យាពីការប្រោសលោះ

ក. សេចក្តីសន្យាលើកទីមួយ

លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានឈរនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនៈ

១. ការធ្វើឱ្យមានស្លាកស្នាមដ៏គ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម ចំពោះភាពទំនាក់ទំនង និងការប្រកបជាមួយនឹងព្រះ ។

២. សិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេគឺមានស្លាកស្នាម ។

៣. ប្រាជ្ញានិងសុខភាពដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ពួកគេ ជាប់មានស្លាកស្នាម ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅសាតាំង គឺទ្រង់បានសន្យាថា នឹងកែប្រែមនុស្សជាតិជាថ្មីឡើងវិញ តាមរយៈការងារជំនួសរបស់ទ្រង់ ជាអ្នកប្រោសលោះ ដែលនឹងយាងមកជាគ្រាប់ពូជរបស់ស្ត្រី ។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:១៥

ខ. តាមរយៈគ្រាប់ពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

គឺជាសេចក្តីសន្យាពីអ្នកប្រោសលោះ ដែលត្រូវបានទទួលនូវការផ្លាស់ប្រែជាថ្មី គឺដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៅលើពិភពលោក នឹងបានពរដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១៨:១៨

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលម្តងទៀតពីការតាំងសញ្ញា នឹងលោកអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ។ ទ្រង់បានសន្យាថា គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៅលើផែនដី នឹងបានពរតាមរយៈពូជរបស់ពួកគេ ។ គឺជាការយាងមករបស់ព្រះដ៏ប្រោសលោះនោះឯង!

គ. តាមរយៈពូជរបស់ស្តេចដាវីឌ

ព្រះទ្រង់ក៏បានបង្កើតនូវការតាំងសញ្ញា ចំពោះស្តេចដាវីឌ គឺតាមរយៈព្រះវង្សរបស់ទ្រង់ ។ ក្នុងដំណើររឿងនេះ ក៏មានការធានារ៉ាប់រងក្នុងការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ជាព្រះប្រោសលោះ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ៨៩:៣៤-៣៦ក

ឃ. ការថ្លែងទំនាយដោយហោរាអេសាយ

ហោរាអេសាយបានថ្លែងទំនាយពីការយាងមក របស់ព្រះដ៏ប្រោសលោះ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៩:៦-៧ក

ង. អ្នកជំនួសរបស់យើង

អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ គឺជាលទ្ធផលនៃការទាស់ទទឹងរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ។ គឺមានតែតាមរយៈការយាងមករបស់លោកអ័ដាមចុងក្រោយ ដ៏ជាអ្នកជំនួសរបស់យើងរាល់គ្នា ដែលយើងអាចនឹងរួចខ្លួនពីភាពមានទាសទាំងនេះ ។ នៅជំពូកជាបន្តបន្ទាប់នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវរូបភាពដ៏អស្ចារ្យនៃការយាងមករបស់ព្រះដ៏ប្រោសលោះនោះ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៤-៥

តាមរយៈការងារប្រោសលោះដែលជាអ្នកជំនួស គឺជាការយាងមករបស់ព្រះមែស៊ី គឺគ្រប់ការទាំងអស់ដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានបាត់បង់ក្នុងការធ្លាក់ចុះ នោះនឹងត្រូវបានទទួលនូវការកែជាថ្មីឡើងវិញ ។ ម្យ៉ាងទៀត មនុស្សជាតិអាចនឹងបានត្រឡប់មកជាបានកើតជាថ្មីឡើងវិញ ហើយមាននៅផង ។ ការកើតជាថ្មី គឺត្រូវបានទទួលនូវការកែជាថ្មីឡើងវិញ ដែលមានភាពពេញបាន! ព្រះទ្រង់បានគង់នៅក្នុងការជាថ្មីឡើងវិញនោះ ដើម្បីឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាដែលបានទទួលការបាត់បង់ទៅនោះ ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរចែកចាយពីគំនិតរបស់លោកអ្នក ទៅលើជីវិតរបស់ព្រះ និងពីរបៀបបន្ថែមទៀត ដែលសម្តែងពីការមានជីវិតរស់នៅ ។

២. ចូរពិភាក្សាពីការផ្សេងគ្នារវាងពាក្យ "ផ្សូជេ" និង ពាក្យ "ហ្សូ" (ធម្មជាតិ/ជីវិតរបស់មនុស្ស) និង (ជីវិត និងធម្មជាតិរបស់ព្រះអង្គទ្រង់) “Psuche” និង “Zoe” ។

៣. ចូរគិត និងជជែកគ្នាអំពីអ្វីដែលជាការប្រកបដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ ជាមួយនឹងព្រះ ឱ្យបានដូចជាពីមុនការធ្លាក់ចុះ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. បើមិនបានក្រឡេកមើលទៅឯការកត់ត្រារបស់លោកអ្នក អំពីផ្នែកទាំងបី នៃភាពជាត្រែងករបស់លោកអ្នក ដែលមាននៅនោះ:

ក. តើមានអ្វីខ្លះ?

ខ. ចូរពណ៌នាពីផ្នែកនៃមុខងារនីមួយៗរបស់វា ។

គ. តើពួកវាមានការទាក់ទងដូចម្តេចខ្លះដែរ?

២. នៅពេលដែលពួកវា បានទទួលនូវការបង្កើតឡើងជាដំបូង ហេតុអ្វីបានជាលោកអ្នកគិតថា ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ានូវអំណាចគ្រប់គ្រង និងសិទ្ធិអំណាចលើភពផែនដីទាំងមូល?

៣. តើអត្ថន័យនៃការសម្តែងជាបន្តបន្ទាប់ នោះគឺជាអ្វីទៅ: "តើព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងការសម្រេច នូវការកែយើងជាថ្មីគ្រប់ទាំងអស់ដែលយើងមានការបាត់បង់នោះឬ"?

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ២: *យើងមានរូបភាពរបស់ព្រះវរបិតា*

ដើម្បីឱ្យបានយល់ នូវរូបភាពនៃការកើតជាថ្មីរបស់យើង នោះយើងត្រូវតែមានការបើកសម្តែង របស់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ។ ចាប់តាំងពីយើងត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងរូបភាពព្រះអង្គ នោះយើងមិនដែលបានយល់អ្នកដែលបានបង្កើតឱ្យមាននៅ រហូតដល់យើងមានរូបភាពពិតរបស់ព្រះវរបិតានោះទេ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរទុកមកថា នៅពេលដែលយើងបានស្ថិតនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះ នោះយើងនឹងត្រូវបានទទួលនូវការកែប្រែរូបភាព ចូលទៅក្នុងរូបភាពដូចនោះឯង ។ គឺជាការបើកសម្តែងដែលនាំមក នូវការកែប្រែរូបភាពនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ២កូរិនថូស ៣:១៨

នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងមានបំណងនឹងស្ថិតនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតា ។ យើងមានបំណងបដិសេធនូវរូបភាពដែលខូចនោះទេ គឺយើងអាចមានរូបភាពរបស់ព្រះវរបិតានោះវិញ ។ យើងមានបំណងនឹងបើកឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយការបើកសម្តែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានបើកសម្តែងនូវរូបភាពពិត នៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

I. ចលនាទាំងបីនៃព្រះវិញ្ញាណ

ក. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាមនុស្ស

នៅក្នុងសកម្មភាពជាមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលនូវការបើកសម្តែងថ្មីៗ ហើយក៏បានចូលមកក្នុងការទាក់ទង និងការប្រកបស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងភាពជាមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ខ. ផ្នែកការិសម៉ាទិក

នៅក្នុងការផ្លាស់ប្រែជាថ្មីផ្នែកការិសម៉ាទិក គឺមានមនុស្សជាច្រើនបានចូលមកក្នុងការទំនាក់ទំនង និងការប្រកបជាមួយនឹងភាពជាមនុស្សរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ ។

រីឯមនុស្ស ដែលបានទទួលនូវការដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេតែងតែបានចាប់យកសៀវភៅចម្រៀងទំនុកតម្កើងចាស់ៗ និងត្រូវបានទទួលនូវការស្រាវជ្រាវរកនូវសេចក្តីអំណរដែលចូលមកក្នុងការបង្ហុលបង្ហាញ ពីព្រះគម្ពីរនូវការសរសើរតម្កើងដល់ព្រះយេស៊ូវ ។

ស្តេចដាវីឌ បានចង្អុលបង្ហាញពីការនេះសម្រាប់យើងរាល់គ្នា គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានសរសេរ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១០០:៤

គ. ការស្គាល់ព្រះវរបិតា

នៅក្នុងចលនាព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ មុនពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកវិញក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ នោះយើងមានបំណងនឹងមកក្នុងការទំនាក់ទំនង និងការប្រកបស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ។ យើងមានបំណងនឹងឱ្យបានត្រឡប់មកជាអ្នកថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអង្គ ។

យើងបានច្រៀងសរសើរតម្កើង បានលើកដៃឡើង បានទះដៃ បានស្រែក បានលោតរាំ នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ក្នុងទីលានរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឥឡូវនេះ មានការចូលមក ដោយនូវការសម្រេចចិត្តចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរបិតានៅក្នុងទីដ៏បរិសុទ្ធបំផុត គឺចូលទៅខាងក្នុងនៃវាំងននេ ។

មិនយូរប៉ុន្មាន យើងបានចម្អែតនៅក្នុងទីលាននោះ ។ យើងបានចំណាយពេលយូរ ដើម្បីឱ្យបានឃើញព្រះវរបិតាមុខទល់នឹងមុខ ឱ្យបានមើលឃើញព្រះភក្រ្តទ្រង់ គឺឱ្យបានឃើញព្រះហស្តដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ដែលកំពុងតែឱបយើង ហើយដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់មកជាអ្នកជិតស្និទ្ធ ជាមួយនឹងព្រះអង្គ ក្នុងការថ្វាយបង្គំទ្រង់នោះ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៤:២៣

ព្រះវរបិតាកំពុងតែស្វែងរកអ្នកថ្វាយបង្គំដ៏ពិតត្រង់ ដែលនឹងចំណាយពេលវេលាក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត ដែលនឹងចូលទៅក្នុងទីដ៏បរិសុទ្ធនោះ ។

II. ឪពុករបស់យើងដែលផែនដីនេះ

រូបភាពរបស់យើង គឺជារូបភាពនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ គឺតែងតែត្រូវបានសម្រេចដោយនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈ នៃឪពុកទាំងឡាយដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ ។ ភាពទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងឪពុករបស់យើង ដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ គឺជាការខិតខំប្រឹងប្រែងនូវភាពទំនាក់ទំនងរបស់យើង ជាមួយនឹងព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

ក.មានការរវល់ខ្លាំង

មានឪពុកជាច្រើន គឺមានការជាប់រវល់ខ្លាំង ដើម្បីធ្វើការចំណាយពេលជាមួយនឹងកូនចៅរបស់គេ គឺដែលពួកគេកំពុងតែមានការរីកលូតលាស់ឡើង ។ រឿងនេះក៏អាចមានហេតុផលល្អៗបំផុតដែរ ប៉ុន្តែ ការនេះគឺទុកឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ជាច្រើនថា "ព្រះទ្រង់ក៏មានការរវល់ជាច្រើនសម្រាប់ខ្ញុំដែរ" ។

ខ. អ្នកដាក់ពិន័យដ៏តឹងរឹង

ឪពុកខ្លះបានធ្វើការទាក់ទងយ៉ាងអាក្រក់យង់ឃ្នង ចំពោះកូនចៅរបស់ពួកគេ ដោយប្រើការដាក់ពិន័យដ៏តឹងរឹងបំផុត ដែលមិនបានបង្ហាញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់សោះ ។ ពួកកូនទាំងនេះក៏តែងតែមានអារម្មណ៍ទៅឯព្រះវរបិតារបស់ពួកគេ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ថាមានការឃ្លាំមើលដ៏តឹងរឹងដែរ គឺជាការមិនចូលចិត្តឱ្យយើងមើលចំព្រះភក្រ្តរបស់ទ្រង់នោះដែរ គឺដូចជាទ្រង់កំពុងតែមានព្រនង់នៅជាប់ក្នុងព្រះហស្ត រង់ចាំតែអ្នកណាម្នាក់ដែលចង់ចេញពីជួរដូច្នោះដែរ ។

គ. ការខ្វះសេចក្តីស្រឡាញ់

មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានធំឡើងនៅក្នុងផ្ទះ គឺជាកន្លែងដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ឬក៏មានការប្រុងប្រយ័ត្នដ៏តិចតួចណាស់ ដែលពួកគេបានទទួលពីឪពុករបស់ពួកគេនោះមិនជាបញ្ហាអ្វីទេ ដែលពួកគេបានព្យាយាមដោយលំបាកយ៉ាងនោះ គឺវាហាក់ដូចជាពួកគេមិនដែលមានលទ្ធភាពនឹងទទួលបាននូវការឯកភាព ឬការទទួលស្គាល់ពីឪពុករបស់ពួកគេ ទាល់តែសោះនោះអញ្ចឹង ។

ចំពោះរឿងទាំងនេះ គឺជារូបភាពនៃព្រះវរបិតារបស់ពួកគេ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ គឺជាម្នាក់ដែលមិនដែលបានមានការឯកភាពអ្វី ឬក៏មានការព្រងើយកន្តើយចំពោះសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេក៏មានអារម្មណ៍ថា ព្រះទ្រង់មិនបានយកព្រះទ័យទុកដាក់ទទួលស្គាល់ ហើយដែលទ្រង់មិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់ពិតប្រាកដដល់ពួកគេជាដើម ។

ឃ. ភាពទ័លក្រ

រឿងដទៃទៀតគឺត្រូវបានលើកឡើង នៅក្នុងក្រុមគ្រួសារ គឺជាកន្លែងដែលឪពុករបស់ពួកគេមិនអាច ឬមិនបានផ្តល់ឱ្យនូវ

ចំណូលឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ឱ្យបានសមរម្យ ដល់ក្រុមគ្រួសារ តាមសេចក្តីត្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការរស់នៅរបស់ពួកគេជាដើម ។ ពួកគេបានធំឡើងនៅក្នុងភាពទ័លក្រ ។ មនុស្សទាំងនេះគឺតែងតែមាន "រូបភាពនៃការទ័លក្រ" នៅក្នុងព្រះនោះជានិច្ច ។ ពួកគេមានសេចក្តីជំនឿដ៏ស្ងួចស្ដើងថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់សេចក្តីត្រូវការ ក្នុងការរស់នៅរបស់ពួកគេនោះ ។

ង.ការរំលោភបំពាន

មានកូន១ជាច្រើនបានទទួលនូវការរំលោភបំពាន ពីឪពុករបស់ពួកគេនៅលើផែនដីនេះ ។ មានអ្នកខ្លះបានទទួលនូវការរំលោភបំពានខាងផ្នែកអារម្មណ៍ អ្នកខ្លះទៀតបានទទួលខាងផ្នែករូបកាយ ហើយក៏មានអ្នកខ្លះទៀតបានទទួលនូវការរងទុក្ខចុកចាប់ខាងផ្នែកផ្លូវភេទ ដែលធ្វើឱ្យមានរបួសផងដែរ ។

ការនេះគឺបានធ្វើឱ្យពួកគេមានការការពារ ពីការទាំងអស់នេះ ក្នុងការទុកចិត្តយ៉ាងពេញទីទៅលើព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអត់ឱនដ៏ធំធេងរបស់ទ្រង់ ។ ពួកគេមានអារម្មណ៍ថា នៅជាប់មានទោសចំពោះព្រះ ឬក៏មានសេចក្តីកំហឹងចំពោះព្រះអង្គជាដើម ហើយពួកគេក៏គ្មានលទ្ធភាពនឹងទុកចិត្តលើព្រះអង្គ ឱ្យបានពេញលេញ នៅក្នុងការរស់នៅរបស់ពួកគេ ។

III. ព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌

ក. សេចក្តីស្រឡាញ់

យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងការឈឺចាប់ ការបដិសេធនឹ ឬក៏ការរំលោភ ដែលយើងបានទទួលមកពីឪពុករបស់ដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ គឺយើងត្រូវតែមានការអត់ទោសដល់ពួកគេ ហើយទទួលយកនូវការប្រោសឱ្យជា ដែលមកពីព្រះដើម្បីឱ្យយើងអាចស្គាល់ អាចទទួលយក និងមានសេចក្តីអំណរ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏លើសលុបរបស់ព្រះវរបិតានៃយើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នោះឯង ។ ព្រះគម្ពីរ១យ៉ូហាន ៣:១ក

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថា គ្មានអ្វីណាមួយអាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះវរបិតាបានឡើយ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:៣៨-៣៩

ខ. ព្រះវរបិតាប្រទានសេចក្តីអំណរមកយើងរាល់គ្នា

ជំនួសឱ្យឪពុកដែលមានការតឹងរឹង មិនមានការខ្វល់ នោះយើងមានព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នាជាច្រើនដល់ម្ល៉េះ គឺដែលទ្រង់បានកំពុងតែប្រទានសេចក្តីអំណរមកយើងរាល់គ្នា គឺដោយមានភាពសប្បាយរីករាយ និងមានជាចម្រៀងវិញ ។

ហោរាសេផានា បានពណ៌នាពីផ្លូវរបស់ព្រះយ៉ាងដូច្នេះ ព្រះគម្ពីរសេផានា ៣:១៧ ។

ពាក្យជាភាសាក្រិក ដែលហោរាសេផានាបានប្រើគឺ "សេចក្តីអំណរ" គឺមានន័យជាចម្បងថា "ការលោត" ឬ "ការលោតផ្លោះ" ។ ព្រះទ្រង់ក៏បានមានព្រះទ័យសប្បាយរីករាយនៅក្នុងយើងរាល់គ្នា ដែលជាកូនរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់ក៏បានលោតឡើង លោតចុះ និងរាំដោយសេចក្តីអំណរ ដែលបង្ហាញពីការគាប់ព្រះហឫទ័យដ៏ក្រៃលែងនោះឯង ។

តើមានរូបភាពផ្លែកអ្វីម្ល៉េះទៅហ្ន៎! ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់មានយ៉ាងដូច្នេះនោះ! តើព្រះទ្រង់មិនមែនរវល់សម្រាប់យើងទេឬអី ។ ទ្រង់គឺមិនមែនជាអ្នកតឹងរឹង គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងជាអ្នកដាក់ពិន័យតឹងរឹងនោះទេ ។ ទ្រង់ក៏មិនមែនជាអ្នក

ចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការដាក់ទារុណ្ណកម្មដល់យើងនោះទេ ។ ទ្រង់កំពុងតែមានសេចក្តីអំណរចំពោះយើង ដោយមានចម្រៀងនោះទេ គឺទ្រង់កំពុងតែលោតឡើងលោតចុះ ដោយអំណរជាមួយនឹងយើងនោះឯង!

គ.ការបើកចិត្តទៅឯព្រះវរបិតា

សព្វថ្ងៃនេះ សូម្បីតែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះទ្រង់កំពុងតែបានប្រើប្រាស់ពួកហោរា ឱ្យបំបែរចិត្តពួកកូនចៅឱ្យទៅឪពុករបស់ពួកគេវិញដែរ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាឡាគី ៤:៥-៦ក

ព្រះទ្រង់កំពុងតែបានបំបែរចិត្តឪពុកទាំងឡាយ មកឯកូនប្រុស-ស្រីរបស់គេ ដែលនៅលើផែនដី ហើយទ្រង់ក៏បានបង្វែរចិត្តកូនប្រុស-ស្រីខាងឯវិញ្ញាណ មកឯព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ផងដែរ ។

IV. ការបង្ហាក់នូវការប្រកបទាក់ទង

ក. អំពើបាប

លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា បានមានការប្រកបទាក់ទងដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ជាមួយនឹងព្រះ រហូតដល់ពួកគេបានធ្វើបាប ។ ដោយភាពបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ នោះទ្រង់មិនអាចប្រកបទាក់ទងជាមួយនឹងអំពើបាបបានទេ ។ ដោយសារអំពើបាបរបស់យើង នោះសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការអត់ទោសក៏ត្រូវបានរើចេញក្នុងមួយរំពេចនោះឯង ។

ភាពទំនាក់ទំនង និងការប្រកបទាក់ទងរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះ ដែលកំពុងតែបានតាំងនៅ ប្រសិនបើយើងបានធ្វើបាប នោះសូម្បីតែភាពទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះ ដែលកំពុងតែមានជាបន្ត នោះក៏ត្រូវបានទទួលនូវការប្រេះឆាទៅវិញដែរ ។ ការប្រកបទាក់ទងនេះ គឺបានត្រឹមតែទទួលនូវការកែជាថ្មីវិញប៉ុណ្ណោះ ដោយការអត់ទោសនូវអំពើបាបរបស់យើងមកពីទ្រង់នោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ១យ៉ូហាន ១:៩

ខ. ការបដិសេធន៍

មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានទទួលនូវការបដិសេធន៍ ពីឪពុករបស់គេនៅលើផែនដីនេះ ។ ពួកគេបានត្រឹមតែទទួលនូវលទ្ធផល ដែលគ្មានការបម្រុងជាមុន ឬក៏គ្មានចំណង់ចង់បាននោះបានចេញមកជាផ្ទៃឡើង ។ ប្រហែលជាឪពុកគ្រាន់តែចង់បានកូនដែលមានភេទផ្សេងពីនោះ ឬក៏ជាកូនដែលពួកគេមិនបានជាមានវិធានការ ទៅតាមការដែលឪពុករបស់ពួកបានរង់ចាំដោយសង្ឃឹមនោះ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សម្នាក់ដែលកំពុងតែមានការរងទុក្ខពីការបដិសេធន៍ណាមួយ ឬពីអារម្មណ៍ដែលដំណោះស្រាយពីការបដិសេធន៍ នោះគឺជាអារម្មណ៍ដ៏ធំដែលមានទុកជាស្លាកស្នាម ដែលបានទុកនៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សនោះជាដើម ។

មនុស្សទាំងនេះគឺតែងតែមានអារម្មណ៍ថា ព្រះវរបិតារបស់ពួកគេដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ក៏កំពុងតែបដិសេធពួកគេផងដែរ ។ ពួកគេមានការលំបាកនឹងទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការទទួលស្គាល់មកពីព្រះអង្គ ។ ជួនកាល ក៏តែងតែហាក់ដូចជាមានការរារាំងដល់ពួកគេ ពីការចូលមកឱ្យបានជិត នៅក្នុងការប្រកបជាលក្ខណៈបុគ្គល ជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់ពួកគេដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ព្រមទាំងឱ្យបានត្រឡប់មកជាអ្នកថ្វាយបង្គំទ្រង់ដ៏ពិតនោះដែរ ។

មនុស្សដែលមានអារម្មណ៍បដិសេធ នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ នៅគឺត្រូវតែមានការអត់ទោសដល់អស់អ្នកដែលបានបដិសេធដល់ពួកគេនោះ ហើយបន្ទាប់មកចូរទទួលនូវអំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះ ឱ្យចូលទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេនោះ ។

គ. ការកោតខ្លាច

ការកោតខ្លាចគឺបានចូលមកក្នុងព្រះវត្តមាន នៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលបានរក្សាមនុស្សជាច្រើនឱ្យបានត្រឡប់មកជាអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ដោយសេចក្តីពិតនោះ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជំនួសឱ្យនូវការកោតខ្លាចនេះ ព្រះទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យយើង គឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលបានប្រទានពរ ឱ្យយើងបានជាកូនចិញ្ចឹម គឺដែលយើងចូលមកឯព្រះអង្គបាន និងអាចហៅព្រះអង្គបានថា "ឱអប្បា ព្រះវរបិតាអើយ!"

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:១៥

ពាក្យថា "អប្បា" គឺជាការចង្អុលបង្ហាញទៅលើពាក្យសម្ដីថ្នាក់ថ្នមដែលជិតដឹត ជាភាពទំនាក់ទំនងជាលក្ខណៈបុគ្គលជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់យើង ។ វាអាចទទួលនូវការបកប្រែថា "លោកឪពុក" “Daddy.” ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៦:១៨

វាបានត្រឹមតែជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ របស់ព្រះវរបិតាដល់យើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមដល់យើង គឺឱ្យយើងបានធ្វើជាកូនរបស់ព្រះអង្គនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ១យ៉ូហាន ៣:១ក

ការយល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំសម្បើមរបស់ព្រះ ដល់យើង ទើបទ្រង់បានដកនូវសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញពីយើង ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ជំពូក១៤-១៧ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសម្តែងពីពាក្យ ព្រះវរបិតា ចំនួន៥០ដង ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីព្រះវរបិតាខ្ញុំ និងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំឧត្តមរបស់ទ្រង់" ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសម្តែងពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតា គឺដែលទ្រង់បានបីទ្រពួកកូនប្រុសស្រីនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ផងទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៨:១៦

រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានត្រាស់ហៅយើងទាំងអស់គ្នា ដោយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ។ ទ្រង់មិនបានបដិសេធអ្នកណាម្នាក់ មិនឱ្យចូលមកឯទ្រង់នោះឡើយ ។ ប្រសិនបើយើងស្រឡាញ់ព្រះអង្គ នោះទ្រង់ និងព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គ នឹងព្រមគង់នៅជាមួយនឹងយើងហើយ ។ ព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នាដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:២៣

យើងនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ នៅទីកន្លែងដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់នៅ មិនមែននៅឆ្ងាយពីព្រះអង្គឡើយ ។

ឃ. ស្តេចដាវីឌ: គឺជាគំរូដ៏ល្អ

ស្តេចដាវីឌគឺជាមនុស្សម្នាក់ ដែលមានចិត្តដើរតាមព្រះ ។ ទ្រង់បានសម្រេចចិត្ត ឱ្យបានត្រឡប់ទៅជាអ្នកស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងការថ្វាយបង្គំនោះ ។ ស្តេចដាវីឌបានសម្រេចចិត្តនៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅក្នុងជីវិតរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់បានសម្រេចចិត្ត នឹងចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះវរបិតាហើយនិងរកបាននូវភាពស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះអង្គផងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៧:៤

១. **ថ្វាយការសរសើរ និងការថ្វាយបង្គំ:** ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៧:៦ក

ស្ដេចដាវីឌបានដឹងពីរបៀបច្រៀងសរសើរ និង របៀបរាំសរសើរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុង "ទីលាន" ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទ្រង់ក៏សម្រេចចិត្តបន្ថែមហើយថែមទៀត ។ ទ្រង់បានសម្រេចចិត្តចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរបិតា ក្នុងការស្វែងរកព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ ។ ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៧:៨

២. ព្រះទ្រង់បំបាត់នូវការភ័យខ្លាច

សូម្បីតែស្ដេចដាវីឌ បានសម្រេចចិត្តថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវរបិតាច្រើនប៉ុណ្ណាក៏ដោយ គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានចាប់ផ្ដើម ចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរបិតា នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំដ៏ស្និទ្ធស្នាលនោះ ក៏ទ្រង់បានចូលទៅពីខាងក្រោយ ដោយបំបាត់នូវការភ័យខ្លាចក្នុងមួយ រំពេចភ្លាមៗនោះដែរ ។ ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៧:៩

៣. ការបំបាត់ដោយនូវព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

ស្ដេចដាវីឌ បានរងទុក្ខដោយការបដិសេធនឹមកពីឳពុកដែលនៅលើផែនដីនេះ កាលទ្រង់នៅពីក្មេង ហើយឥឡូវនេះ ដែលមានការបំបាត់នូវការភ័យខ្លាចនោះក៏បានការពារអង្គទ្រង់ ពីការចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដោយគ្មានការភ័យខ្លាចដែរ ។

ពេលដែលស្ដេចដាវីឌនៅពីក្មេង នោះមានហោរាម្នាក់ឈ្មោះសាំយូអែល បានមកឯក្រុងបេថ្លេហិម ដើម្បីចាក់ប្រេងតាំងឱ្យធ្វើជាស្ដេចបន្ទាប់ ។ ឳពុករបស់ដាវីឌ បានប្រមូលកូនប្រុសរបស់គាត់ទាំងអស់ឱ្យជួបជុំគ្នា ដោយមានសេចក្ដីសង្ឃឹមទៅលើពួកគេណាមួយថា នឹងត្រូវបានទទួលការចាក់ប្រេងតាំងឡើងឱ្យបានធ្វើជាស្ដេច ។ ដាវីឌមិនទាន់ត្រូវបានទទួលនូវការអញ្ជើញ ឱ្យចូលរួមនៅចំពោះមុខហោរាសាំយូអែល នៅក្នុងថ្ងៃដ៏សំខាន់នោះទេ ។

រឿងនេះហើយ ដែលបានជាពេលវេលាមួយដែលដាវីឌបានចាកចេញ ពីការបដិសេធនឹដ៏ជ្រាលជ្រៅពីលោកឳពុករបស់គាត់ដែលនៅលើផែនដីនេះ ។ រឿងនេះហើយ ដែលបានបង្កើតឱ្យមានភ័យនៅក្នុងចិត្តរបស់ដាវីឌ ដែលគាត់ក៏បានក្លាយទៅជាអ្នកបានទទួលនូវការភ័យខ្លាច ពីព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរ ។

ដែលគាត់បានសម្រេចចិត្តច្រើនប៉ុណ្ណា ក្នុងការចូលមកក្នុងព្រះវត្តមាន នៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់នោះ ហើយដើម្បីឱ្យបានសម្លឹងមើល នូវភាពស្រស់ស្អាតរបស់ផងទ្រង់នៅឯទីភ្នំ នោះគាត់នឹងបានចូលទៅក្នុងការថ្វាយបង្គំដ៏ជ្រាលជ្រៅនោះ ការបំបាត់នូវការភ័យខ្លាចនឹងបានបាត់ចេញពីព្រលឹងគាត់ទៅ ។

៤. ការរួចផុតពីការបដិសេធនឹ

ដាវីឌអាចយល់បានថា គាត់មានការបដិសេធនឹមកពីឳពុកម្ដាយរបស់គាត់ ។ គាត់បានយល់នូវបញ្ហានោះ បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានប្រកាស់ដោយមានកម្លាំងឡើងវិញ ប្រឆាំងទៅនឹងអារម្មណ៏នៃការបដិសេធនឹនោះ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៧:១០

នៅពេលមួយរំពេចនោះ ដាវីឌក៏បានដើរយ៉ាងមានការស្វាហាប់ចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ ។ គាត់ក៏បានក្រឡេកមើលទៅខាងក្នុង ក៏បានឃើញព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ និងមានការធ្លាក់ចុះទៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការសុខចិត្តទទួលពីព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ដែលបានជន់ជោរមកក្នុងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ។

ដាវីឌបានដឹងថា គាត់បានទទួលស្នួនសំឡាញ់របស់គាត់ហើយ ។

V. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បើកសម្តែងពីព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់

គោលបំណងដ៏ចម្បងមួយ ចំពោះពេលវេលារបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើផែនដីនេះ គឺក្នុងការបើកសម្តែងពីព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គ ។ នៅពេលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចនៅលើផែនដីនេះ គឺបានចូលមកដល់ថ្ងៃចុងបំផុត ហើយគឺក្នុងពេលមួយរំពេចនោះ ហើយមុនពេលដែលព្រះអង្គត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ គេល្បងល និងគេចាប់ចងដល់ទ្រង់ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសម្តែងពីព្រះវរបិតា ចំនួន៥០ដងនៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរ យ៉ូហាន ជំពូកទី១៤-១៧ ។

ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់សិស្សព្រះអង្គថា ដល់ពេលហើយៗ "ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ!" ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងបានដឹងថា យើងត្រូវបានទទួលស្នួនសំឡាញ់ហើយ ។ ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៦ ។

VI. កូនពៅវង្វេង

យើងតែងតែមានការប្រៀបពីកូនពៅដែលវង្វេង គឺដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អ ដែលត្រូវបានហៅថាជាការប្រែចិត្ត ឬជាការកែជាថ្មីឡើងវិញ នៅក្នុងការប្រកប ។ យើងបានយល់ថា យើងអាចចូលមកឯព្រះវរបិតាដោយគ្មានបញ្ហា ដែលបានធ្លាក់ចុះទៅជ្រៅប៉ុណ្ណានោះឡើយ ។ ចំពោះការបះបោរ ដែលកូនពៅវង្វេងបានចាកចេញពីផ្ទះ ហើយបានចាយវាយយ៉ាងខ្ជះខ្ជាយ នូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់ ដែលគាត់ត្រូវធ្លាក់ចុះទៅក្នុងជីវិតដ៏សែនអាក្រក់នោះ ។ បន្ទាប់មកទៀត នៅពេលដែលគាត់ត្រូវធ្លាក់ចុះទៅជាអ្នកបម្រើ ដែលត្រូវអត់បាយក្រហាយទឹក ហើយចុងក្រោយគាត់ក៏បានក្លាយជាអ្នកឃ្វាលជ្រូក ចិញ្ចឹមជ្រូក ហើយគាត់ក៏ចង់ចម្អែតពោះនឹង ចំណីជ្រូកនោះណាស់ ។

ក. កូនពៅ

មានស្ទើរតែគ្រប់គ្នាក្នុងចំណោមយើង ដែលអាចមានឈ្មោះថា ជាកូនពៅនោះ ។ យើងបានចាកចេញ ឬក៏អាចមានអារម្មណ៍ថា ធ្វើឱ្យលែងជិតស្និទ្ធពីព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដែលមានពេញទៅដោយការភ័យខ្លាចមានការបដិសេធនឹ ឬក៏មានពេញទៅដោយអារម្មណ៍ថា គ្មានតម្លៃមានវិប្បដិសារី និងមានការជាប់ទោសជាដើម ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៥:១៧-២០ក

គាត់បានពោលថា "ខ្ញុំគ្មានតម្លៃតទៅទៀតទេ" ។ អ្នកកម្លោះនេះ សូម្បីតែមានអ្នកជឿជាច្រើននៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះក៏ដោយ ក៏មានការធ្លាក់ចុះទៅក្នុងភាពគ្មានតម្លៃនេះដែរ ។ គាត់មានរូបភាពដែលគ្មានតៃម្លដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ។ ប៉ុន្តែសូម្បីតែជាមួយនឹងរូបភាពអាត្មានិយមនោះ ក៏ធ្វើឱ្យគាត់បានវិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញដែរ ។

ខ. លោកឪពុក

ការប្រៀបធៀបនេះគឺជាការបើកសម្តែង ដែលមានពេញ

ដោយការឆ្លល់ដែរ អំពីព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នោះ ។

១. ព្រះទ្រង់មិនមែនជាអ្នកជំនុំជម្រះទេ ។

២. ទ្រង់មិនមែនជាអ្នកកំណាចឃោរឃៅនោះទេ ។

៣. ទ្រង់មិនមែនរង់ចាំឱ្យកូនប្រុស-ស្រី ទៅជាអ្នកសុំទាន ហើយបានអត់ទោសឱ្យនោះដែរ ។

តើអ្វីខ្លះដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់បានធ្វើ?

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៥:២០ខ

ជំនួសឱ្យនូវការវិលត្រឡប់វិញរបស់វរបិតានៃយើង នោះទ្រង់បានបែរព្រះភក្ត្រចេញពីពួកយើង ដោយមានការបដិសេធនីវិញ នោះគឺទ្រង់កំពុងតែរង់ចាំយើងឱ្យវិលត្រឡប់មករកព្រះអង្គវិញនោះឯង ។ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងដាក់ព្រះហស្តមកឱបយើង ហើយនិងថើបយើងដែលបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំឧត្តម និងដ៏លើសលុបរបស់ទ្រង់នោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៥:២១

ចំពោះលោកឪពុកមិនបានសូម្បីតែពិភាក្សាគ្នា ពីអ្វីដែលនាំឱ្យមានបញ្ហានេះជាមុនសិននោះទេ ឬក៏ពិភាក្សាពីអ្វីដែលកូនប្រុសបាននិយាយនោះទេ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៥:២២-២៤

គ.រូបភាពរបស់កូនពៅ

លោកឪពុកបានដឹងថា គាត់បានធ្វើការផ្លាស់ប្រែពីរូបភាពផ្ទាល់ខ្លួននៃកូនប្រុសរបស់គាត់នោះហើយ ។ គាត់បានធ្វើការបំពាក់សម្លៀកបំពាក់ដ៏ប្រណីត ឱ្យដល់កូនពៅនោះ ហើយគាត់ក៏បានបំពាក់ចិញ្ចៀន និងស្បែកជើងថ្មីមួយគូបំពាក់លើជើងរបស់គាត់ ។

ម្យ៉ាងទៀត យើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង នោះព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់បានថែរក្សាយើងដែលជាកូនប្រុសកូនស្រីនោះឯង ។ យើងរាល់គ្នាត្រូវបានទទួលការស្លៀកពាក់ឱ្យ ដោយសម្លៀកបំពាក់នៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ផងទ្រង់ ។ យើងក៏មានចិញ្ចៀននៃសិទ្ធិអំណាចរបស់ផងទ្រង់ ដែលបានបំពាក់លើដៃរបស់យើងផងដែរ ។

ដោយនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "ឱតើអញចង់ឱ្យពួកគេស្គាល់អ្នក ដែលពួកគេត្រូវនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងណាទៅហ្ន៎! ពួកគេគឺបានមកជាតែមួយនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រារបស់អញហើយ! ពួកគេបានរាប់ជាសុចរិតរបស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅអេះ!"

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរពីរឿងនេះ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:២១

VII. ការបំផ្លាស់បំប្រែ

ក. រូបភាពនៃការកើតជាថ្មីរបស់យើង

នៅពេលដែលយើងបានយាងព្រះយេស៊ូវ ឱ្យទ្រង់បានបើកសម្តែងពីព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់មកឯយើង នោះគឺជាការដែលធ្វើឱ្យមានការរមូលគ្រេចណាមួយ ឬក៏ជារូបភាពនៃការកំណត់ដែលយើងមានព្រះវរបិតានៃយើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់នឹងរធ្វើការបំផ្លាស់បំប្រែ ។

យើនឹងបានដូចជាស្តេចដាវីឌ ដែលបានសម្លឹងមើលនូវភាពស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ យើងនឹងស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់ ។ យើងនឹងបានត្រឡប់មកជាអ្នកថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់ ហើយយើងនឹងមានអារម្មណ៍ថា ទ្រង់ព្រមទទួលយើងទាំង

អស់គ្នា ។ នៅពេលដែលយើងសម្លឹងមើលទៅសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះរូបភាពរបស់យើង ព្រះទ្រង់នឹងបានបំផ្លាស់បំប្រែ ហើយនៅពេលដដែលនោះ រូបភាពអាត្មានិយមចាស់របស់យើង នឹងត្រូវបានបំផ្លាស់បំប្រែឱ្យទៅជារូបភាពនៃការកើតជាថ្មីនោះឯង ។ មានមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើការស្វែងរកព្រះហស្តរបស់ព្រះ ជំនួសឱ្យការស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់វិញ ។ ពួកគេបានចំណាយពេលវេលា ក្នុងការត្រឡប់មកឯព្រះដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវសេចក្តីត្រូវការផ្ទាល់របស់គេដែលគេចង់ជួប ។

ខ. ការបំផ្លាស់បំប្រែ

១. តាមការស្វែងរកព្រះវរបិតា

ជំនួសឱ្យនូវការដែលយើងត្រូវតែចូលមកឯព្រះ និងបានចំណាយពេល ក្នុងការស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងជាការសម្លឹងមើលទៅឯសិរីល្អរបស់ផងទ្រង់ ។ បន្ទាប់មក យើងនឹងបានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ ចូលទៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៣:១៨

ស្តេចដាវីឌគឺជាអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង បានបញ្ជាក់បង្ហាញ នូវគំនិតដូចគ្នានឹងលោកសាវ័កប៉ុលដែរ ។ ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១៧:១៥

២. តាមរយៈការថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា

យើងមិនបានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ ចូលទៅក្នុងភាពដូចរបស់ផងទ្រង់ ដោយការសម្លឹងរកមើលដោយខ្លួនឯង និងការសម្រេចចិត្តដែលជាការបំផ្លាស់បំប្រែ ដើម្បីចាប់យកកន្លែងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងរាល់គ្នា ។ យើងបានទទួលនូវ ការផ្លាស់ប្រែចូលទៅក្នុងភាពដូចរបស់ទ្រង់ ដែលយើងបាន ចំណាយពេលជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់យើងបាន ដោយនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការថ្វាយបង្គំដ៏ស្និទ្ធស្នាលដល់ទ្រង់ សម្រាប់អស់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ។ យើងនឹងចូលមកឱ្យបានដឹង និងជឿថា យើងត្រូវបានទទួលជាអ្នកដ៏ស្ងួនភ្ងារហើយ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៦

ក្រុមពិភាក្សា

១. តើការបើកសម្ដែងនាំមកនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយរបៀបណា?

២. បន្ទាប់ពីការសិក្សានូវអត្ថន័យនៃពាក្យ "សេចក្ដីអំណរ" ដែលហោរាសេផានាបានប្រើ តើព្រះវរបិតាទ្រង់បានបំផ្លាស់បំប្រែរូបភាពរបស់លោកអ្នក ដោយរបៀបណាដែរ?

៣. ចូរធ្វើការពិភាក្សាពីព្រះគម្ពីរ ម៉ាឡាគី ៤:៥-៦ក ឱ្យបានជ្រៅជាងនេះបន្ថែមទៀត ។

   ក. តើព្រះកំពុងតែបង្វែរចិត្តរបស់កូនប្រុស-ស្រី និងឪពុកបានដោយរបៀបណា?

   ខ. តើព្រះកំពុងតែប្រើពួកហោរា ឱ្យប្រតិបត្តិការនេះបានដោយរបៀបណា?

ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន

១. តើលោកអ្នកបានចែកជាក្រុមដោយខ្លួនឯង នៅក្នុងចលនានៃការបើកសម្ដែងមកពីព្រះវិញ្ញាណឬទេ?

   ក. ប្រសិនបើដូច្នោះមែន តើក្រុមណាមួយ?

   ខ. តើលោកអ្នកមានអារម្មណ៍ថា លោកអ្នកមានការស្ទះចលនានៅក្រុមណាមួយឬទេ ឬក៏លោកអ្នក មានលទ្ធភាពនឹងសិក្សាឱ្យបានលូតលាស់ ទៅតាមចលនាជាបន្តបន្ទាប់ទៀត?

២. តើរូបភាពរបស់លោកអ្នក ដែលបានមកពីព្រះវរបិតានៃលោកអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ បានឆ្លុះបញ្ចាំងលើគ្រប់ទាំងអស់ ដោយបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ឪពុកលោកអ្នកដែលនៅលើផែនដីនេះ?

   ក. ប្រសិនបើដូច្នោះមែន ចូរធ្វើការសរសេរចុះនូវមធ្យោបាយ ដែលលោកអ្នកស្គាល់ពីរូបភាពរបស់លោកអ្នក ដែលបានមកពីព្រះវរបិតានៃលោកអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ នោះបានធ្វើឱ្យមានការប្រេះឆានោះ ។

   ខ. ប្រសិនបើចាប់តាំពីលោកអ្នកបានទទួល នូវការផ្លាស់ប្រែ នូវរូបភាពរបស់លោកអ្នកដែលមានរូបភាពនៃព្រះវរបិតាលោកអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ តើលោកអ្នកបានទទួលនូវ មតិដែលមានពីអតីតកាលដែរឬទេ?

   គ. ប្រសិនបើលោកអ្នកបានធ្វើឱ្យពិតប្រាកដ នោះគឺជាលទ្ធផលដែលបានមកពីមេរៀននេះ ដែលលោកអ្នកមានការភាន់ច្រឡំ ចំពោះរូបភាពនៃព្រះវរបិតារបស់លោកអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នោះឯង ចូរអធិស្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅ ពេលឥឡូវនេះ ហើយទូលសូមដល់ព្រះសូម ឱ្យទ្រង់បានប្រោសចិត្តរបស់លោកអ្នក និងធ្វើការបំផ្លាស់បំប្រែលោកអ្នក ពីគ្រប់ទាំងរូបភាពដែលមានកំហុសទាំងនោះ ។

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ៣: រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

I. ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

ដើម្បីបំពេញនូវការបើកសម្តែង ចំពោះអស់អ្នកដែលយើងបានបង្កើតឡើងជាថ្មី នោះយើងត្រូវតែមានការបើកសម្តែងពីរូបភាពរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។ លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថា ព្រះទ្រង់បានសម្រេចទុកជាមុនកំណត់ទុក ឬបំបួសយើងឱ្យបានទៅជាអ្នកដែលស្របទៅនឹងរូបភាពរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៩ក

នៅពេលដែលយើងត្រូវបានស្របទៅនឹងរូបភាពរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ហើយ នោះយើងនឹងបានចាប់ផ្តើមបានពេញលេញជាសក្តានុពល និងរស់នៅជាអ្នកដែលបានកើតជាថ្មីនោះ។ យើងស្គាល់ព្រះយេស៊ូវថា ទ្រង់ជាមួយអង្គដែលគង់នៅជាមួយព្រះវរបិតា និងជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយដែលគ្រប់ទាំងការកំណត់ដែលពួកគេមាន នោះយើងក៏មានដែរ ។

ក. ទ្រង់គឺជាព្រះ

លោកសាវ័កយ៉ូហានប្រាប់យើងពីការសំខាន់ៗ ៤យ៉ាងអំពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ:

១. ទ្រង់មានព្រះវត្តមានជានិច្ច ។

២. ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់របស់ព្រះ ។

៣. ទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើតគ្រប់របស់ទាំងអស់ ។

៤. ទ្រង់បានត្រឡប់មកជាសាច់ឈាម ហើយបានស្នាក់នៅជាមួយយើងរាល់គ្នា ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:១-៣,១៤

ខ. ទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា

លោកយ៉ូហានបានបញ្ជាក់ពីការនេះយ៉ាងច្បាស់ថា គ្រប់ទាំងអស់ គឺរួមទាំងលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ត្រូវបានបង្កើតមកដោយសារទ្រង់ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១:២៧

II. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាអត្តសញ្ញាណរបស់យើង

ក. តែមួយជាមួយនឹងទ្រង់

តែមួយប៉ព្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ យើងបានដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់យើងទៅលើព្រះយេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង និងមានការអស្ចារ្យបានកើតឡើង ។ ព្រះទ្រង់ដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ក៏បានបង្កើតយើងមកឱ្យបានជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះអង្គ ។ យើងបានត្រឡប់មកជារូបកាយរបស់ព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:១៣,១៧

ហេតុផល គឺសម្រាប់ការងារប្រោសលោះរបស់អង្គព្រះយេស៊ូវ គឺមិនមែនសម្រាប់តែមួយគ្រាៗនោះទេ គឺយើងអាចនៅជាមួយនឹងព្រះអង្គនៅឯនគរស្ថានសួគ៌នោះ ។ លោកសាវ័កពេត្រុសក៏បានសរសេរដែរថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវមធ្យោបាយ ដែលយើងអាចរស់នៅដោយមានសេចក្តីសុចរិត ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ២:២២,២៤

ខ. ទ្រង់បានត្រឡប់មកជាតួបាបជំនួសយើង

នៅក្នុងការងារប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺឱ្យបានជាប្រយោជន៍ដល់យើង គឺទ្រង់"បានត្រឡប់មក" ជាតួបាបជំនួស

យើងរាល់គ្នា ។ ទ្រង់មានបំណងនឹងទទួលយកនូវអំពើបាបរបស់យើងដាក់នៅលើរូបអង្គទ្រង់ ជាប់លើឈើឆ្កាង ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:២១

គ. ទ្រង់បានជាប់ឆ្កាងជំនួសយើង

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានទទួលយក នូវបណ្តាសាដោយព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានមកជាមនុស្សឈរជាអ្នកមានបាប ។

ព្រះគម្ពីរ កាឡាទី ៣:១៣

ឃ. ទ្រង់បានដកយកអំពើបាបយើងចេញ

នៅលើឈើឆ្កាង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានត្រឡប់មកជា "កូនចៀមនៃព្រះដែលដោះបាបមនុស្សលោក" ។ ទ្រង់បានដកយកនូវគ្រប់ទាំងអំពើបាបដ៏សែនក្រាសរបស់យើង ដែលមាននៅលើផែនដីនេះ គឺធ្វើឱ្យយើងបានចងចាំថា យើងគ្មានបាបទៀតឡើយ ជារៀងរហូតតទៅ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:២៩ និង ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៦:៦

ង. ទ្រង់បានរស់ពីសុគតឡើងវិញ

ទ្រង់បានដកយកអំពើបាបដ៏សែនជ្រៅរបស់យើង នៅលើផែនដីនេះ ទ្រង់បានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ទ្រង់ក៏បានឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ឈ្នះស្ថាននរក និងចេញពីផ្នូរ ។ ទ្រង់បានត្រឡប់ជាអ្នក "រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញជាលើកដំបូងបង្អស់" ។ ព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ១:១៨

ទ្រង់ជា "ជីវិតរស់ឡើងវិញ" ដោយព្រះវិញ្ញាណ ។ ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ៣:១៨

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានមានជីវិតរស់ឡើងវិញហើយនោះ យើងក៏បានទទួលនូវការបង្កើតឱ្យមានជីវិតឡើងវិញជាមួយនឹងទ្រង់ផងដែរ ពីព្រោះយើងគឺជាតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់នោះហើយ ។

ច.ទ្រង់ធ្វើឱ្យយើងត្រឡប់មកជាសុចរិត

ដោយសារសេចក្តីសង្គ្រោះក្នុងមួយរំពេចនេះហើយ ដែលយើងបានត្រូវទទួលនូវការប្រទានឱ្យ នូវសេចក្តីសុចរិតរបស់ផងព្រះយេស៊ូវនោះឯង ។ យើងត្រូវបានត្រឡប់មកជាសុចរិតដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់សុចរិតនោះដែរ ។

ឥឡូវនេះយើងដែលត្រូវបានបង្កើតឱ្យបានជាសុចរិត នោះយើងត្រូវតែ "រស់នៅសម្រាប់សេចក្តីសុចរិត" ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ២:២៤ក

យើងបានទទួលនូវការបង្កើតឡើងជាថ្មី នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវហើយ គឺយើងមិននៅជាប់ជាអ្នកមានបាបតទៅទៀតទេ ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការរាប់ជាសុចរិតហើយ!

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧

យើងមិនត្រូវការរស់នៅ ក្រោមភាពមានទោស និងនៅក្រោមការផ្តន្ទាទោសតទៅទៀតទេ ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការបង្កើតឱ្យបានជាសុចរិតហើយ!

យើងមិនត្រូវបានជីតជាប់នៅក្នុងអារម្មណ៍ថា នៅតែមានបាបតទៅទៀតទេ ។

យើងត្រូវមានអារម្មណ៍ជីតជាថាបានរាប់ជាសិចរិតហើយ ។

យើងមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំងដាក់យើងនៅក្រោមការបរាជ័យនោះឡើយ ។

យើងដឹងថា "យើងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតនៅចំពោះព្រះក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ" ។

យើងបានរួចខ្លួនពីភាពមានទោស និងការផ្តន្ទាទោសនោះហើយ ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:១

យើងបានទទួលនូវការកើតជាថ្មី ក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ!

វិញ្ញាណរបស់យើងគឺបានរាប់ជាសុចរិត ពីព្រោះព្រះទ្រង់សុចរិត ។ ចំពោះមូលដ្ឋានគ្រឹះប្រចាំថ្ងៃ ព្រលឹងនិងរូបកាយរបស់យើង គឺត្រូវបានទទួលនូវការសម្រេចទៅនឹងរូបកាយនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គហើយ!

III. ការនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

តាមរយៈលោកសាវ័កប៉ុល គឺនៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងហើយ នោះយើងគឺបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយដែរ ។ យើងបានទទួលនូវកំណើតថ្មីហើយ ។ គ្រប់ទាំងអស់ក៏ត្រូវបានត្រឡប់មកជាថ្មីនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧

នៅពេលដែលយើងទទួលព្រះយេស៊ូវ មកធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងភ្លាម នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ក៏បានយាងមកប្រកបជាមួយនឹងយើង ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ ។ យើងក៏បានត្រឡប់មកជាតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់ ដើម្បីឱ្យបានគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ចនោះ ។

ក. គ្រប់របស់ចាស់ៗទាំងប៉ុន្មានបានកន្លងបាត់ទៅ

នៅពេលដែលយើងបានត្រឡប់មកជាអ្នក "នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ" គ្រប់របស់ចាស់ៗទាំងប៉ុន្មានក៏បានកន្លងបាត់ទៅ ។ ការនោះគឺមានន័យថា ផ្នែករបស់របស់យើងទាំងអម្បាលមាណដែលមានពីមុនមក គឺគ្មានតទៅទៀតឡើយ ។ ផ្នែកទាំងអស់នោះហើយគឺត្រូវបានបំបាក់បំបែកអស់ទៅ "គ្រប់របស់ចាស់ៗទាំងប៉ុន្មាន" គឺត្រូវស្លាប់អស់ទៅ ។ នៅពេលជាមួយគ្នានោះក៏មានកំណើតថ្មីបានត្រឡប់មកវិញ មនុស្សខាងវិញ្ញាណថ្មីក៏បានកើតឡើងវិញ ។

ខ. គ្រប់របស់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ

អ្នកជឿថ្មីៗ ក៏លែងមានការដឹកនាំចាស់ៗដែលគាត់ឬនាងធ្លាប់បានទទួលពីលើកមុននោះឡើយ ។ មនុស្សចាស់ទាំងនោះគឺគ្មាននៅតទៅទៀតឡើយ ។ គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ ។

តើគួរឱ្យមានការប្លែកយ៉ាងណាទៅហ្ន៎ ដែលនឹងកើតមានឡើងគឺនៅពេលដែលយើងត្រូវបានទទួលជាកូនង៉ែតដែលបានកើតជាថ្មីនោះ មានអ្នកខ្លះបានសួរយ៉ាងដូច្នេះថា "ចុះតើកូនង៉ែតពីមុននោះជាអ្វីទៅ?"

លោកអ្នកត្រូវតែឆ្លើយដូច្នេះថា "កូនង៉ែតនេះគឺទើបតែនឹងកើតទេ ។ ចំណែកកូនង៉ែតមុននោះគឺអត់មានទេ!"

វាដូចជារឿងមុនៗ គឺនៅពេលដែលវិញ្ញាណអាក្រក់បានចូលមករំឭកយើងនូវកំហុស និងអំពើបាបពីអតីតកាលរបស់យើង គឺមុនពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មីនោះ ។ ចំណែកនៃជីវិតចាស់របស់យើងនោះ គឺបានកន្លងបាត់ទៅហើយ វាមិនមានជាបន្តទៅទៀតទេ! គឺយើងត្រូវបានកើតជាថ្មីហើយ យើងមិនអាចមានអតីតកាលតទៅទៀតទេ រីឯវិញ្ញាណអាក្រក់វិញ វាចេះតែចោទប្រកាន់ទាស់នឹងយើងហើយ ។ លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថា "គ្រប់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅហើយ! មើលគ្រប់តាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ"

គ. ការកើតជាថ្មី

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានមានបន្ទូល ទៅកាន់លោកនីកូដេម នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:៧

ទីមួយលោកនីកូដេមបានគិតថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលអំពីសេចក្តីត្រូវការ សម្រាប់រូបកាយរបស់គាត់ ឱ្យបានកើតជាថ្មីនោះវិញ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏បានធ្វើការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ថា ចំណែកនៃមនុស្សជាតិ ដែលត្រូវតែមានការពិសោធន៍នូវការបានកើតជាថ្មី គឺមិនមែនខាងផ្នែករូបកាយ ឬព្រលឹងនោះទេ ។ នោះគឺគ្រាន់តែជាវិញ្ញាណមនុស្សជាតិតែប៉ុណ្ណោះ ។ រីឯការកើតជាថ្មីនេះ គឺជាវិញ្ញាណរបស់មនុស្សវិញ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:៥,៦

ឃ. វិញ្ញាណថ្មី

នៅពេលដែលយើងបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាម នោះវិញ្ញាណរបស់យើងក៏បានទទួលនូវការកើតជាថ្មីភ្លាមដែរគឺត្រូវបានគ្រប់លក្ខណ៍ ។ វាមិនមែនបានត្រឡប់ទៅជាគ្រប់ ឬទៅជាសុចរិតជាបន្ថែមទៀត ជាជាងមួយរំពេចភ្លាមៗនោះទេ ។

វិញ្ញាណគឺជាផ្នែកមួយរបស់យើង ដែលនឹងរស់នៅជារៀងរហូត ។ វាគឺជាផ្នែកមួយដែលមានមនសិក្ការៈនៃព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ ។ វិញ្ញាណរបស់អ្នកជឿគឺជាផ្នែក ដែលអាចប្រកបជាមួយនឹងព្រះ ពីព្រោះវាជាសេចក្តីសុចរិត ដូចជាព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីសុចរិតនោះឯង ។

ចំពោះ "ចិត្តដែលរឹងដូចថ្ម" នោះត្រូវកន្លងបាត់ទៅហើយ! ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើង "មានចិត្តជាសាច់" វិញ ។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវចិត្តដែលទន់ខ្ចី និងមានជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវចិត្តដែលមានការសម្រេចចិត្ត ដើម្បីរស់នៅដោយសេចក្តីសុចរិតវិញ ។

ព្រះគម្ពីរអេសេគាល ១១:១៩

វិញ្ញាណរបស់យើងគឺបានគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ។ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហប្ញទ័យ កែព្រលឹងយើងសារជាថ្មីឡើងវិញតាមរយៈការបង្កើតគំនិតជាថ្មីឡើងវិញនោះឯង ។ ព្រះទ្រង់ក៏សព្វព្រះហប្ញទ័យកែរូបកាយយើងសារជាថ្មីឡើងវិញ ឱ្យមានសុខភាពពេញលេញ ។ ពេលដែលយើងបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាម នោះយើងបានត្រឡប់មកជាមានកំណើតថ្មីភ្លាមដែរ ។ រូបកាយ (ឆ្អឹង សាច់ និងឈាម) និងព្រលឹង (គំនិត បញ្ញា ឆន្ទៈ និងអារម្មណ៍) មិនទាន់បានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែទាំងស្រុងទេ ប៉ុន្តែ វិញ្ញាណគឺបានទទួលនូវការកើតជាថ្មី ក្នុងពេលដែលបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាមៗនោះឯង ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរ នូវពាក្យដ៏គួរជាទីចាប់អារម្មណ៍ទៅកាន់បងប្អូននៅក្រុងភីលីពថា "ចូរបង្ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នា" (ភីលីព ២:១២) ។

យើងដឹងថា សេចក្តីសង្គ្រោះគឺបានមកដោយសេរី ហើយខនេះក៏ហាក់ដូចជាមានការប៉ះទង្គិចគ្នា ជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀត រហូតដល់យើងយល់ថា នៅពេលយើងបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាម វិញ្ញាណរបស់យើងគឺបានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានលាក់ទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក វិញ្ញាណរបស់យើងគឺបានធ្វើការជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលអនុលោមទៅតាមគំនិត និងរូបកាយរបស់យើង នៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ ពួកគេត្រូវបានបំផ្លាស់បំប្រែជាប្រចាំថ្ងៃ ។ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង គឺបានធ្វើការតាមរយៈគំនិតនិងរូបកាយរបស់យើងដោយការអនុវត្តន៍ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ២:១៣

ង. ភាពរុងរឿងថ្កុំថ្កើងរបស់ព្រលឹង និងរូបកាយ

វាគឺជាការសំខាន់ដែលយើងមានការបើកសម្ដែង ចំពោះអ្នកណាដែលវិញ្ញាណរបស់យើងជាតួបុគ្គលដ៏ពិត គឺដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។ យើងត្រូវតែយល់ថា វិញ្ញាណរបស់យើងដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងជាថ្មី នោះគឺត្រូវតែបានគ្រប់លក្ខណ៍ និងសុចរិតដោយឥតមានការបន្ទោសបាន នៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ព្រះ ។

ចំពោះការបើកសម្ដែង និងការយល់ដឹងរបស់ការងារនៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវនេះ គឺដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់យើង នោះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមដើរដោយមានសុខភាពនៅក្នុងព្រលឹង និងរូបកាយរបស់យើង ។

ព្រលឹងរបស់យើងនឹងបានលូតលាស់ដូចជាគំនិតក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាថ្មី ដោយការអាន ការស្ដាប់ ការពិចារណា ការជឿ ការនិយាយប្រាប់ និងការធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:២

ពេលដែលព្រលឹងរបស់យើង ត្រូវបានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែការសម្របទៅតាមរូបភាពរបស់ទ្រង់នោះយើងនឹង បានចម្រុងចម្រើន ហើយរូបកាយរបស់យើងនឹងមានសុខភាពល្អ។ លោកសាវ័កយ៉ូហានបានសរសេរអំពីការនេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ៣យ៉ូហាន ខ.២ ។

ព្រះទ្រង់កំពុងធ្វើការនៅក្នុងយើង ដែលបានទទួលស្គាល់នូវគោលបំណងរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងនិងតាមរយៈយើង ។ ការបើកសម្ដែង និងការកែជាថ្មីឡើងវិញនោះ គឺមាននៅក្នុងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់យើងរាល់គ្នា ។

IV. សេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះ

ក. តើព្រះទ្រង់មានសេចក្ដីសុចរិតយ៉ាងដូចម្ដេច?

១. ទ្រង់គឺជាសេចក្ដីសុចរិតដ៏ពេញលេញ នៅក្នុងទ្រង់ និងក្នុងផ្លូវទាំងអស់របស់ទ្រង់ ។

២. សេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ គឺមានច្រើនជាងការអសកម្មនៃអំពើបាប ឬគ្មានលទ្ធភាពនឹងធ្វើបាបទៅទៀត ។

៣. វាគឺជាភាពសប្បុរសដ៏ពេញលេញ និងគ្មានព្រំដែន ដែលមិនអាចមើលអំពើបាបឃើញ ឬក៏មិនអាចភប់ប្រសព្វនឹងអំពើបាបបាន ។

៤. ទ្រង់មិនអាចធ្វើបាបបានឡើយ ។

៥. ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិត គឺទ្រង់មិនអាចមើលរំលងអំពើបាបរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅរបស់ពួកគេបានឡើយ គឺសូម្បីតែតាមរយៈសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យធ្វើដូច្នោះដែរ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៣:២៥-២៦

សេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ គឺត្រូវបានទទួលនូវការបើកសម្ដែងដោយសេចក្ដីជំនឿតែប៉ុណ្ណោះ (រ៉ូម ១:១៧) ។

ខ. សេចក្ដីសុចរិតរបស់យើង

យើងមិនអាចរាប់ជាសុចរិត ដោយការប្រព្រឹត្តដោយខ្លួនឯងបានឡើយ ។ ហោរាអេសាយបានគូសបញ្ជាក់ពីរូបភាពនៃសេចក្ដីសុចរិតទាំងបួនយ៉ាង (អេសាយ ៦៤:៦ក) ។

យើងអាចធ្វើគ្រប់យ៉ាងបាន ចំពោះការងារលបាកៗដែលយើងអាចព្យាយាមនឹងធ្វើ ក៏អាចស្ថិតនៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ព្រះ ទោះជាការអាក្រក់ដ៏តូចមួយក៏ដោយ ។ គ្រប់ការល្អទាំង

អស់ដែលយើងបានធ្វើ មុនពេលដែលយើងបានត្រឡប់មកជាមានកំណើតថ្មី គឺត្រូវបានបន្ថែមទៅលើគំនរអាក្រក់បន្តិចបន្តួច គឺនៅពេលដែលយើងបានប្រៀបធៀប ទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិតដ៏ពេញលេញរបស់ផងព្រះនោះ ។

គ. ភាពសុចរិតដែលត្រូវបានទម្លាក់ទោស

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងនោះទ្រង់បានផ្ទុកនូវអំពើបាបទាំងអស់របស់យើង ដាក់នៅលើរូបអង្គទ្រង់ សេចក្ដីសុចរិតរបស់យើងក៏នៅក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ដោយការបង់ថ្លៃជួស ។ តើគួរឱ្យអស្ចារ្យអ្វីម្ល៉េះហ្ន៎ចំពោះការបង់ថ្លៃជួសនេះ!

- អំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានទម្លាក់ទោស ទៅលើអង្គទ្រង់ ។ សេចក្ដីសុចរិតដ៏ពេញលេញរបស់ទ្រង់គឺត្រូវបានទម្លាក់មកលើយើង ។

ក្នុងពេលភ្លាមៗ ដែលយើងបានដាក់សេចក្ដីជំនឿរបស់យើងលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង នោះវិញ្ញាណរបស់យើងបានត្រឡប់មកជា "សេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ" ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសម្ដែងថា យើងត្រូវបានកើតជាថ្មី និងបានត្រឡប់មកជាសេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:២១

នៅពេលដែលយើងបានត្រឡប់ មកជាសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះ គឺមិនមែនគ្រាន់តែមានន័យថា យើងមិនមានបាបតទៅទៀតនោះឡើយ ។ វាក៏មិនមែនមានន័យថា គ្រប់អំពើបាបទាំងអស់របស់យើង សុទ្ធតែបានអត់ទោសបាបនោះទេ គឺគ្រាន់តែមានការអស្ចារ្យយ៉ាងដូច្នោះនោះទៅវិញ ។ នៅពេលដែលយើង បានត្រឡប់មកជាសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះនោះគឺមានន័យថា វិញ្ញាណរបស់យើងគឺបានរាប់ជាសុចរិតដូចជាព្រះអង្គទ្រង់សុចរិតដែរ ។

១. យើងប្រកាសថា យើងបានរាប់ជាសុចរិត ។

២. យើងបានទទួលនូវសេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ ។

ឃ. រូបភាពនៃសេចក្ដីទុច្ចរិតចាស់

ដែលយើងបានរាប់ជាសុចរិត ដូចជាព្រះទ្រង់សុចរិតដែរនោះគឺជាការលំបាកក្នុងការទទួលចំពោះអ្នកខ្លះនោះណាស់ ។ យើងបានទទួលនូវការបង្រៀនយ៉ាងលំបាក ពីគ្រូបង្រៀនដែលមានន័យត្រឹមត្រូវល្អនោះណាស់ ។ មានគ្រីស្ទានជាច្រើនរស់នៅអស់មួយជីវិតរបស់ពួកគេ គឺត្រូវបានទម្លាក់ចុះទៅនឹងភាពមានទោស និងការផ្ដន្ទាទោស គឺមិនមែនជាការដឹងពីអ្នកណាថា ពួកគេបាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះទេ ។

ដោយសេចក្ដីជំនឿ នោះយើងត្រូវតែទទួលជឿថា យើងត្រូវបានទទួលនូវការទម្លាក់ទោស ទៅជាមួយនឹងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ ។ នៅពេលដែលយើងបានត្រឡប់មកជាមានការដឹងខ្លួនរបស់ព្រះបន្ថែមទៀត នោះយើងក៏បានត្រឡប់មកជាមានការដឹងខ្លួនពីសេចក្ដីសុចរិតជំនួសឱ្យ នូវការដឹងខ្លួនខាងឯអំពើបាប ។

ង.រូបភាពនៃសេចក្ដីសុចរិតជាថ្មី

យើងមិនត្រូវក្រឡេកមើលទៅខ្លួនយើងថា "ជាអ្នកមានបាប ដែលបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណ" នោះនៅបានយូរអង្វែងនោះឡើយ ។ យើងក៏មិនមែនជាអ្នកមានបាបតទៅទៀតដែរ! យើងត្រូវបានកើតជាថ្មីហើយ! មានគ្រីស្ទានជា

ច្រើនបានរកឃើញ នូវអំពើបាបដោយខ្លួនពួកគេ ពីព្រោះពួកគេបាននៅតែបន្តនិយាយថា ពួកគេជាអ្នកមានបាប ។

ពួកគេបានឮនូវសេចក្តីបង្រៀន បន្ទាប់ពីការបង្រៀនពីអំពើបាប ។ គំនិតរបស់ពួកគេបាននៅតែបន្តនៅក្នុងអំពើបាប ។ ពួកគេមិនបានទទួលនូវការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិត ដូច្នេះ អំពើគឺនៅតែគ្រប់គ្រងលើជីវិតរបស់ពួកគេ នៅជាដដែល ។ តាមរយៈការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ នោះយើងត្រូវបានត្រឡប់មកជាការដឹងខ្លួន ដោយសេចក្តីសុចរិត ។ យើងមើលឃើញដោយខ្លួនឯង ដូចជាព្រះទ្រង់មើលឃើញយើងដូច្នោះដែរ ។ យើងមើលឃើញដោយខ្លួនឯងនូវសេចក្តីសុចរិត ដូចជាព្រះទ្រង់សុចរិត ។ ដូច្នេះ អំពើបាបគឺមិនត្រូវគ្រប់គ្រងលើរូបកាយរបស់យើងតទៅទៀតឡើយ ។ យើងមិនត្រូវធ្វើឱ្យមានទម្លាប់ថាមានបាបតទៅទៀតឡើយ ។

យើងមើលឃើញអំពើបាប ដូចជាព្រះទ្រង់មើលឃើញអំពើបាបនោះដែរ ។ វាត្រូវតែបានបាត់បង់ទៅនូវការបញ្ឆោតចិត្តរបស់វា ពីព្រោះយើងបានទទួលនូវការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ។

V. ការអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ទ្រង់

នៅពេលដែលយើងបន្ត នូវការដើរជាមួយនឹងការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ គឺដែលយើងបានទទួលនូវការកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះយើងក៏បានត្រូវទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយនូវការបន្តបំពេញបន្ថែមពីគំនិតរបស់យើងផងដែរ ។ វាត្រូវតែបានសម្រេចការនោះ ។ គឺដែលយើងត្រូវបានអនុលោមជាប្រចាំថ្ងៃ ទៅនឹងរូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ផងព្រះអង្គ ។ ខ្ញុំគឺជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។ ខ្ញុំបានកើតជាថ្មីហើយ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៩

ក. ការសារភាពនូវអំពើបាប

ប្រសិនបើយើងជាអ្នកជឿ ហើយបានចុះចូលនឹងអំពើបាប នោះយើងមិនត្រូវរស់នៅដោយមានការបរាជ័យ ការជាប់មានទោស និងការផ្តន្ទាទោស នូវសំណល់ជីវិតរបស់យើងនោះទេ ។ ភ្លាមៗនេះ យើងត្រូវតែបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ថា យើងបានធ្វើបាប ហើយយើងត្រូវតែសារភាពថា យើងបានធ្វើបាបចំពោះព្រះ ដោយនូវសេចក្តីជំនឿ នោះយើងនឹងបានទទួលនូវការអត់ទោសបាបមកពីព្រះហើយ ។ បន្ទាប់មក យើងអាចកាន់ខ្ជាប់នូវការដើរតាមសេចក្តីសុចរិត នោះយើងនឹងបានរួចពីភាពមានទោស និងរួចពីការផ្តន្ទាទោសនោះហើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៩

ដើម្បីធ្វើការសារភាពនូវអំពើបាប នោះមានន័យថា បានឯកភាពជាមួយនឹងព្រះពីអំពើបាបរបស់យើងនោះហើយ ។ ដើម្បីឱ្យបានរឹតតែជិតស្និទ្ធ ក្នុងការដើរជាមួយនឹងព្រះបន្ថែមទៀត នូវការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិត ហើយយ៉ាងហោចណាស់ក៏យើងនឹងបានទទួលនូវការល្បួងលៃ ចំពោះអំពើបាបនោះដែរ ។ ការតាំងចិត្តចំពោះស្ថានភាព ដែលវាកើតមានពិតប្រាកដមកហើយនោះការតាំងចិត្តក្នុងការពិសោធន៍ក៏ត្រូវ បានសម្រេចដែរ ។

ខ. ការសិក្សារៀនសូត្រក្នុងការលោតឡើង

នៅពេលដែលយើងធ្លាក់ចុះទៅក្នុងតំបន់ខ្លះៗ នៃការរស់នៅរបស់យើង នោះយើងត្រូវតែសិក្សារៀនសូទ្រឱ្យបានលឿននូវការលោតឡើងនោះ ។ ដូចជាអ្នកប្រដាល់ម្នាក់ដែលបានធ្វើការគោះកន្ទេលមួយ នោះយើងមិនត្រូវផ្តេកខ្លួនទៅទីនោះ

ដោយមានអារម្មណ៍សោកស្តាយ ដោយខ្លួនយើងនោះឡើយ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ យើងត្រូវធ្វើការហ្វឹកហ្វឺនដោយខ្លួនឯង ដើម្បីឱ្យបានលោតចេញពីកន្ទេល និងពីលោតចេញដោយជើងរបស់យើង ។ យើងត្រូវតែលោតឡើង និងរក្សានូវចលនានោះឱ្យបាន ។

នៅពេលដែលយើងបានធ្វើបាប យើងមិនត្រូវគិតថាយើងជាអ្នកមានកំហុស មានការផ្តន្ទាទោស និងមានការបរាជ័យនោះឡើយ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ យើងត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់លន់តួបាបរបស់យើង ព្រមទាំងទទួលនូវការធានារ៉ាប់រងដ៏ពេញលេញ ពីការអត់ទោសរបស់ព្រះ ។ ដូចជាអ្នកប្រដាល់ដែលមានជ័យជម្នះ យើងត្រូវតែលោតឡើង និងរក្សានូវចលនាទៅចំពោះជ័យជម្នះនោះ ។

គ. ការបំផ្លាស់បំប្រែ

វិញ្ញាណរបស់យើងមានសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែមានវត្តមានរបស់យើងខាងរូបកាយ ដែលរស់នៅធ្វើជាយញ្ញបូជារស់ថ្វាយដល់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:១

វិញ្ញាណរបស់យើងមានសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែ រីឯព្រលឹងរបស់យើងវិញ គឺត្រូវតែមានការបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយការបង្កើតគំនិតសារជាថ្មី តាមរយៈការបើកសម្តែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:២

ឃ. ការពិចារណាជាប្រចាំថ្ងៃ

ការអនុវត្តន៍នូវការយល់ឃើញនូវសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដោយខ្លួនឯង ឱ្យបានយល់ដឹងស្គាល់ដល់ព្រះ ។ បើយើងបានមើលឃើញព្រះដូចជាព្រះទ្រង់បានមើលយើងឃើញដែរ នោះយើងនឹងបានត្រឡប់មកជាមានការអនុលោមទៅតាមរូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះនោះហើយ ។

ង. ការមានចិត្តអង់អាច

តាមរយៈការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ នៅក្នុងការបង្កើតជាថ្មី នោះយើងនឹងអាចចូលទៅដល់បល្ល័ង្កនៃព្រះដ៏ក្លាហាន ។ យើងអាចដឹងថា ព្រះទ្រង់នឹងស្តាប់យើងឮហើយ (ហេព្រើរ ៤:១៦) ។

យើងមានចិត្តអង់អាច និងមានការអាថិកំបាំងនឹងចូលមកឯព្រះ ពីព្រោះយើងបានស្គាល់យល់ពីព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ។ យើងដឹងពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើ ជាប្រយោជន៏ដល់យើងរាល់គ្នា ។ យើងដឹងថា យើងបានទទួលនូវការអត់ទោសហើយ ។ យើងដឹងថា យើងបានទទួលនូវកំណើតថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងដឹងថា យើងមានសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះហើយដែរ ។

ច. ការមានជីវិតរស់

យើងជាអ្នកត្រូវបានបង្កើតជាថ្មី គឺយើងមានជីវិតថ្មីនៅនឹងយើងហើយ ។ ជីវិតថ្មីនេះគឺជាជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទអង្គទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៤,៥ក

អាត្មានិយមចាស់ដែលបានដើរតាមយើង គឺជាមូលហេតុនៃលោកិយនេះ នឹងមិនមានតទៅទៀតឡើយ ។ មនុស្សដែលចូលមកក្នុងចិត្តជាថ្មីរបស់យើង គឺបានបង្កើតឱ្យមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១-៣

ឆ.ការបំពេញ

នៅពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី នោះវិញ្ញាណរបស់យើងត្រូវបានបំពេញដោយភាពពោរពេញរបស់ផងព្រះ គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់មានគឺទ្រង់បានបំពេញឱ្យយើង ។ រង្វាស់ដ៏សែនមានពេញពោរដែលទ្រង់មានទាំងអស់នោះ គឺបានត្រឡប់មកជារបស់យើងវិញ ។

អេភេសូរ ៣:១៩

ព្រះគម្ពីរដ៏បញ្ជាក់ច្បាស់នោះបានចែងមកថាអ្នកអាចបានទទួលនូវការបំពេញ (តាមរយៈគ្រប់ទាំងអស់របស់អ្នក) ចូលទៅក្នុងភាពពោរពេញរបស់ផងព្រះ (នោះហើយ) ដែលអាចធ្វើឱ្យយើងមានខ្នាតរង្វាស់មកពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយក៏បានត្រឡប់មកជារូបកាយ ដែលទ្រង់បានបំពេញយ៉ាងពេញគ្រប់គ្រាន់ ហើយដែលបានបង្ហូរមកដោយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នោះឯង!

ពេលដែលបានកើតជាថ្មីហើយ នោះយើងមិនមែននៅជាទទេទៀតទេ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ យើងត្រូវបានបំពេញមកពីព្រះ! យើងបានទទួលនូវការជន់ជោរ ដោយការបំពេញមកពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នោះឯង!

នៅពេលបានបន្តនូវការស្រេកឃ្លានជាបន្តទៅទៀត នោះបន្ទាប់ពីយើងមានការស្រេកនូវសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ យើងនឹងរកឃើញនូវការបំពេញ ដោយខ្លួនឯងជាមួយនឹងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ទាំងខាងព្រលឹងនិងខាងរូបកាយរបស់យើងទៀតដែរ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៥:៦

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១-៥

ជ. ការទទួលនូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់

អ្វីទៅជាការបើកសម្តែងដ៏ធំឧត្តម ដើម្បីឱ្យបានដឹងថាព្រះទ្រង់មិនបានបង្កើតយើងទេនោះ! ទ្រង់ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នា! សូម្បីតែនៅពេលដែលយើងនៅជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នៅតែស្រឡាញ់យើងដដែល ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៥:១២-១៤

យើងបានកើតជាថ្មី គឺដោយមានចិត្តជាសាច់ថ្មីយើងក៏បានធ្វើអ្វីភ្លាមៗតាមការដែលទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យយើងធ្វើការនោះ ។

ឈ. យើងបានត្រឡប់ជាមិត្តភក្រ្តជាមួយនឹងទ្រង់

តើវាជាការសំខាន់អស្ចារ្យប៉ុណ្ណាទៅ ដែលយើងដឹងថាព្រះទ្រង់មិនបានបង្កើតយើងមកទេនោះ ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលមកកាន់យើងថា "អ្នកគឺជាមិត្តភក្រ្តរបស់ខ្ញុំហើយ!" យើងដែលពីដើមជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់រួចម្តងទៅហើយ គឺបានត្រូវទទួលនូវការផ្សះផ្សាដល់ទ្រង់វិញ តាមរយៈអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ឥឡូវនេះ យើងគឺជាមិត្តភក្រ្តរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ជាមិត្តភក្រ្តរបស់យើងវិញដែរ ។ ក្នុងនាមយើងជាមិត្តភក្រ្តរបស់ព្រះ នោះយើងត្រូវតែបំពេញការងារពីការផ្សះផ្សានោះ ។ យើងចង់បានឱ្យអ្នកដទៃទៀតបានធ្វើជាមិត្តរបស់យើង ហើយឱ្យបានដូចជាយើង ដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់មកជាមិត្តភក្រ្តរបស់ផងព្រះដែរ ។

ញ. ឱ្យបានទទួលការផ្សះផ្សាដល់ទ្រង់

ក្នុងនាមយើងបានកើតជាថ្មី គឺយើងបានទទួលនូវការផ្សះផ្សាជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧-១៨

យើងបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ នោះយើងមានការបំពេញការងារ ក្នុងការប្រាប់ដល់អ្នកដទៃទៀតអំពីសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ផងព្រះគ្រីស្ទ ។ យើងមានផ្លូវថ្មីក្នុងការរស់នៅទាំងស្រុង ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. បន្ទាប់ពីបានស្ដាប់ឮមេរៀននេះហើយ តើលោកអ្នកបានទទួលនូវការបើកសម្ដែងណាខ្លះអំពីព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧ដែលបានចែងមកថា "គ្រប់ទាំងសេចក្ដីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើល គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ" នោះ?

២. តើព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងមានចិត្តជាសាច់ នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ដែលធ្លាប់មានចិត្តជាថ្មដោយរបៀបណា?

៣. តើលោកអ្នកធ្លាប់បានទទួលអ្វីពីខាងក្នុង បន្ទាប់ពីបានទទួលនូវគំរូពីការធ្វើបាប និងពីការប្រដាល់? តើលោកអ្នកអាចផ្សះផ្សាបានដោយរបៀបណា បន្ទាប់ពីបានធ្វើបាបមកនោះ?

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. តើលោកអ្នកធ្លាប់បានសិក្សារៀនសូត្រ ពីការជាប់មានទោស និងពីការផ្ដន្ទាទោសពីគ្រូបង្រៀនគ្រីស្ទាន ដែលមានន័យត្រឹមត្រូវល្អឬទេ?

ក. ប្រសិនបើមាន តើលោកអ្នកបានរួចខ្លួនហើយនៅក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ខ. ប្រសិនបើលោកអ្នករកឃើញថា ជាការលំបាកក្នុងការរើយកការជាប់មានទោសចេញ ឬការផ្ដន្ទាទោសពីចិត្តគំនិតរបស់លោកអ្នក ចូរធ្វើការអធិស្ឋានទូលសូមដល់ព្រះ ឱ្យទ្រង់បានជួយដល់លោកអ្នក ឱ្យអាចធ្វើការផ្សះផ្សា ដែលមកពីព្រះបន្ថែមទៀត ។

២. តើលោកអ្នកទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ និងការបង្កើតគំនិតជាថ្មីដោយរបៀបណា? តើព្រះគម្ពីរចែងមកឱ្យយើងធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេចដែរ?

៣. តើជំហររបស់លោកអ្នកយ៉ាងដូចម្ដេចដែរ មុនពេលដែលបានសិក្សាមេរៀននេះ យ៉ាងហោចណាស់ក៏ចំពោះការផ្សះផ្សាដោយសុចរិតនោះ?

ក. តើលោកអ្នកបានឃើញដោយខ្លួនឯង នូវសង្គ្រោះដល់អ្នកមានបាប ដោយព្រះគុណនោះ?

ខ. តើលោកអ្នកបានទទួលនូវការផ្សះផ្សាអំពើបាប នៅទីណា?

គ. តើលោកអ្នកបានទទួលនូវការផ្សះផ្សាហើយឬនៅ?

ឃ. តើលោកអ្នកបានបញ្ជាក់ពិតប្រាកដនូវលទ្ធផល នៃមេរៀននេះ ដែលលោកអ្នកត្រូវការការបំផ្លាស់បំប្រែនូវគោលជំហររបស់លោកអ្នកនោះ? ប្រសិនបើមែន តើលោកអ្នកមានផែនការយ៉ាងណា ដើម្បីអនុវត្តធ្វើយ៉ាងដូច្នោះនោះ?

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ៤: ការផ្លាស់ប្រែរូបភាពចាស់របស់យើង

I. ការជ្រើសរើសរបស់យើង

នៅពេលដែលយើងបានសិក្សាវគ្គនៃមេរៀននេះ យើងមានបំណងនឹងចូលមកកាន់កន្លែង ដែលយើងត្រូវតែធ្វើការជ្រើសរើស ។ តើយើងនឹងជឿនូវការបើកសម្តែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬតើយើងនឹងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីបង្រៀនចាស់ៗតាមទម្លាប់បុរាណ ដែលយើងធ្លាប់បានទទួលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយនោះឬទេ? តើយើងត្រូវតែមានការឯកភាពជាមួយនឹងលោកសាវ័កប៉ុល ពេលដែលគាត់បានសរសេរគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧ នោះឬទេ?

យើងបានសិក្សាអំពីអ្នកដែលយើងបានបង្កើតមក គឺអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើង អំពីព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ព្រមទាំងអំពីអ្នកជួយជំនួសដ៏អស្ចារ្យ គឺជាអ្នកធ្វើការងារប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឱ្យបានសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់យើងរាល់គ្នា ។ ឥឡូវនេះ គឺជាពេលវេលាក្នុងការសម្រេចចិត្តធ្វើការងារផ្សះផ្សា ដើម្បីរើចូលទៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង ។ ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើង នូវប្រព័ន្ធរូបភាពដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តា ។ ចិត្តគំនិតនិងការស្រមើស្រមៃរបស់យើង ក៏មានអំណាចចេស្តាលើយើង ព្រមទាំងសម្រាប់ការល្អ និងការអាក្រក់ ក៏សម្រាប់ធ្វើឱ្យមានការភ័យស្លន់ស្លោផងដែរ ។

ក. ការដោះចេញនូវរូបភាពចាស់របស់យើង

វាគឺជាការសំខាន់ ក្នុងការមានរូបភាពខ្លួនយើងបានល្អ នោះយើងមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ បានទទួលនូវជ័យជម្នះលើយើងនោះទេ គឺយើងគ្មានតម្លៃនឹងទទួលព្រះពររបស់ព្រះនោះទេ បើមានលក្ខណៈបែបនេះនោះ ។ ប្រសិនបើយើងធ្វើការ យើងត្រូវតែឆ្លងកាត់ជីវិតដែលបរាជ័យ ។ ប្រសិនបើយើងរស់នៅដោយមានជីវិតបរាជ័យ នោះយើងនឹងមិនមានលទ្ធភាពនឹងទទួលជ័យជម្នះនៅក្នុងសមរភូមិ ដែលត្រូវវាយខ្ទាំងសត្រូវនោះទេ ។ យើងនឹងគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការរស់នៅ ជាជីវិតគ្រីស្ទានដែលមានជ័យជម្នះ និងការខិតខំប្រឹងប្រែងបំពេញការងារទៅចំពោះអ្នកដទៃទៀតនោះទេ ។

មានពួកយើងជាច្រើន ដែលមានសេចក្តីត្រូវការចំណាយពេលវេលាចាប់យកការងាររបស់មនុស្សចាស់ ដោយមិនសូញសាញនោះគឺ:

ទម្លាប់ដែលចេញជាគំនិត ឬជាសកម្មភាពពីអតីតកាល និងមិនបានដាក់ចូលទៅក្នុងរូបភាពនៃការកើតជាថ្មី ដោយការបង្កើតគំនិតរបស់យើងសារជាថ្មីនោះ ។ លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរអំពីការដោះមនុស្សចាស់ចេញ ។ វាគឺជាសកម្មភាពនៃឆន្ទៈរបស់យើង ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៤:២២-២៣

ខ. ការដាក់មនុស្សថ្មីមកវិញ

នៅពេលដែលយើងបានដោះមនុស្សចាស់ចេញ នោះយើងត្រូវតែបានទទួលនូវការបង្កើតគំនិតរបស់យើងជាថ្មី ។ ការដោះជាថ្មីនេះ គឺបានមកតែត្រឹមគំនិតរបស់យើងដែលត្រូវបានបង្កើតសារជាថ្មី នូវសេចក្តីជំនឿដោយការបើកសម្តែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានបន្តនិយាយ នៅក្នុងខជាបន្តបន្ទាប់ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៤:២៤

នៅពេលដែលយើងបានដោះមនុស្សចាស់ចេញ គឺជាបុគ្គលចាស់ ជារូបភាពអាត្មានិយមចាស់ ហើយបង្កើតគំនិតរបស់យើងសារជាថ្មី ទៅតាមការបើកសម្តែងមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះយើងត្រូវតែដាក់នូវមនុស្សថ្មី គឺជាការកើតជាថ្មីនោះឯង ។ ការកើតជាថ្មីគឺមិនមែនជាការកំណត់ឱ្យបានយូរ ចំពោះការដែលគាត់ ឬនាងឱ្យបានដឹងដោយវិញ្ញាណទាំង៥នោះទេ ។ ជីវិតនៃការកើតឡើងជាថ្មី គឺនៅក្នុងតំបន់នៃសេចក្តីជំនឿ ។ ការកើតជាថ្មីគឺបានដឹងថា គាត់ឬនាងបានកើតជាថ្មីហើយ ការកើតជាថ្មីគឺទៅតាមព្រះ ដោយនូវភាពសុចរិត និងភាពបរិសុទ្ធនោះឯង ។

ការកើតជាថ្មី គឺមិនមែនដូចជាការដែលយើងបានមើលឃើញ ដោយខ្លួនឯងថាយើងជាអ្នកមានបាបជារហូតនោះទេ។ ពួកគេបានដឹងថាវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ គឺបានរាប់ជាសុចរិតនិងបរិសុទ្ធដូចជាព្រះដែរ ។ ពួកគេដឹងថា ព្រលឹងនិងរូបកាយរបស់ពួកគេ គឺត្រូវបានរាប់ទៅជាការស្របទៅនឹងរូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រា ទៅនឹងសេចក្តីសុចរិតនិងភាពបរិសុទ្ធ ដែលមានការពិសោធន៍និងមានការអនុវត្តន៍ នៅក្នុងដំណើរប្រចាំថ្ងៃជារបស់ពួកគេនោះឯង ។

II. ជ័យជម្នះលើទីមាំមួន

នៅពេលដែលយើងមានការលូតលាស់ឡើង នោះសាតាំងក៏បានសម្រេចនូវទីមាំមួនខុស១គ្នា មកលើគំនិតរបស់យើងផងដែរ ។ ឥឡូវនេះ សូម្បីតែមនុស្សចាស់១ដែលយើងគិតថាមិនអាចធ្វើការជាពិសេសនោះបាន ពីព្រោះយើងបានប្រាប់ថាមិនអាចធ្វើបានដូចជាកូនក្មេងនោះ ។ ពាក្យសម្តីដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលបាននិយាយ នៅក្នុងកំឡុងពេលដែលបានត្រឡប់មកជាទីមាំមួន ដែលត្រូវការនូវការបំបាក់បំបែកនោះ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១០:៤-៥

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិត និងជាចំណេះដឹងដ៏ពិតនោះនឹងដោះលោកអ្នកឱ្យមានសេរី ។ សេចក្តីជំនឿអាចរើយើងចេញពីរូបភាពចាស់ ឱ្យចូលមកឯតំបន់នៃការកើតជាថ្មី។ ការស្រមើស្រមៃថា នឹងកើតឡើងពីរបៀបដែលយើងមើលឃើញនូវរឿងរ៉ាវទាំងឡាយទៀត ។

ក. ភាពមិនពេញលេញ

ប្រហែលជាលោកអ្នកបាននិយាយថា "ឱ កុំព្យាយាមធ្វើយ៉ាងដូច្នោះអី បងប្រុសរបស់អ្នកអាចថែរក្សាវាបាន" ។ លោកអ្នកអាចចាប់ផ្តើមគិតថា "ខ្ញុំមិនអង់អាចដូចជាប្អូនប្រុសខ្ញុំទេ" ជាដើម ។

ខ. ភាពថោកទាប

គ្រូបង្រៀនអាចនិយាយបានថា "ខ្ញុំមិនយល់ពីមូលហេតុអ្វីដែលនាំឱ្យមានបញ្ហាយ៉ាងនេះចំពោះលោកអ្នកនោះទេ សិស្សដទៃទៀតនៅក្នុងថ្នាក់ គឺគ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយ" ។ លោកអ្នកនឹងមានគំនិតភ្លាម១យ៉ាងដូច្នេះ "ខ្ញុំមិនទៅឈឺចាប់ចំពោះសិស្សខ្លះទៀតដែលនៅក្នុងថ្នាក់នោះទេ ។ ខ្ញុំមិនជាគិតថ្លឹងថ្លែងចំពោះបញ្ហានោះឡើយ" ។

គ.ការចាត់ទុកជាតួយ៉ាង

ប្រហែលជាយើងជឿទៅលើអ្វី ដែលអ្នកដទៃទៀតបាននិយាយអំពីចំណងជើងនៃការនិពន្ធ ឬអំពីក្រុមមនុស្សសំខាន់១ដែលយើងធ្វើការបញ្ជាក់នោះ ។ នៅជំនាន់ទាំងនេះហើយ

ដែលអាចបានត្រឡប់មកជាការចាត់ទុកជាតួយ៉ាង ដែលមានការកំណត់ទុកនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងនោះ ។

ប្រសិនបើលោកអ្នកមានសក់ពណ៌ក្រហម ប្រហែលជាលោកអ្នកបានស្តាប់ឮថា "មនុស្សដែលមានក្បាលក្រហម គឺច្បាស់ជាបានលត់សក់ឱ្យក្តៅហើយ" ជាដើម ។

ការចាត់ទុកជាតួយ៉ាងដទៃទៀត គឺអាចនឹងបាននិយាយថា "ម្តាយរបស់ខ្ញុំគឺតែងតែមានការព្រួយបារម្ភ ដូច្នេះ ខ្ញុំត្រូវតែមានមធ្យោបាយមួយហើយ" ។

ឃ. ការប្រកាន់ពូជសាសន៍

យើងអាចបានឮនិងបានជឿថា មានមនុស្សជាច្រើនបានគិតអំពីការប្រណាំង ឬការដាក់ចំណងជើងនៃការនិពន្ធរបស់យើង ដែលបានបង្កើតយើងឡើងឱ្យមានសេចក្តីជំនឿជឿថា យើងមិនបារម្ភខ្វល់ឬក៏មានការប្រៀបធៀបដោយអនុគ្រោះទៅដល់អ្នកដទៃទៀត ដែលនៅជុំវិញយើង ។ "អ្នកប្រទេសអៀរឡង់តែងតែ... ឬ អ្នកប្រទេសអាឡឺម៉ង់តែងតែ ..." ជាដើម ។

ង.សេចក្តីពិតពីសាច់រឿងទាំងឡាយនេះ

ការបើកសម្តែងពីការកើតឡើងជាថ្មី គឺនឹងធ្វើការកែច្នៃលោកអ្នកឱ្យបានរួចខ្លួនពីការប្រកាន់ ខាងផ្នែកពូជសាសន៍ និងការទទួលអារម្មណ៍ថាខ្លួនមានភាពថោកទាបជាដើមនោះ ។ យើងនឹងចាប់ផ្តើមឃើញពួកអ្នកជឿគ្រប់រូបជាបន្តបន្ទាប់ បានធ្វើការប្រណាំងជាអ្នកបានបង្កើតឡើងជាថ្មី នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងខ.គម្ពីរមុនៗ ដែលលោកប៉ុលបានទទួលនូវការបើកសម្តែងពីការកើតជាថ្មី គឺគាត់បានសរសេរថែងទុកមកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:៦ក រួចមកហើយ ។

លោកសាវ័កប៉ុលក៏បានសរសេរ ទៅកាន់ពួកកាឡាទីផងដែរនៅក្នុងព្រះគម្ពីតកាឡាទី ៣:២៦-២៨ ។

នៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន នោះយើងបានទទួលនូវការកើតជាថ្មី ចូលទៅក្នុងក្រុមគ្រួសារថ្មី គឺជាក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នោះឯង ។ យើងមិនត្រូវបើកឱកាសឱ្យទីមាំមួននៃការប្រកាន់ពូជសាសន៍ ចូលមករំព្វកបាននៅក្នុងជីវិតរបស់យើងឡើយ ។ យើងត្រូវតែមើលឃើញអ្នកជឿគ្រប់រូប ជាអ្នកដែលបានទទួលនូវការកើតជាថ្មី ហើយអ្នកមិនជឿគ្រប់រូបគឺនឹងមានលទ្ធភាពបានកើតជាថ្មីផងដែរ ។ យើងត្រូវតែមើលឃើញដោយខ្លួនយើងផ្ទាល់ ព្រមទាំងអ្នកជឿដទៃទៀតទាំងអស់ ដូចជាព្រះទ្រង់បានមើលឃើញយើងដូច្នោះដែរ ។ នៅពេលដែលវិញ្ញាណបានទទួលនូវការង្កើតឡើងជាថ្មីហើយ នោះយើងនឹងមិនបាត់នូវទម្រង់នៃការប្រណាំង ឬក្រុមនៃការនិពន្ធរបស់យើងនោះបានឡើយ ។ យើងត្រូវបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះហើយ ។ យើងនឹងមិនបានត្រូវទទួលនូវការគូរផាត់ពណ៌ខាងសាច់ឈាមតាមគាត់ ឬនាងដទៃទៀតណានោះបានតទៅទៀតឡើយ ។ យើងនឹងត្រូវតែបានទទួលដោយខ្លួនឯងព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀត ឱ្យមានការកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ ។

III. ការទាញចកហូតចេញនូវទីមាំមួន

សាតាំងចង់ប្រើប្រាស់នូវអារម្មណ៍ចាស់ៗ ដែលយើងគិតថាខ្លួននៅមានភាពថោកទាប ភាពគ្មានតម្លៃ និងនៅមានការប្រកាន់ពូជសាសន៍ជាដើម ដែលធ្វើឱ្យយើងនៅជាប់ចំណងនេះ

នោះឯង ។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាត្រូវកំចាត់កំចាយនូវទីមាំមួនទាំងឡាយនេះ ។

ក. ត្រូវកំចាត់កំចាយពួកវា

ប្រសិនបើព្រះទ្រង់បានបើកសំដែង នូវទីមាំមួនមកលើគំនិតរបស់លោកអ្នកកំឡុងពេលសិក្សានេះ លោកអ្នកអាចបំបែកបំបាក់ពួកវាឥឡូវនេះបាន។ យើងត្រូវតែនិយាយខ្លាំងៗថា :

នែ៎ សាតាំង អញចងឯងដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ អញបដិសេធឯងនូវទីមាំមួននៃ (បញ្ចូលឈ្មោះទីមាំមួន) នេះនៅពេលឥឡូវនេះក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ អញលែងបើកឱកាសឱ្យឯងចូលមករំខានអញទៀតឡើយ ។ អញបណ្តេញ នូវគ្រប់អស់ទាំងគំនិតនិងការស្រមើស្រមៃដែលជាហេតុនាំឱ្យមានការផ្ទុយជំទាស់ទៅនឹងការបើកសំដែងដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ចំពោះអស់អ្នកណាដែលអញនៅជាមួយ ឬចំពោះអ្វីដែលអញអាចធ្វើបាន ឬចំពោះអ្វីដែលអញបានទទួល នូវការកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយនោះ!

វាអាចចាប់យកពេលវេលាដើម្បីបំបាក់បំបែក នូវទម្លាប់គំនិត ឬទម្លាប់ការនិយាយ ទៅតាមគំនិតអវិជ្ជមានចាស់ៗ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលវេលានៃការគិតនីមួយៗនេះបានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់យើងហើយ នោះយើងត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់បដិសេធពួកភ្លាមៗ បណ្តេញពួកវាភ្លាមៗ ហើយធ្វើការបន្តប្រកាសពីអ្វី ដែលព្រះបន្ទូលព្រះទ្រង់បានបើកសំដែងអំពីការបង្កើតឡើងជាថ្មីនោះ ។ ដោយការធ្វើបានយ៉ាងដូច្នោះ នោះទម្លាប់នឹងត្រូវតែបានទទួលនូវការបំបាក់បំបែកភ្លាមៗ ហើយលោកអ្នកនឹងបានរួចខ្លួន ។ ចូរចាប់គិតហើយនិយាយយ៉ាងដូច្នេះថា :

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានថែងមកថា ខ្ញុំត្រូវបានបង្កើតជាថ្មីហើយ ។ ខ្ញុំគឺជាសមាជិកនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ និងគ្មាន ....នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះឡើយ ។ សេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅហើយ មើលខ្ញុំបានត្រូវបង្កើត ជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ ។

ខ. ត្រូវកំចាត់កំចាយនូវបណ្តាសា

សាតាំងអាចត្រូវបានទទួលនូវជ័យជម្នះ នៅក្នុងការដាក់បណ្តាសានេះ ទៅលើក្រុមគ្រួសារមួយតាមរយៈការធ្វើបាបពីជំនាន់មុនមក ។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានចុះចូលនឹងការធ្វើអត្តឃាត នោះវិញ្ញាណអត្តឃាតក៏និយាយជាមួយនឹងក្រុមគ្រួសារនោះ រហូតដល់វាអាចទទួលនូវការបំបាក់បំបែក តាមរយៈអំណាចចេស្តានៃព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ បានចុះចូលនឹងអំពើឃាតកម្ម នោះនឹងមានវិញ្ញាណឃាតកម្ម ដែលបណ្តាលឱ្យមានឧបទ្រព្យចង្រៃនៅក្នុងគ្រួសារនោះ ពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ទៀត ។

មានបណ្តាសាតត្រកូល ឬក៏មានវិញ្ញាណជីដូនភូតដែលតែងតែបើកទ្វារឱ្យជម្ងឺរោគាបានចូលមកដោយឯកឯង នៅក្នុងរូបរាង្គកាយរបស់យើង "ឱមែនហើយចិត្តដែលមានបញ្ហាបានរត់មករកក្រុមគ្រួសាររបស់យើងហើយ" ឬក៏ "ស្ត្រីទាំងអស់គ្នានៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់យើង គឺតែងតែមានជម្ងឺខាន់ស្លាក់ជានិច្ច" ។

បណ្តាសាតត្រកូលគឺជាការងាយស្រួល នឹងធ្វើការបំបែកបំបាក់ដូចជាទីមាំមួនដែលមាននៅក្នុងគំនិតរបស់យើង នោះយើងត្រូវនិយាយថា :

ណែ៎ សាតាំង អញចងឯងក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ!
អញបំបាក់បំបែកនូវបណ្តាសានៃ ....
និង............. !
អញបញ្ជានូវបណ្តាសាតត្រកូល
និងគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណអាក្រក់ផ្នែកខាងជីដូនភូត
ឱ្យទទួលនូវការបាក់បែកចេញពីជីវិតរបស់អញ
នៅពេលឥឡូវនេះភ្លាម ។
អញបានទទួលនូវការបង្កើតជាថ្មីហើយ!
អញបានទទួលនូវចំណែកជាគ្រួសារនៃព្រះ និងគ្មានចំណង
គ្មានបណ្តាសា ហើយគ្មានជម្ងឺរោគាព្យាធិ
នៅក្នុងគ្រួសារនៃព្រះតទៅទៀតឡើយ!

នៅពេលដែលគំនិត ឬអាការៈនៃចំណង បណ្តាសា ឬជម្ងឺនោះព្យាយាមចូលមកឯលោកអ្នកវិញទៀត ចូរស្តីបន្ទោសដល់ពួកវា!ប្រសិនបើលោកអ្នកបានត្រៀមខ្លួន នឹងទទួលនូវអាការៈនោះហើយ ចូរធ្វើការស្តីបន្ទោសដល់ពួកវាយ៉ាងឆាប់បំផុត ហើយចាប់ផ្តើមប្រកាសយ៉ាងរឹងប៉ឹងពីអ្វីដែលព្រះបន្ទូលទ្រង់បានចែងមកអំពីសេរីភាពរបស់របស់លោកអ្នកនោះភ្លាម ។

IV.ការផ្លាស់ប្តូរនូវរូបភាពអាត្មានិយមចាស់

ការគាំទ្រជាបន្តនូវការខ្វះខាតរូបភាពដោយខ្លួនឯង នោះគឺជាអំពើបាបហើយ ។ យើងមិនចង់បានយ៉ាងដូច្នោះទេ ដូចជាលោកសាវ័កប៉ុលបានពណ៌នារួចមកហើយ នៅក្នុងព្រះគម្ពីររ៉ូម ១:២១-២២

យើងគឺជាអ្វីដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងគឺជានោះឯង ។ ចាប់តាំងពីព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា ឱ្យបានរួចខ្លួនពីអំពើទាំងនេះមក គឺជាអំពើដែលយើងបានគាំទ្រក្នុងការប្រមាថមើលងាយដល់ព្រះនោះឯង ។ យើងបានឈ្នះ ឬត្រូវបរាជ័យនៅជីវិតរបស់យើង គឺដោយសារគំនិតនោះឯង ។

ក. ការជំពាក់វាក់វិនទៅនឹងភាពថោកទាប

មានអ្នកជឿជាច្រើនដែលគ្មានសន្តិសុខ នៅក្នុងលទ្ធភាពរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេកំពុងតែមានការរងទុក្ខពីសេចក្តីភ័យខ្លាចនូវការធ្លាក់ចុះទៅជាស្លន់ស្លោជាដើម ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចែងទុកមកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ភីលីព ៤:១៣ និងព្រះគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ១:៧ ។

យើងត្រូវតែហ៊ានប្រកាសជាបន្តថា :

ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បាន
ដោយសារព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់ចំរើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំ ។
ខ្ញុំដឹងថាព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំ មានវិញ្ញាណដ៏មានអំណាច
សេចក្តីស្រឡាញ់ និងប្រាជ្ញានឹងដឹងវិញ ។

ខ. ផ្នែកអាការៈខាងក្រៅ

មនុស្សជាច្រើនមានអារម្មណ៍ថា គ្មានសន្តិសុខនៅក្នុងអាការៈរបស់គេ ក្នុងគំនិតរបស់គេ ឬសូម្បីតែក្នុងការនិយាយស្តីថា "ខ្ញុំធាត់ពេក" "ខ្ញុំស្គមពេក" "ខ្ញុំចង់ឱ្យសក់ខ្ញុំមានពណ៌ផ្សេងពីនេះ" "ខ្ញុំចង់ឱ្យវាកុំឱ្យត្រង់ពេក" ពួកគេគឺបានទទួលនូវការស្មុកស្មាញ ឬការដឹងខ្លួនដោយខ្លួនឯងអំពីអាការៈរបស់គេនោះ ។

តាមការស្ទង់មើលបានបើកសម្តែងថា ស្ទើរតែគ្រប់គ្នាទាំងអស់ដែលជាតារាគំរូ និងតារាភាពយន្តដ៏ស្រស់ប្រិមប្រិយ គឺមានអារម្មណ៍ថា ជួនកាលពួកគេហាក់ដូចជាមានការផ្លាស់ប្តូរពីអាការៈរបស់គេ ។

នៅក្នុងសង្គមរបស់យើង មានការបញ្ជាក់ដ៏ធំសម្បើមមួយទៅលើតែអាការៈខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលព្រះវិញទ្រង់បានបើកសម្តែងថា យើងរាល់គ្នាត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យមានរូបភាពដូចជាព្រះ ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការបង្កើតមកឱ្យបានដូចជាព្រះ ។ ភាពស្រស់ស្អាតរបស់យើងគឺត្រូវបានបង្កើតឡើងជាបុគ្គលខាងឯវិញ្ញាណ នៅខាងក្នុងចិត្តវិញ្ញាណរបស់យើងរាល់គ្នាផ្នែកខាងក្នុង គឺជាតួបុគ្គលពិតៗ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការងើបឡើង នូវភាពជាប្រមុខរបស់យើង ហើយបើកឱ្យភាពស្រស់ស្អាតរបស់យើង និងភាពភ្លឺចាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវបានចាំងជះចេញពីមុខរបស់យើងមក ។

ហោរាសាំយូអែលបានចូលមកឯក្រុងបេថ្លេហិម ដើម្បីធ្វើការចាក់ប្រេងតាំង ឱ្យពួកកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោកអ៊ីសាយ ឱ្យបានសោយរាជ្យធ្វើជាស្តេចបន្ទាប់ គាត់មិនអាចមើលទៅតាមភាពស្រស់សង្ហានៃកូនប្រុសច្បងបង្អស់ នោះបានទេ ។ ជាធម្មតាគឺត្រូវធ្វើការវិភាគទៅលើកូនច្បងបង្អស់ និងបន្ទាប់មកទៀត នៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់គឺត្រូវធ្វើទៅតាមការជ្រើសរើសរបស់ផងព្រះឱ្យឡើងធ្វើជាស្តេចប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ឈប់គាត់វិញ ។

ព្រះគម្ពីរ ១សាំយូអែល ១៦:៧

គ. ការខ្វះចំណេះដឹង

អ្នកជាច្រើនទៀតមានអារម្មណ៍ថាគ្មានសន្តិសុខ អំពីការខ្វះខាតនូវចំណេះដឹងរបស់ពួកគេឡើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះក៏បានបើកសម្តែងថា នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយើងមានគ្រប់ទាំងកំណប់ប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹង ។ ចំណេះដឹងដ៏ពិតគឺជាការស្គាល់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ២:២-៣

ឃ.ការទទួលអារម្មណ៍ថាមានការបដិសេធន៏

ហេតុអ្វីបានជាថា យើងបានឃើញអ្នកជឿជាច្រើននៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ដែលមានការរងទុក្ខដោយបានជួបនឹងការបដិសេធន៏ ព្រមទាំងមានអារម្មណ៍ថាមានការបដិសេធន៏ដែលប៉ះពាល់លើអារម្មណ៍ដ៏មានជម្រៅជ្រៅ ដែលមានស្នាមចូលទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ ។ ការនេះគឺព្រះទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៥-៧ ។

ប្រសិនបើ "យើងបានទទួលព្រះដ៏ជាទីស្រឡាញ់ហើយ" នោះយើងមិនត្រូវបើកឱ្យមានអារម្មណ៍នៃការបដិសេធន៏ ចូលមកទាស់ទទឹងនឹងយើងនោះឡើយ ។ យើងត្រូវតែមានសេចក្តីស្ងប់ ដោយនូវចំណេះដឹងនៃការទទួលរបស់យើងនោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ ។

ព្រះវរបិតាទ្រង់បានទទួលយើងរាល់គ្នា ដោយមានសេចក្តីស្រឡាញ់ស្មើៗគ្នា ដូចជាទ្រង់បានទទួលព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ គឺជាអង្គព្រះយេស៊ូវនោះឯង ។ យើងត្រូវតែបណ្តេញនូវគំនិតបដិសេធន៏ និងធ្វើការពិចារណានូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រហូតដល់យើងមានពេញដោយនូវសេចក្តីពិត និងមានការធានារ៉ាប់រងនៃការទទួលរបស់យើងនោះឯង។ ដោយសារតែព្រះទ្រង់បានទទួលយើង នោះយើងក៏អាចទទួលដោយខ្លួនយើងផងដែរ ។

ង. ការបន្ទាបខ្លួនដែលខុសឆ្គង

ជានិច្ចកាលមានវិញ្ញាណអំនួតមួយ ដែលមានការរីកចម្រើនជាច្រើនឆ្នាំ ដែលចេះតែមានកំហុស នោះយើយដែលហៅថាជាការបន្ទាបខ្លួន ។ យើងច្រៀងនូវចម្រៀងដោយពាក្យយ៉ាងដូច្នេះ "ខ្ញុំជាអ្នកក្រ ជាអ្នកបាត់បង់ ជាអ្នកមានបាប

តែត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណ" ។ នោះមិនមែនជាការពិតទេ ។ យើងបានទទួលនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះម្ដងរួចទៅហើយ គឺយើងគ្មាន "ការក្រ ការបាត់បង់ ជាអ្នកមានបាប" តទៅទៀតនោះឡើយ!

ជាច្រើនឆ្នាំណាស់មកហើយ ដែលយើងបានច្រៀងដោយនូវពាក្យចម្រៀងទំនុកតម្កើងចាស់ៗដ៏ទំនើបៗ ដែលមានឃ្លាថា "ចំពោះខ្ញុំដែលជាជន្លេន" ដូច្នេះ គឺមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះទ្រង់មើលឃើញយើងនោះទេ! នេះគឺជាការផ្ទុយជំទាស់ទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយ ។ យើងមិនមែនជាអ្នកក្រជាជន្លេន ឬជាសម្រាមនោះទេ ។ យើងគឺជាអ្នកដែលបានកើតជាថ្មីហើយ! យើងគឺបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ! យើងក៏ត្រូវបានទទួលនូវការអនុលោម ទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះអង្គពិតប្រាកដហើយ ។

រូបភាពខ្លួនឯងដ៏គ្មានតម្លៃនេះ គឺអាចត្រូវបានទទួលនូវការបរាជ័យ ក្នុងជីវិតរបស់យើងដែលមានសេចក្ដីអំនួតនោះហើយ ។ ការគិតអំពីរបៀបគ្មានតម្លៃយ៉ាងណានោះ យើងក៏អាចមើលទៅហាក់ដូចជាបានបង្ហាញ នូវការបន្ទាបខ្លួនហើយ ប៉ុន្តែ វាបានសង់ឡើងនូវទីមាំមួននៃការបរាជ័យលើជីវិតរបស់យើងទៅវិញទេ គឺវាបានទុកយើងឱ្យឃ្លាតពីសេចក្ដីពិត ពីសក្ដានុពលរបស់យើង ដែលមានពេញលេញហើយនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះវិញ ។

ច. ការបន្ទាបខ្លួនដ៏ពិត

ការបន្ទាបខ្លួនដ៏ពិត គឺបានមកពីការទទួលស្គាល់ពីព្រះគុណរបស់ព្រះ ។ ការបន្ទាបខ្លួនគឺជាការទទួលស្គាល់ដែលដែលបានមាននៅគ្រអតីតកាល ដែលយើងធ្លាប់ជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះ គឺមិនមែនជាការបម្រើ ដល់សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ គឺដែលទ្រង់បានប្រោសលោះដល់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យយើងអាចចូលមកបានទាំងអស់គ្នា ដែលទ្រង់បានបង្កើតយើងរាល់គ្នាឱ្យមាននៅនោះ ។

ការបន្ទាបខ្លួនដ៏ពិតគឺជាគំនិតដ៏ល្អដែលមកពីព្រះ ។ វាជាការដឹងថា គ្រប់ទាំងអស់ដែលយើងមាន ដែលយើងអាចធ្វើបាន គឺដោយសារតែព្រះគុណដ៏ធំលើសលន់ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គចំពោះយើងរាល់គ្នានោះឯង ។

វាគឺជាសេចក្ដីពិតដែលយើងរាល់គ្នា មិនត្រូវ "គិតជាជាងការដែលគួរគិត" នោះទេ គឺយើងមិនត្រូវទាំងមានគំនិតខ្ពី ជាជាងការអ្វីដែលគួរមាននោះដែរ ។

ប្រសិនបើយើងត្រូវតែមើលឃើញដោយខ្លួនយើង ដូចជាព្រះយេស៊ូវ ហើយធ្វើការងារជារបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះយើងត្រូវតែបណ្ដេញ នូវការចាស់ៗរបស់យើងជាទីមួយ ដូចជាការគ្មានតម្លៃ "មិនអាចឱ្យកើតមានបាន" ចំពោះរូបភាពនិងការរើពួកវាចេញពីកំណើថ្មីនោះឯង ។

V. ការបំផ្លាស់ប្ដូរនូវរូបភាពទាសករ

មនុស្សជាច្រើនមានរូបភាពជាអ្នកទាសករ ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ។ ពួកគេបានមើលឃើញជីវិតរស់នៅដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ថា មានការទាបបំផុត ទ័លក្រ និងជាទាសករ ។ ពួកគេគ្មានលទ្ធភាពនឹងបង្ហាញពីរូបភាព ដែលខ្លួនគេបានទទួលមកពីព្រះនូវព្រះពរ និងភ័ព្វប្រេងសំណាងនោះទេ ។ ពួកគេមិនបានមើលឃើញដោយខ្លួនឯងថា ជាកូនរបស់ស្ដេចនោះឡើយ ។

ក.គំរូរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល

នៅក្នុងប្រទេសអេស៊ីព្ទ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលមិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់ គឺគេដឹងតែត្រឹមតែមានភាពជាទាសកររាប់រយ

ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។ នៅពេលដែលមានកំណើត គឺជាកូនប្រុស-ស្រី ដែលបានទទួលនូវការប្រោសលោះមកពីព្រះ នោះពួកគេបាន មានសេចក្តីត្រូវការនូវការបើកសម្តែងពីអ្នកណា ដែលពួកគេ ជាមនុស្សដែលបានទទួលការតាំងសញ្ញាមកពីព្រះនោះឯង ។

១. មាស ប្រាក់

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យបំផ្លាស់បំប្រែ នូវរូបភាពអាត្មានិយមរបស់ពួកគេ ចេញពីភាពទ័លក្រ ពីទាសភាព ឱ្យមានរូបភាពនៃការកើតជាថ្មី គឺជាកូនដែលបានទទួលនូវការប្រោសលោះមកពីព្រះនោះឯង ។ ទ្រង់បានបង្រៀនដល់ពួកគេឱ្យចេះ សុំមាស ប្រាក់ គ្រឿងអលង្កា ព្រមទាំងសម្លៀកបំពាក់ ដែលមានតម្លៃថ្លៃផងដែរ មកពីពួកបងប្អូនសាសន៍អេស៊ីព្ទ ។ ពួកគេមិនដែលបានយក មាស ប្រាក់ គ្រឿងអលង្កា ចេញពីក្នុងហឹបរបស់ពួកគេនោះឡើយ។ ពួកគេមិនដែលបានតែងកាយ ដោយបំពាក់របស់ទាំងនោះ ធ្វើជាគ្រឿងលម្អនោះដែរ គឺពួកគេបានសន្សំទុក កំឡុងពេលដែលពួកគេបានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ តាមទីរហោស្ថាននោះវិញ ។ ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ឱ្យទុកដាក់ប្រាក់ មាស និងសម្លៀកបំពាក់ ឱ្យកូនប្រុស-ស្រីរបស់ពួកគេវិញ។

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ៣:២១-២២ក

កូនចៅប្រុស-ស្រីរបស់អ៊ីស្រាអែលៈ ការជ្រើសរើសដល់ពួកបណ្តាជនរបស់ព្រះ គឺមិនបានជ្រើសរើសចេញពីស្រុកដោយនូវភាព ជាទាសករនោះឡើយ ។ រីឯសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង ដែលមិនដែលបានស្លៀកពាក់ក្នុងពេលធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ ទៅកាន់ទឹកដីសន្យានោះ គឺជាសម្លៀកបំពាក់ និងគ្រឿងអលង្កាដ៏មានផាសុខភាពនោះឯង ។ ព្រះទ្រង់បានបំផ្លាស់បំប្រែ នូវរូបភាពអាត្មានិយមចាស់ៗរបស់ពួកគេ ។ ទ្រង់ក៏បានបំបាក់បំបែកនូវរូបភាពអាត្មានិយមចាស់របស់ពួកគេ ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ។

២. ការហួសកំណត់

គ្រាក្រោយមកទៀត គឺនៅពេលវេលាសាងសង់រោងឧបោសថមកដល់ គឺពួកគេមានមាស ប្រាក់ ជាច្រើនបំផុតគឺជាភោគទ្រព្យ ដែលមាននៅក្នុងពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល គឺដែលពួកគេបានផ្តល់ឱ្យជាច្រើនបំផុតផងដែរ ។ ហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយបានសុំដល់លោកម៉ូសេ ឱ្យបញ្ឈប់នូវការឱ្យរបស់ពួកគេនោះ កុំឱ្យពួកគេផ្តល់ឱ្យបន្ថែមទៀតឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ៣៦:៥-៧

ក្នុងមធ្យោបាយដដែលនោះ ព្រះទ្រង់បានបំផ្លាស់បំប្រែនូវរូបភាពរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល ដោយការផ្លាស់ប្រែខ្លួនគេផ្ទាល់តែម្តង គឺទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យបំផ្លាស់បំប្រែ នូវរូបភាពអាត្មានិយមខាងផ្នែកភាពទ័លក្រ និងទាសភាព អំពើបាបនោះវិញ ។ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យយើងមានការពិសោធន៍នូវសេចក្តីអំណរ ពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងនោះឯង ។

VI. ការបណ្តេញនូវភាពស្រមើស្រមៃ

តើធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងអាចទទួលបាន នូវការកំចាត់រូបភាពអាត្មានិយមចាស់ ដែលបានធ្វើមិនឱ្យគាបដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះនោះ?

តើយើងអាចទទួលបាន នូវការកំចាត់ចំណងនៃភាពថោកទាប ភាពអសន្តិសុខ ការមានអារម្មណ៍ថាមិនមានភាពពេញលេញ ភាពមានទោស ការផ្តន្ទាទោស និងភាពគ្មានតម្លៃនោះបានដោយរបៀបណា?

តើយើងអាចមានការទាក់ទង ជាមួយនឹងការបរាជ័យទាំងនេះ ដោយនូវគំនិត និងការស្រមើស្រមៃនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងដោយរបៀបណា?

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើង នូវចម្លើយដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១០:៥ ។

ការស្រមើស្រមៃគឺមាននៅក្នុងគំនិត ។ យើងត្រូវតែគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់យើង ហើយបណ្តេញចេញនូវគ្រប់ទាំងគំនិតដែលមានការទាស់ទទឹងដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

សមរភូមិគឺមាននៅក្នុងគំនិតរបស់យើង នៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង ឆន្ទៈរបស់យើង និងអារម្មណ៍របស់យើង ។ វាមាននៅក្នុងតំបន់នេះហើយ ដែលសមរភូមិនឹងបានជាជ័យជម្នះ ឬបានជាការបរាជ័យ ។ គំនិតរបស់យើងគឺត្រូវតែបានទទួលនូវការបើកសម្តែងមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

យើងត្រូវតែនាំចូលទៅក្នុងភាពមានទោស គ្រប់ទាំងគំនិត និងការបង្កើតនូវការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។ យើងត្រូវតែចាប់យកនូវការគ្រប់គ្រង ហើយបង្កើតនូវគំនិតស្តាប់បង្គាប់របស់យើងដើម្បីចែកនូវចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដែលយើងបានបង្កើតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។

ក. ឱ្យឆ្លាតដូចជាពស់

ប្រសិនបើមានពស់មានពិសមួយ បានធ្លាក់ចុះមកពីលើដើមឈើ ហើយវាបានមករុំដៃយើង នោះយើងមិនគ្រាន់តែឈរនៅទីនោះនិងមើលវារៀបចំខ្ទាក់ពិសពីចង្កូមរបស់វា មកលើស្បែករបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ ។ គឺយើងមិនមែននៅស្ងៀមឡើយ! យើងត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់គ្រវាត់វាចោលជាមួយរំពេចភ្លាមៗនោះឯង ហើយក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអ្វីៗដែលយើងអាចធ្វើបាន ។ វាត្រូវតែមានការប្រញាប់ប្រញាល់ មានការសម្រេចចិត្ត គឺបញ្ចេញសកម្មភាពទប់ទល់ដោយពេញកម្លាំងភ្លាមៗជាមិនខាន ។ យើងត្រូវតែបណ្តេញពស់នោះចេញ មុនពេលដែលវាអាចចឹកយើងបាន ។

ក្នុងមធ្យោបាយដដែលនេះ យើងត្រូវតែបណ្តេញវាចេញពីចិត្តគំនិតរបស់យើង ដោយការស្អប់ខ្ពើមការនោះជាខ្លាំង និងការស្រមើស្រមៃ ទៅលើរូបភាពអាត្មានិយមចាស់ៗនោះ ។ យើងត្រូវតែស្រែកខ្លាំងៗថា "អញបដិសេធនូវគំនិតនោះហើយដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ!" អាមែន ។

ពេលដែលគំនិតចាស់របស់យើងនិយាយថា
"អ្នកមិនអាចធ្វើការនោះបានទេ
អ្នកមានសេចក្តីខ្មាសខ្លាំងណាស់" ។

យើងនិយាយថា "អញបដិសេធនូវគំនិតនោះហើយ
នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។
ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានដោយ
ព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់ចម្រើនកម្លាំងដល់ខ្ញុំ" ។

ពេលដែលគំនិតចាស់របស់យើងនិយាយថា
"អ្នកមានជម្ងឺមហារីក" ។

យើងត្រូវនិយាយថា "អញបដិសេធគំនិតនោះ
ហើយក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចែងថា

គ្មានឧបទ្រព្យចង្រៃណា នឹងមកនៅជិតអញបានឡើយ ។ អញដឹងថាដោយនូវស្នាមជាំរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះអញត្រូវបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជាហើយ" ។

ខ. សាស្ត្រាវុធដែលមានឫទ្ធិអំណាច

យើងមានសាស្ត្រាវុធដែលមានឫទ្ធិអំណាចដើម្បីធ្វើការបំបែកបំបាក់នូវទីមាំមួន នៅលើជីវិតរបស់យើង ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១០:៤ក

VII. ការដោះចេញនូវភាពអាត្មានិយមចាស់

ក. ការធ្វើភាពជាម្ចាស់

ភាពជាម្ចាស់នៃការដោះអាត្មានិយមចាស់ចេញ គឺត្រូវបានទទួលនូវការសម្រេចចិត្ត ដោយលោកសាវ័កប៉ុលដែលមាននៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ។ ព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ៣:៩-១០ ។

បន្ទាប់ពីយើងបានទទួលនូវការបើកសម្តែង មកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះថា "ចូរដោះមនុស្សចាស់ចេញ" នោះយើងត្រូវតែ "ដាក់មនុស្សថ្មីចូល" ដែលជាការបង្កើតឡើងជាថ្មីម្តងទៀត ដោយនូវចំណេះដឹងចំពោះរូបភាពរបស់ព្រះដ៏ជាអ្នកបង្កើតវានោះមក ។

ខ. ការបង្កើតគំនិតរបស់យើងសារជាថ្មី

យើងមិនអាចបំផ្លាស់បំប្រែព្រលឹងរបស់យើង ដោយការអនុវត្តន៍របៀបណា ដោយសកម្មភាពធម្មតាៗតាមឆន្ទៈរបស់យើងក្នុងពេលភ្លាមៗ ដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះនោះទេ ។ នោះគឺគ្រាន់តែជាជំហានទីមួយប៉ុណ្ណោះ ។ យើងកំពុងតែបានបង្កើតឡើងនូវព្រលឹងរបស់សារជាថ្មី និងត្រូវធ្វើឱ្យបានជាការអនុលោមទៅតាម និងការផ្លាស់ប្តូរទៅក្នុងរូបភាពនៃអ្នកបង្កើតរបស់យើង គឺដែលយើងបានពិចារណានៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:២ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថា មនុស្សគឺជារូបភាព និងជាសិរីល្អរបស់ផងព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៣:១៨

ប្រសិនបើយើងត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ ហើយដូចជារូបភាពដែលបានបង្កើតឡើងជាថ្មីគឺដែលបានទទួលនូវការកែជាថ្មីឡើងវិញ ឱ្យបានដូចជារូបភាពរបស់ព្រះបន្ទាប់មក វាត្រូវបានជាអ្នកជេរប្រមាថទៅដល់ព្រះ គឺដែលបាននិយាយជាពាក្យអវិជ្ជមាន ដោយខ្លួនឯងនោះឯង ។

យើងមិនត្រូវនិយាយដោយខ្លួនឯងថា យើងបាននៅក្នុងគ្រាអតីតកាលនោះទេ ។ យើងគឺត្រូវបានបង្កើតឡើងជាថ្មីហើយ ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែជាថ្មីហើយគឺពីសិរីល្អទៅដល់សិរីល្អ ។

VIII. ការបណ្តេញនូវរូបភាពដែលជាកណ្តួបចេញ

ក. រូបភាព "ដែលអាចធ្វើបាន"

ប្រសិនបើយើងត្រូវតែរស់នៅជាជីវិត ដែលមានជ័យជម្នះមានជោគជ័យ ជាជីវិតត្រីស្ថាន នោះយើងត្រូវការការរើចេញនូវពាក្យថា "មិនអាចធ្វើ" គឺឱ្យទៅជារូបភាព "ដែលអាចធ្វើ" វិញ ។ យើងត្រូវការយល់ថា យើងអាចធ្វើនូវអ្វីដែលព្រះបន្ទូលថែងថា យើងអាចធ្វើនោះវិញ ។

ខ. គំរូរបស់អ្នកយកការណ៍ទាំ១២នាក់

ព្រះទ្រង់បានសន្យានឹងប្រទានឱ្យនូវទឹកដីសន្យា គឺជាទឹកដីកាណានទៅដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់មក គឺពេល

ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលបញ្ជូនមនុស្សម្នាក់ ពីពូជអំបូរនិមួយៗនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំង១២ ដើម្បីឱ្យបានចេញទៅដល់ទឹកដីសន្យា និងនាំត្រឡប់មកវិញនូវរបាយការណ៍នោះ ។ នៅចុងនៃថ្ងៃទី៤០ ពួកគេក៏បានវិលត្រឡប់មកវិញ ជាមួយនឹងរបាយការណ៍របស់ពួកគេម្នាក់ៗ ។

ព្រះគម្ពីរជនគណនា ១៣:២៧-២៨ក,៣១-៣៣

១. យើងមានលទ្ធភាព ជនគណនា ១៣:៣០

២. យើងគ្មានលទ្ធភាពទេជនគណនា ១៣:៣១-៣៣

៣. ការផ្សេងពីនេះគឺជាព្រះ

លោកកាលែប និងលោកយ៉ូស្វេបានទទួលនូវការបើកសម្តែងដ៏ពិតមកពីព្រះ ។ គឺពួកគាត់បាននិយាយដូចជាអ្នកដែលបានត្រូវបង្កើតឡើងជាថ្មី ដែលត្រូវតែនិយាយ ។ គឺពួកបាននិយាយថា "សូមឱ្យពួកយើងឡើងទៅតែម្តង នោះនឹងអាចចាប់យកបានហើយ គឺយើងទាំងអស់គ្នានឹងមានលទ្ធភាពទទួលនូវជ័យជម្នះបាន" ។ ពួកគេក៏បានបន្តទៅទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរជនគណនា ១៤:៨-៩ ។ រីឯពួកអ្នកទាំង១០នាក់ទៀត បានឃើញពីសភាពការណ៍ដូចៗគ្នា ដែលកាលែប និងយ៉ូស្វេបានឃើញដែរ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនមានភ្នែកនឹងមើលឃើញនូវភាពដ៏ធំអស្ចារ្យរបស់ព្រះនោះបានដែរ ។ ពួកគេបានត្រឹមតែក្រឡេកមើលទៅតាមលទ្ធភាព ខាងឯធម្មជាតិរបស់ពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏បានមើលទៅខ្លួនគេដូចជាកណ្តូបទៅវិញ ។ ពួកគេបានមើលទៅខ្លួនពួកគេ "មានរូបភាពជាកណ្តូប" វិញ ។

គ. ជម្រើសរបស់យើង

នៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ យើងត្រូវការបណ្តេញនូវរូបភាពជាកណ្តូបចេញ ដោយខ្លួនយើងផ្ទាល់ ហើយដាក់រូបភាពនៃការកើតជាថ្មីបញ្ចូលមកវិញ ។ ដូចជាលោកកាឡែប និងលោកយ៉ូស្វេ ដែលយើងគួរតែដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់យើង ចូលទៅក្នុងភាពដ៏ធំអស្ចារ្យរបស់ផងព្រះ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយថា "យើងមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ នឹងចាប់យកទឹកដីរបស់យើងនោះបាន!"

អស់រយៈកាលជាច្រើនមកហើយ ដែលរូបភាពអាត្មានិយមចាស់របស់យើង បានត្រឡប់មកជាអ្នករារាំងដ៏មានកម្លាំងម្នាក់ គឺជាការរក្សាយើងឱ្យរួចពីការនៅ ការមាន និងការធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះទ្រង់បានមានសម្រាប់យើងក្នុងការបង្កើតយើងឡើងជាថ្មីឱ្យមាននៅនោះឯង ។ យើងគួរគប្បីនិយាយដោយមានកម្លាំងរឹងប៉ឹង ទៅកាន់ភ្នំនៃកាលៈទេសៈនោះដោយពាក្យថា "ចូររើចេញពីទីនេះទៅកាន់សមុទ្រចុះ!"

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ២១:២១

សាស្ត្រាវុធនៃការធ្វើសង្គ្រាមរបស់យើង គឺជាឫទ្ធិអំណាចតាមរយៈព្រះ ដើម្បីរុញច្រានទីមាំមួនទាំងឡាយចេញ ។ ទីមាំមួនទាំងឡាយនោះ គឺជាការបង្ខាំងនូវរូបភាពអាត្មានិយមចាស់របស់យើង នោះនឹងត្រូវធ្វើឱ្យខ្ទេចខ្ទី និងត្រូវធ្វើឱ្យធ្លាក់ចុះទៅ ។ យើងនឹងបានត្រឡប់មកជាទាំងអស់ ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងគឺជា ។ យើងជាអ្នកដែលបានបង្កើតមកជាថ្មីហើយ គ្រប់ទាំងរូបភាពអាត្មានិយមចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើលគ្រប់ទាំងអស់រាប់បញ្ចូលទាំងរូបភាពអាត្មានិយមចាស់ដែលរុករកឃើញជាថ្មីឡើងវិញ នោះនឹងបានត្រឡប់មកជាថ្មីឡើងដែរ ។ ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បាន ដែលព្រះយេស៊ូវ

ទ្រង់បានធ្វើដែរ ។ ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានដោយសារព្រះគ្រីស្ទទ្រង់រស់នៅក្នុងខ្ញុំ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:១៧

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរធ្វើការអធិស្ឋានថា ព្រះទ្រង់នឹងបង្ហាញលោកអ្នកម្នាក់ៗ ពីគំនិតដែលខូចទៅ ឬពីការស្រមើស្រមៃដែលត្រូវការ នូវការកែតម្រូវឱ្យបានល្អត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ហើយទីមាំមួន ដែលត្រូវការរំលំដួលចុះនោះវិញ ។

២. ចូរធ្វើការចែកចាយនូវគំរូនៃពេលវេលា ចំនួនពីរបីដងដែលមានរូបភាពដូចជាសត្វកណ្ដូប ដែលមានវត្ថុមាន ហើយនឹងអ្វីដែលជាលទ្ធផល នៃស្ថានការណ៍ទាំងនោះដែលមាននៅ ។

៣. ចូរអធិស្ឋានថា ប្រព័ន្ធរូបភាពរបស់លោកអ្នកពេល ឥឡូវនេះនឹងក្លាយទៅជាកងកម្លាំងមួយ ដ៏មានអំណាចចេស្ដាសម្រាប់ព្រះ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. វាងាយនឹងចាប់យកនូវពេលវេលាខ្លះៗ ដើម្បីធ្វើការបំបាក់បំបែកនូវទម្លាប់គំនិត ឬក៏ការនិយាយស្ដីចាស់ៗជាគំនិតអវិជ្ជមាន ។ នៅពេលដែលគំនិតទាំងនេះបានចូលមក គឺបានធ្វើឱ្យមានការខឹតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបដិសេធនិងបណ្ដេញពួកវាជាប្រញាប់ប្រញាល់បំផុត ។ ចូរបន្តប្រកាស់ពីអ្វីដែលព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះបានចែងទុកមក ។

២. ប្រសិនបើលោកអ្នកបានកំពុងតែទទួល នូវអាការៈណាមួយ ដែលលោកអ្នកបានដឹងមកពីបណ្ដាសា ចំណង ឬក៏ជាការមានជម្ងឺរោគាជាដើម នោះត្រូវធ្វើការស្ដីបន្ទោសពួកវាជាប្រញាប់ប្រញាល់បំផុត ហើយធ្វើការចាប់ផ្ដើមប្រកាស់ពីអ្វី ដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចែងទុកមកអំពីសេរីភាពរបស់លោកអ្នក ។

៣. តើលោកអ្នកកំពុងតែមានគម្រោងផែនការយ៉ាងណា ក្នុងការស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១០:៥ គឺជាការនាំមកនូវគំនិតគ្រប់យ៉ាង ចូលទៅក្នុងជាប់ទោសដើម្បីធ្វើឱ្យវាមានការស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះគ្រីស្ទវិញ?

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ៥: រូបភាពរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

I. រូបភាពរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ក. កំណើតថ្មី

នៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់របស់យើងភ្លាម នោះយើង "បានកើត ជាថ្មី" ចូលទៅក្នុងក្រុមគ្រួសារថ្មីរបស់ព្រះហើយ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកនីកូដេម នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:៧ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើការប្រកាសយ៉ាងច្បាស់ ទៅកាន់លោកនីកូដេមថា ទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលអំពីការកើតខាងសាច់ឈាមទេ គឺមានបន្ទូលអំពី "ការកើតម្តងទៀត" វិញ មានន័យថា ការកើតខាងវិញ្ញាណវិញ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:៥-៦

មុនពេលដែលបានទទួលព្រះយេស៊ូវ មកធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង គឺដែលយើងបានរស់នៅជារូបកាយរបស់យើង (ការកើតមកខាងសាច់ឈាម) និងព្រលឹងរបស់យើង (ឆន្ទៈ ការសោយនូវអារម្មណ៍ និងបំណង) នោះហើយដែលយើងបានស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ។ នៅពេលដែលយើងបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាម នោះយើង "បានកើតម្តងទៀត" ខាងវិញ្ញាណ ។ វិញ្ញាណរបស់យើងបានត្រឡប់មកជាមានព្រលឹងរស់វិញ ។ យើងបានត្រឡប់មកជាមានកំណើតថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងបានកើតនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារថ្មី គឺជាក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ។ ពេលដែលយើងបានកើតនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ នោះយើងបានត្រឡប់មកជាកូនរបស់ព្រះអង្គហើយ ។

ខ. កូនរបស់ព្រះ

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ៣:១ក

យើងត្រូវការយល់ដឹងថា យើងជាកូនប្រុស-ស្រីនៃព្រះវរបិតាដ៏មានពេញដោយអំណាចចេស្តាបំផុត ដ៏មានពេញដោយប្រាជ្ញាវៃឆ្លាតបំផុត នៅក្នុងចក្រវាឡទាំងមូលនេះ ។ យើងមិនអាចជួយខ្លួនយើងបានទេ តែយើងពិតប្រាកដថាជីវិតរបស់យើង តួនាទីរបស់យើង សិទ្ធិរបស់យើង ផលប្រយោជន៍របស់យើង និងអនាគតរបស់យើង មានការផ្លាស់ប្រែដ៏ពេញលេញបំផុត ។ ការយល់ដឹងពីទំនាក់ទំនងក្រុមគ្រួសារថ្មីរបស់យើង គឺជាកូនប្រុស កូនស្រី គឺអាចមានការផ្លាស់ប្រែដ៏ពេញលេញ ចំពោះមធ្យោបាយដែលយើងគិតអំពីខ្លួនយើងនេះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:១៤

នៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង នោះយើងបានត្រឡប់ទៅជាកូនរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:១២

ពាក្យថា "សិទ្ធិ" មានន័យថា សិទ្ធិអំណាចពេញលក្ខណៈច្បាប់ គឺយើងបានត្រឡប់មកជាកូនប្រុស កូនស្រីរបស់ព្រះ ។

គ. ទាយាទ (អ្នកទទួលមរតក) របស់ព្រះ

ព្រះទ្រង់មិនមែនគ្រាន់តែបង្កើតយើងមក ឱ្យបានធ្វើជាកូនរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺទ្រង់ក៏ប្រទានពរដល់យើងឱ្យបានទទួលនូវមរតក ដែលមានប្រយោជន៍ប្រហែល៧គ្នា ដូចជាព្រះ

យេស៊ូវដែរ ។ យើងបានត្រូវតភ្ជាប់ជាទាយាទជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:១៧ក

ទ្រព្យសម្បត្តិនិងភាពជាម្ចាស់របស់ព្រះវរបិតា គឺបានធ្វើជារង្វាស់ទាំងអស់ ហើយគ្រប់ទាំងអស់នោះឯងដែលព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាទ្រង់បានជាកម្មសិទ្ធិ ដល់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ។ តើវាជាសេចក្តីពិតចំពោះយើងដ៏លើសលុបយ៉ាងណាហ្ន៎ ដែលយើងបានកើតមកក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះនេះ ហើយក៏បានត្រឡប់មកភ្ជាប់ខ្លួនជាទាយាទ ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងនេះ ។ មរតកទាំងអស់របស់ទ្រង់ត្រូវបានត្រឡប់មកជាមរតករបស់យើងដែរ ។

អ្នកមានទាំងអស់នៅឯនគរស្ថានសួគ៌ គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដោយសារតែយើងបានភ្ជាប់ជាទាយាទជាមួយនឹងទ្រង់ នោះគ្រប់ទាំងអស់ដែលជាអ្នកមាននៅឯនគរស្ថានសួគ៌ ក៏ជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងដែរ ។

អេភេសូរ ១:៣

ឃ. ភាពជាម្ចាស់នៃមរតករបស់យើង

តាមសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ នោះយើងបានកើតនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ហើយបានត្រឡប់មកជាកូនប្រុស កូនស្រីរបស់ព្រះ ។ យើងជាកូនរបស់ព្រះ គឺយើងបានទទួលនូវសេចក្តីសន្យាថានឹងបានទទួលនូវមរតកនោះ ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ៣:២៦

ព្រះគម្ពីរអេសេគាល៤៦:១៦

ពេលដែលយើងមានកំណើតថ្មី នោះយើងត្រូវតែបានកាន់កាប់នូវភាពជាម្ចាស់របស់យើង ។ យើងត្រូវតែបានកាន់កាប់នូវអ្វីដែលជាសិទ្ធិពេញលេញ មរតកទាំងអស់នោះហើយ គឺជារបស់យើង ។

ង. ការបានទទួលនូវផលប្រយោជន៍របស់យើង

តើគួរឱ្យអស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅហ្ន៎ ដែលធ្វើឱ្យយើងដឹងអំពីផលប្រយោជន៍របស់យើង ជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះវរបិតានៃយើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នោះ ។ តើគួរឱ្យរំភើបយ៉ាងណាទៅ ដែលវាបានបញ្ជាក់ថាយើងមិនបាច់រង់ចាំ រហូតដល់យើងបានទទួលនូវនគរស្ថានសួគ៌ ក្នុងការចាប់ផ្តើមនូវសេចក្តីអំណរ ជាមួយនឹងមរតករបស់យើងនោះ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ៤:១៩

យើងបានចាប់ផ្តើមសេចក្តីអំណរ នឹងមរតករបស់យើងនៅពេលកតឡូវនេះ គឺជាពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី គឺបាន "កើតម្តងទៀត" ចូលទៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ។

ពេលដែលយើងបានកើជាថ្មី គឺយើងបានជាកូនរបស់ព្រះ ហើយក៏បានភ្ជាប់ជាទាយាទជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងមិនត្រូវមានការយំយែក និងទូលសូមឱ្យព្រះទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់នូវសេចក្តីត្រូវការរបស់យើង នៅលើផែនដីនេះទៀតទេ ។ គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់មាន នោះគឺជារបស់យើងរួចទៅហើយ ។ គ្រប់ទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការគឺមិនជាបញ្ហាអ្វីទេ ពីព្រោះយើងអាចនឹងបានទទួលមកពីព្រះ ដោយនូវសេចក្តីជំនឿ និងការស្តាប់បង្គាប់នោះវិញទេតើ ។

១. អំណាចនឹងទទួលទ្រព្យសម្បត្តិ

លោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ នូវពាក្យពេចន៍ទាំងនេះទៅដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលៈ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរចោទិយកថា ៨:១៨

២. **ធម្មជាតិក្នុងការប្រគល់ឱ្យ**

វាគឺជាធម្មជាតិ នៃការប្រទានឱ្យរបស់ព្រះវរបិតា ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:១៦ក

ដោយសារតែយើង គឺជាកូនរបស់ព្រះវរបិតា នោះវាគួរតែបានទទួលនូវធម្មជាតិថ្មីរបស់យើង ធ្វើជាអ្នកប្រគល់ឱ្យផងដែរ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរលូកា ៦: ៣៨ ។

៣. **ឃ្លាំងនៃព្រះពរ**

នៅពេលដែលយើងថ្វាយទៅព្រះដោយសេចក្តីជំនឿនិងការស្តាប់បង្គាប់ នោះយើងនឹងមានដៃរបស់ព្រះ ធ្វើជារង្វាស់ដើម្បីប្រើប្រាស់នូវព្រះពរដល់ យើង ដូច្នេះ គ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ គឺនឹងបានជាឃ្លាំងនៃមរតក ដ៏អស់កល្បរបស់យើងហើយ (ម៉ាឡាគី ៣:១០) ។

តើគួរឱ្យអស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅហ្ន៎ ដែលយើងដឹងពីរបៀបទទួលនូវព្រះពររបស់យើង ដែលយើងកើតជាថ្មីធ្វើជាកូនប្រុស កូនស្រីរបស់ព្រះនោះ ។

II. រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី នោះយើងមិនត្រឹមតែបានត្រឡប់មកជាផ្នែកមួយនៃក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ គឺតាមរយៈការធ្វើការអស្ចារ្យ ក្នុងការកើតជាថ្មីនោះថែមទៀតផង គឺយើងបានត្រឡប់មកជាផ្នែកមួយនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:២៧

អ្នកជឿទាំងអស់គ្នា គឺត្រូវបានប្រមូលផ្តុំមកធ្វើជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ យើងគឺជាសមាជិកនៃរូបកាយនោះជាលក្ខណៈបុគ្គល ។

ក. យើងម្នាក់ៗគឺបានជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់

ព្រះទ្រង់បានដាក់កន្លែងសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូប នៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះអង្គ ។ ទ្រង់បានដាក់មុខងារដ៏មានន័យសម្រាប់យើងឱ្យបានពេញលេញ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:១៨

ខ. យើងមានសេចក្តីត្រូវការសម្រាប់ម្នាក់ៗ និងអ្នកដទៃទៀតផងដែរ ។

អ្នកជឿគ្រប់រូបនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺត្រូវការចំណែកអ្នកដទៃទៀតផងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:២១-២២,២៦

គ្រប់ផ្នែកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគឺសុទ្ធតែសំខាន់ទាំងអស់!

គឺមានតែរូបកាយរបស់មនុស្សជាតិទេ ដែលត្រូវការមានលទ្ធភាព ដើម្បីរក្សាគ្នា ជួយគ្នា និងបង្កើតគ្នាតៗទៀត ដូច្នេះគឺត្រូវតែមានរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះ ។

III. មុខងាររបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

នៅពេលដែលយើងបានទទួល នូវសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាមគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានជ្រមុជឱ្យយើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ តាមរយៈការធ្វើការអស្ចារ្យនូវកំណើតថ្មីនោះយើងបានត្រឡប់មកជាមានការរួបរួម ដ៏ស្និទ្ធស្នាល

ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ។ យើងបានត្រឡប់មកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះអង្គ ។

ឥព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:១៣

ពាក្យថា "ជ្រមុជ" គឺមានន័យថា ការប្រកាស់នូវការចុះចូលទាំងស្រុងជាមួយ នៅពេលដែលបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាម យើងបានត្រឡប់មកជាអ្នកចុះចូលទាំងស្រុងជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ ។

នៅពេលដែលក្រណាត់សមួយផ្ទាំង ដែលត្រូវបានដាក់ចូលទៅក្នុងធុងធំមួយ ដើម្បីជ្រលក់ឱ្យទៅជាពណ៌ក្រហម នោះក្រណាត់ដែលយកចេញមក ត្រូវបានជាពណ៌ដែលបានជ្រលក់រួចហើយនោះ ។ វាត្រឡប់មកជាការប្រកាស់ទៅជាមួយនឹងការជ្រលក់វានោះឯង គឺជា "ការជ្រមុជ" ចូលទៅខាងក្នុង ។ ក្នុងមធ្យោបាយដដែលនោះ វិញ្ញាណរបស់យើងក៏ត្រូវបានយកចេញមកជាធម្មជាតិនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ គឺនៅពេលដែលយើងបានទទួលជ្រមុជចូលទៅក្នុងព្រះអង្គ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅក្នុងពេលដែលបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះក្នុងពេលភ្លាមៗនោះឯង ។ យើងបានត្រឡប់មកជាបានប្រកាស់ខ្លួនថាបានចុះចូលទាំងស្រុង ជាមួយនឹងទ្រង់នោះឯង គឺបានប្រកបយ៉ាងស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងទ្រង់ ធ្វើជាផ្នែកនៃរូបកាយរបស់ទ្រង់ បានមកជាតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់នោះឯង ។

ក. សេចក្តីបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ

គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូវមាន យើងក៏មានដែរ!
គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូវមាន គឺជារបស់ផងយើង!
គ្រប់ទាំងអស់ដែលយើងនៅយើងមាន
គឺដោយសារតែយើងនៅក្នុងព្រះអង្គនោះឯង ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសម្តែងចំពោះតួនាទីរបស់យើង និងកម្មសិទ្ធិរបស់យើងគឺមាន "នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ" ហើយក៏បានសម្តែងម្តងទៀតជាលើកទីមួយចំនួនបីជំពូក នៃគម្ពីរសំបុត្ររបស់គាត់ទៅកាន់ពួកអេភេសូរ ។

១. ព្រះពរដែលមានព្រះពរខាងឯវិញ្ញាណ

គាត់បានសរសេរថា យើងបានទទួលព្រះពរជាមួយនឹងព្រះពរគ្រប់បែបយ៉ាងខាងឯវិញ្ញាណ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៣

គ្រប់ទាំងការមានបាន សិរីល្អ និងការចម្អែតព្រះពរ ខាងឯវិញ្ញាណដែលនៅស្ថានសួគ៌ គឺជាលទ្ធភាពសម្រាប់យើង ដើម្បីឱ្យបានទទួល និងបានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ។

២. ការជ្រើសរើសនៅក្នុងព្រះអង្គ

ព្រះវរបិតាទ្រង់បានជ្រើសរើសព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់គឺជាមួយអង្គជាអ្នកជ្រើសរើស ។ ពីព្រោះយើងគឺជាអ្នកដែលនៅក្នុងទ្រង់ ឥឡូវនេះ យើងចែកចាយនៅក្នុងជម្រើសរបស់ទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៤

ព្រះទ្រង់មិនបានជ្រើសរើសយើង ដោយសារតែការស្វែងរក តាមលទ្ធភាពរបស់យើង ឬក៏តាមតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងនោះទេ ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសយើង គឺដោយសារតែទ្រង់គង់នៅតាំងពីអស់កល្បពីអតីតកាល គឺទ្រង់បានឃើញយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទវិញ ។

៣. ការប្រុងប្រៀបទុកជាមុននៅក្នុងព្រះអង្គ

យើងធ្វើការចែកចាយ នូវការប្រុងប្រៀបរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះយើងនៅក្នុងទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៥

យើងមិនបានធ្វើការប្រុងប្រៀបទុកជាមុន ក្នុងការចំណាយពេលដ៏អស់កល្បនៅចំពោះព្រះ ពីព្រោះទ្រង់ពេញព្រះទ័យដល់យើង ជាជាងការដែលទ្រង់ពេញព្រះទ័យដល់អ្នកដទៃទៀត ។ ព្រះវរបិតាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យរកមើល តាមរយៈអាយុកាលរបស់យើង និងឃើញយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសយើង ពីព្រោះទ្រង់បានជ្រើសរើសព្រះយេស៊ូវ ហើយយើងគឺជាម្នាក់ដែលនៅជាមួយទ្រង់ ។

មរតករបស់យើង និងការរៀបចំទុកជាមុនរបស់យើង គឺដោយសារតែតួនាទីរបស់យើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

អេភេសូរ ១:១១

៤. ការទទួលនៅក្នុងព្រះអង្គ

យើងត្រូវបានទទួលទ្រង់ ដោយនូវភាពជាស្ងួនសំឡាញ់។ ការទទួលរបស់យើងដោយនូវព្រះវរបិតាគឺពីព្រោះតែយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៦

ការប្រោសលោះ ការអត់ទោសបាប និងគ្រប់ទាំងអស់ដែលមានរបស់យើង គឺជាព្រះគុណរបស់ទ្រង់ គឺដោយព្រោះតែយើងនៅក្នុងព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៧

៥. ខែលដែលនៅក្នុងព្រះអង្គ

យើងគឺត្រូវបានទទួលធ្វើជាខែល ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានរួបរួមយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល ព្រមទាំងបានបង្កើតយើងដ៏នៅអស់កល្បគឺជាម្នាក់ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:១៣

៦. កន្លែងអង្គុយជាមួយនឹងទ្រង់

ដោយសារតែយើងគឺជាម្នាក់ ជាមួយនឹងទ្រង់ យើងត្រូវបានអង្គុយរួមគ្នាជាមួយនឹងទ្រង់ នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៦

សូម្បីតែយើងកំពុងតែបានរស់នៅ ក្នុងរូបកាយរបស់យើងនៅលើផែនដីនេះ អស់ពីលទ្ធភាពក៏ដោយក៏នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយើងត្រូវបានអង្គុយ នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ដែរ ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញ នូវព្រះរាជកិច្ចប្រោសលោះរបស់ផងទ្រង់នោះទ្រង់បានអង្គុយនៅខាងស្តាំដៃនៃព្រះវរបិតា ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១១០:១

លោកសាវ័កប៉ុលបានបើកសម្តែងថា យើងក៏ត្រូវបានអង្គុយជាមួយនឹងទ្រង់ នៅក្នុងទួនាទីមួយដែរ ។ យើងមានសេចក្តីអំណរជាមួយនឹងផលប្រយោជន៍ទាំងអស់ នៃព្រះរាជកិច្ចបង្គ្រប់របស់ព្រះអង្គនៅលើផែនដីនេះ ។ យើងបាននៅ គឺដោយសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីអំណរភ្លាមៗ គឺដោយការសម្រាកភ្លាមៗ ដែលមានលទ្ធភាពសម្រាប់អ្នកជឿ

គ្រប់រូប សូម្បីតែនៅក្នុងពាក់កណ្តាលព្យុះសង្ឃរានៃជីវិត ។

៧. ការងារល្អនៅក្នុងទ្រង់

យើងត្រូវបានបង្កើតមកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ គឺ សម្រាប់ការងារល្អនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១០

លោកអ័ដាមនិងនាងអេវ៉ា គឺត្រូវបានបង្កើតមក ដោយមានគោលបំណង ហើយនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងក៏ត្រូវបានបង្កើតមក សម្រាប់គោលបំណងតែមួយនោះឯង ។ យើងត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យ គឺឱ្យបានធ្វើការងារព្រះអង្គនៅលើផែនដីនេះឯង យើងក៏ជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីអនុវត្តនៅលើផែនដីនេះ នៅកន្លែងរបស់ព្រះអង្គនោះឯង ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរស់នៅ និងបំពេញព្រះរាជកិច្ចនៅលើផែនដីនេះ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកអ្នកជឿរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន១៤:១២ ។

ពួកអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងក៏ជារូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវដែរ ។ យើងរាល់គ្នា គឺជាដៃជាជើងរបស់ព្រះអង្គនៅលើផែនដីនេះ ។ ដែលយើងជារូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺយើង បាននៅតែបន្តធ្វើការងារថ្វាយព្រះអង្គ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

៨. រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ក. ជាតំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទចំពោះលោកិយ ។

ខ. នាំសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះដល់លោកិយ ។

គ. នាំការប្រោសឱ្យជា និងការរំដោះរបស់ព្រះ ។

ឃ. នាំមនុស្សឱ្យមានចំណេះដឹង ខាងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ។

៩. ធ្វើការនៅជិតកៀកនឹងព្រះ

យើង ដែលពីដើមជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ និងនៅឆ្ងាយពីព្រះអង្គគឺ "ត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យ នៅជិតកៀកនឹងព្រះអង្គវិញ" គឺដោយសារឈាមរបស់ព្រះអង្គ ពីព្រោះតែយើងបាននៅក្នុងទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១៣

ឥឡូវនេះយើងអាចមានសេចក្តីអំណរ ជាបន្តបន្ទាប់ មានការប្រកបជិតស្និទ្ធ និងមានការទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះអង្គ ។

១០.បានត្រឡប់មកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះ

ពេលដែលយើងត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងទ្រង់ នោះគ្រប់ទាំងអស់ដែលជាខ្មាំងសត្រូវរវាងយើង និងព្រះនោះ គឺត្រូវបានលុបចោលទាំងស្រុងហើយ ។ យើងទាំងពីរនាក់ គឺត្រូវបានត្រឡប់មកជាតែមួយជាមួយនឹងព្រះវិញ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១៥

មនុស្សដែលបានត្រូវបង្កើតឡើងជាថ្មី គឺមិនអាចត្រូវបានញែកចេញ ពីព្រះយេស៊ូវនិងពីកន្លែងរបស់ព្រះអង្គនោះបានឡើយ ទាំងគាត់ទាំងនាង គឺត្រូវបានរួមមកតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់ ។

១១.ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

នៅក្នុងទ្រង់ យើងត្រូវបានសង់ឡើងនៅរួមគ្នានៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ គឺបាននៅក្នុងកន្លែងរបស់ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:២០-២២

តើគួរឱ្យរំភើបយ៉ាងណាហ្ន៎ ចំពោះការរាវរក ដែលព្រះ ទ្រង់បានជ្រើសរើសក្នុងការគង់នៅជាមួយ នឹងយើងរាល់គ្នានៅលើផែនដីនេះ ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសគង់នៅក្នុងយើងរាល់គ្នា ជាលក្ខណៈបុគ្គល ព្រមទាំងរស់នៅនិងសហការណ៍ជាមួយ យើងធ្វើជាពួកជំនុំរបស់ព្រះអង្គ ។

១២. ភាពអង់អាច/ការបញ្ជាក់នៅក្នុងទ្រង់

ដោយសារតែយើងបាននៅក្នុងព្រះអង្គ គឺបានមកជាតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់ គឺត្រូវបានរួបរួមគ្នាទាំងស្រុងជាមួយនឹងទ្រង់ ជាកំណើតថ្មី នោះយើងបានចែកចាយពីគ្រប់យ៉ាង ដែលទ្រង់បានគង់នៅ និងពីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់មាន ។

សេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ បានត្រឡប់មកជាសេចក្ដីសុចរិតរបស់យើង ។ ភ័ព្វវាសនារបស់ទ្រង់ បានត្រឡប់មកជាភ័ព្វវាសនារបស់យើង ។ ជីវិតរបស់ទ្រង់បានត្រឡប់មកជាជីវិតរបស់យើង ។

នៅពេលដែលយើងបានទទួល នូវការបើកសម្ដែងពីការកើតជាថ្មី នោះយើងក៏បាននិយាយដោយរឹងប៉ឹងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៣:១២ ថា :

ខ្ញុំស្គាល់អ្នកដែលខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយខ្ញុំក៏បានត្រឡប់មកជាតែមួយជាមួយនឹងទ្រង់! ឥឡូវនេះខ្ញុំបានចែកចាយ ពីសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ពីភ័ព្វវាសនារបស់ទ្រង់ និងពីជីវិតរបស់ទ្រង់ហើយ!

ខ្ញុំត្រូវបានកើតជាថ្មីហើយ!
គ្រប់ទាំងសេចក្ដីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅហើយ!

មើលគ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ!

យើងអាចចូលមកឯព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ យ៉ាងក្លាហាន ដែលមានពេញដោយសេចក្ដីជឿជាក់ដោយ ព្រោះតែយើងបាននៅក្នុងព្រះអង្គ យើងមិននៅក្រោមបាពមានទោស និងការផ្ដន្ទាទោសតទៅទៀតឡើយ ។ យើងបានកើតជាថ្មីហើយ ។ យើងមានសេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ ។

ខ. កូននៃពន្លឺ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាព្រះ ដែលទ្រង់បានសម្ដែងមកក្នុងសាច់ឈាម។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្នុងលោកិយដែលមានវិញ្ញាណងងឹតនេះ ដែលទ្រង់ដ៏ជាពន្លឺគឺទ្រង់បានបើកសម្ដែងនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងអំណាចចេស្ដារបស់ព្រះមកដល់អស់អ្នកដែលជឿដល់ព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៨:១២

ព្រះគម្ពីរ ១ថែស្សាឡូនិច ៥:៥

ពួកអ្នកជឿត្រូវតែរស់នៅជាកូននៃពន្លឺ ។ ពួកគេត្រូវតែរស់នៅជាជីវិតដែលមានជ័យជម្នះ តាមរយៈពន្លឺនៃការបើកសម្ដែងមកពីព្រះបនញ្ជូលរបស់ព្រះ ។ លោកសាវ័កប៉ុលបានបង្រៀនយើង ដោយការចែងមកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៥:៨ ។

គ. ការលាង ការឧទ្ទិស អំពើយុត្តិធមិ

យើងបានកើតជាថ្មីហើយ យើងត្រូវបានជ្រើសរើសមកចេញពីអំពើបាប ។ យើងត្រូវបានលាងសម្អាត ឧទ្ទិស និងត្រូវបានទទួលនូវយុត្តិធមិហើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ៦:១០-១១

ដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវការលាងសម្អាត គឺត្រូវតែបានទទួលនូវការស្អាត ។ ព្រះទ្រង់មិនអាចអនុញ្ញាតឱ្យភាពមិនស្អាតបាននៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអង្គនោះឡើយ ។ សេចក្តីយុត្តិធមិពេញលេញ និងសេចក្តីសុចរិតដ៏ពេញលេញ គឺមិនអាចចូលគ្នាជាមួយនឹងអំពើបាបបានឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៧

"ការឧទ្ទិស" គឺបានពណ៌នាពីការប្រកបទាក់ទង ដែលមនុស្សអាចនឹងមានជាមួយនឹងព្រះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ ។ មានន័យថា យើងត្រូវបានជ្រើសចេញមកពីពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ និងបានជាផ្នែករបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ។ យើងត្រូវបានជ្រើសចេញមកពីចំណែកនៃលោកិយ ហើយបានទទួលនូវការប្រកបទាក់ទងជាមួយព្រះវិញ ដែលមានមូលដ្ឋានលើសេចក្តីសុចរិតរបស់ផងព្រះអង្គ ដែលត្រូវតែទម្លាក់ទោសមកលើយើងវិញនោះ ។

យើងបានទទួលនូវការលាងសម្អាត និងបានទទួលនូវការឧទ្ទិស ហើយយើងក៏ត្រូវបានទទួលនូវការយុត្តិធមិផងដែរ ។ ការបានទទួលសេចក្តីយុត្តិធមិ មានន័យថា បានទទួលនូវយុត្តិធមិដែលបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារព្រះ ។ យើងបានរាប់ជាសុចរិត គឺវិញ្ញាណរបស់យើងបានគ្រប់លក្ខណ៍នៅចំពោះព្រះ ។ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងបានកើតជាថ្មីហើយ ។ សេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ គឺបានលាងស្អាតដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៣:២៨

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:៣១ខ,៣៣

ពេលដែលសាតាំងនិងបក្សពួករបស់វា បានចូលមករំឭកយើងពីរឿងអតីតកាល នោះយើងត្រូវនិយាយថា :

សាតាំង អញបំភ្លេចឯងហើយ អញត្រូវបានលាងសម្អាតរួចហើយ អញបានទទួលនូវការឧទ្ទិសហើយ
ហើយអញក៏បាននូវភាពយុត្តិធមិហើយដែរ!
អញបានកើតជាថ្មីហើយ!
គ្រប់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅហើយ!
មើល គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញហើយដែរ!

IV. សញ្ជាតិថ្មីរបស់យើង

ក. សេចក្តីសុចរិតរបស់យើង

យើងបានកើតជាថ្មីហើយ គឺយើអមានសញ្ជាតិជាថ្មី ។

សញ្ជាតិនៃស្រុកមួយដែលត្រូវបានកំណត់ជាសិទ្ធិ ដែលមិនអាចប្តូរបាន គឺដែលនៅក្រោមលក្ខន្តិកៈនៃជនជាតិនោះឯង ។ លក្ខន្តិកៈគឺជាច្បាប់ដ៏ធំសំខាន់បំផុតនៅលើទឹកដីនោះ ។ គ្រប់ទាំងច្បាប់ដទៃទៀតនៃជនជាតិនោះ គឺជាសិទ្ធិដើមដំបូងបំផុតដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ តាមលក្ខន្តិកៈនោះ ។ ប្រសិនបើយើងមិនដឹងពីអ្វីដែលជាសិទ្ធិរបស់យើងមានទេនោះ យើងអាចត្រូវបានដកហូតយកសិទ្ធិចេញ ដោយមនុស្សមិនហ្មត់ចត់ខ្លះៗ។

ខ.សាករសកតាវុធរបស់យើង

នៅក្នុងពិភពលោកយើងនេះ សាតាំងបានដណ្តើមសិទ្ធិដែលបានកើតជាថ្មីរបស់យើង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវសាស្ត្រាវុធខាងឯវិញ្ញាណ ដែលយើងត្រូវការទាមទារយកពីពួកវាមកវិញ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថែងមកថា សាស្ត្រាវុធរបស់យើង គឺមិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ ហើយដែលពួកគេមានអំណាចចេស្តាទេវភាពនេះ គឺមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់នឹង

រុញច្រានទីមាំមួននោះបាន ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១០:៤

ទីមាំមួនគឺដូចជាបន្ទាយមួយអញ្ចឹង ។ វាបានចងច្បាមមកលើសភាពការណ៍ មកលើចិត្តគំនិត មកលើមនុស្សម្នាក់ៗ ឬក៏មកលើអង្គការទាំងឡាយជាដើម ។ វាអាចបានធ្វើជាទីមាំមួនដែលសាតាំងបានធ្វើសម្រេចមកលើសុខភាពរបស់យើង ឬមកលើខាងផ្នែកថវិការបស់យើង ។ ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ទីមាំមួននៅតែមានដែរ តែយើងមានសាស្ត្រាវុធដើម្បីរុញច្រានវាចុះ!

១. ត្រូវមានការខិតខំប្រឹងប្រែង

បើគ្មានសាស្ត្រាវុធនេះទេ គឺមិនអាចនឹងធ្វើការខិតខំប្រឹងប្រែងបានឡើង យ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវតែប្រើប្រាស់វាដែរ ។

ប្រសិនបើខ្មាំងសត្រូវ បានចូលមកប្រយុទ្ធប្រឆាំង ក៏យើងអាចនឹងធ្វើការប្រយុទ្ធតបតវិញបាន តែយើងមិនអាចប្រយុទ្ធឈ្នះបានទេ បើមិនបានប្រើសាស្ត្រាវុធរបស់គេនោះ ។ មនុស្សដែលនៅក្នុងការប្រយុទ្ធ គឺត្រូវតែមានប្រដាប់អាវុធ ចាប់ពីក្បាលដល់ចុងជើង គឺយ៉ាងហោចណាស់ ក៏គាត់ត្រូវតែប្រើសាស្ត្រាវុធរបស់គាត់ដែរ ទើបគាត់អាចប្រយុទ្ធឈ្នះខ្មាំងបាន ។

ដូចគ្នាដែរ សេចក្តីពិតសម្រាប់យើង គឺដែលយើងត្រូវតែបានកើតជាថ្មី ។ យើងត្រូវហ៊ានចំណាយនូវគ្រឿងសាស្ត្រាវុធរបស់យើងទាំងអស់ នោះយើងអាចធ្វើឱ្យខ្មាំងសត្រូវចុះចាញ់បាន គឺយើងត្រូវតែរៀនសូត្រ ពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវតែរៀនសូត្រពីរបៀបប្រើប្រាស់ពួកវា ។

២. ការពណ៌នា

លោកសាវ័កប៉ុលបានពណ៌នាពីទាហាន និងពីសាស្ត្រាវុធនៃការកើតជាថ្មី នៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ។ ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៦:១១-១៧ ។

៣. គ្រឿងសាស្ត្រាវុធសម្រាប់វាយលុក

មានគ្រឿងសាស្ត្រាវុធជាទូទៅពីរប្រភេទ គឺសម្រាប់ការពារ និងសម្រាប់វាយលុក ។ គ្រឿងសាស្ត្រាវុធ ខ្លះគឺសម្រាប់ការពារ នៅពេលដែលយើងចូលប្រយុទ្ធ ហើយមួយទៀត គឺសម្រាប់ប្រយុទ្ធតបតជាមួយនឹងខ្មាំងសត្រូវវិញ ។

ដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាអាវុធសម្រាប់ចូលប្រយុទ្ធ គឺជាការសម្តែងប្រកាសព្រះរាជសារ ។ នៅពេលដែលយើងនិយាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយសេចក្តីជំនឿ នោះអារក្សត្រូវតែចេញទៅ។ វាគ្មានអ្វីការពារប្រឆាំងទាស់នឹងគ្រឿងសាស្ត្រាវុធនេះបានឡើយ ។

ព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើង នូវសាស្ត្រាវុធនេះ គឺយើងត្រូវតែរៀនប្រើវា ។ យើងបានកើតជាថ្មីហើយ គឺយើងត្រូវតែនិយាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅគ្រប់កាលៈទេសៈ ដែលចង់រុញច្រានយើងចុះនោះឯង ។

គ. ការសរុបសេចក្តី

យើងមានរូបភាពថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ ។ តាមរយៈការអស្ចារ្យពីកំណើតថ្មី ដែលយើងបានកើតចូលទៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ។ យើងជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះយើងបានត្រឡប់មកជាទាយាទរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ។ គ្រប់

ទាំងអស់គឺជារបស់ផងទ្រង់ គឺរបស់យើងទាំងអស់ ត្រូវបានចែកចាយហើយ ។ យើងនៅក្នុងទ្រង់គឺដោយសារតែយើងមានតួនាទីថ្មី នោះយើងត្រូវតែឈរលើមូលដ្ឋានដែលមានព្រះពរ មានការជ្រើសរើស មានការប្រុងប្រៀបទុកជា មុនមានការទទួល មានការបិតត្រា និងមានការអង្គុយខាងឯវិញ្ញាណជាមួយនឹងព្រះអង្គរួចហើយ ។

យើងបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីធ្វើការងារល្អរបស់ផងទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ ។ យើងគឺជាម្នាក់ដែលធ្លាប់ជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ គឺត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រកបជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះអង្គវិញហើយ ។ យើងគឺជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ផងទ្រង់ ។ យើងមានការអង់អាច និងការជឿជាក់ដ៏ថ្មីស្រឡាង គឺដោយព្រោះតែសេចក្តីជំនឿរបស់យើងនៅក្នុងទ្រង់នោះឯង ។

យើងដែលធ្លាប់បាននៅក្នុងសេចក្តីងងឹត ម្តងរួចមកហើយ តែឥឡូវនេះគឺត្រូវបានរាប់ជាកូននៃពន្លឺវិញ ។ យើងបានទទួលនូវការលាងសម្អាត ការឧទ្ទិស និងមានយុត្តិធម៌ហើយ ។ យើងមានសិទ្ធិជាពលរដ្ឋរបស់ព្រះ គឺដែលបានកើតជាថ្មី នោះយើងត្រូវតែដាក់ដៃទាំងអស់របស់យើងថ្វាយទៅព្រះ ហើយដោយមានដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណគឺជាព្រះបន្ទូលព្រះ ក៏ត្រូវបានរាប់ឡើងវិញជាមរតករបស់យើង ជាកម្រៃរបស់យើង ព្រមទាំងជាសិទ្ធិរបស់យើង គឺដែលយើងបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះឯង ។

V. យើងជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថែងទុកមកថា ប្រសិនបើយើងមានសេចក្តីសេចក្តីជំនឿ នោះយើងជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំហើយ ។ នេះគឺជាការសំខាន់ ពីព្រោះយើងបានជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ យើងមានសិទ្ធិ និងមានឯកសិទ្ធិជាច្រើន ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ៣:៦-៧

ក. សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះចំពោះលោកអ័ប្រាហាំ

នៅពេលដែលព្រះ ទ្រង់បានត្រាស់ហៅលោកអាប់រ៉ាម (ក្រោយមកត្រូវហៅថា អ័ប្រាហាំវិញ) ឱ្យចេញពីស្រុកខារ៉ានមក នោះទ្រង់បានប្រទានឱ្យគាត់នូវសេចក្តីសន្យាជាច្រើន និងចាប់តាំងពីយើង បាននៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអ័ប្រាហាំមក នោះយើងអាចដេកចាយនូវសេចក្តីសន្យាទាំងនេះផងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរលោកិប្បត្តិ ១២:១-៣

យើងត្រូវបានមានសិទ្ធិទទួល ចំពោះព្រះពររបស់លោកអ័ប្រាហាំនោះដែរ! យើងអាចទាមទារនូវសេចក្តីសន្យាទាំងនេះ សម្រាប់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងផ្ទាល់ផងដែរ ។

ខ. កូនចៅរបស់គាត់

ព្រះទ្រង់បានសន្យាជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំថា នឹងប្រទានពរឱ្យមានពូជដ៏ធំសម្បើម ។ ពូជរបស់គាត់គឺត្រូវតែមានជាច្រើនលើសលុប ដូចជាធូលីដីនៅលើផែនដីនេះ គឺសំដៅទៅលើពូជខាងសាច់ឈាមដែលនៅលើផែនដីនេះ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១៣:១៦

ព្រះទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលទៅកាន់លោកអ័ប្រាហាំថា ពូជនេះនឹងបានជាចំនួនដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ គឺសំដៅទៅលើពូជខាងឯវិញ្ញាណរបស់គាត់ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១៥:៥

គ. ការតាំងសញ្ញាដ៏អស់កល្ប

ព្រះទ្រង់បានធ្វើសម្រេចជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ព្រម ទាំងពូជរបស់គាត់ នូវការតាំងសញ្ញាដ៏អស់កល្បនេះ ។ តាម រយៈសេចក្តីជំនឿ នោះយើងគឺជាពូជរបស់គាត់ ហើយយើង ក៏បានជាចំណែក នៃសេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្បនេះដែរ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១៧:៧

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ២២:១៦-១៨

ឃ. ព្រះយេស៊ូវជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

ប្រសិនបើយើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ នោះយើងគឺបានជា ទាយាទនៃសេចក្តីសន្យា ចំពោះព្រះពររបស់ព្រះដល់លោក អ័ប្រាហាំ ។ យើងគឺជាទាយាទចំពោះសេចក្តីសញ្ញារបស់លោក អ័ប្រាហាំហើយ ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ៣:១៦,២៩

VI. ព្រះពររបស់យើងគឺនៅក្នុងលោកអ័ប្រាហាំ

យើងជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ: គឺជាពូជខាងឯវិញ្ញាណ របស់គាត់ ហើយដោយសារសេចក្តីជំនឿនោះ យើងត្រូវតែ អាចទទួលបាននូវព្រះពររបស់គាត់ ។ ប្រសិនបើយើងត្រូវតែ បានទទួលនូវព្រះពរទាំងនេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះយើង ត្រូវតែដឹងពីអ្វីដែលពួកគេមាននោះដែរ ។

ក. បញ្ជីឈ្មោះព្រះពរ

គឺមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរចោទិយកថា ២៨:១-១៤

ខ. ការប្រទានពរមកដល់យើង

សេចក្តីសន្យាទាំងនេះ គឺត្រូវបានប្រទានពរមកលោក អ័ប្រាហាំជាដំបូង បន្ទាប់មក គឺដល់ពូជខាងសាច់ឈាមរបស់ គាត់ ហើយបន្ទាប់មកទៀត ព្រះពរទាំងនោះក៏បានធ្លាក់មក លើពូជខាងឯវិញ្ញាណរបស់គាត់: គឺជាអស់អ្នកដែលមានសេច ក្តីជំនឿនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី៣:៦-៧,១៤

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៦:១៤

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៨

តើយើងត្រូវបានរំដោះចេញពីណាមក? គឺយើងបានទទួល នូវការប្រោសលោះចេញពីបណ្តាសាក្រឹត្យវិន័យមក ។ នៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងបានទទួលមរតកពីព្រះពរទាំងអស់នៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរចោទិយកថាជំពូកទី២៨ ដែលយើងទើបតែ នឹងបានអានមកនេះ ។ យើងបានទទួលការរំដោះចេញពី បណ្តាសា ហើយបានត្រឡប់មកជាកូនរបស់លោកអ័ប្រាហាំ តាមសេចក្តីជំនឿ ។ យើងបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវហើយ ។

គ. សម្រាប់សម័យសព្វថ្ងៃនេះ

ចូរកត់ចំណាំថា សេចក្តីសន្យាដែលបានប្រទានមកលោក អ័ប្រាហាំ គឺសម្រាប់ពេលវេលាឥឡូវនេះ មិនមែនសម្រាប់ដល់ ពេលដែលយើងត្រូវទៅស្ថានសួគ៌នោះទេ ។ សេចក្តីសន្យាទាំង នោះហើយ គឺសម្រាប់នៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ។ ចូរយើងធ្វើ ការចំណាយពេលអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះពរ ខ្លះៗ ដែលបានកើតឡើងថ្មីៗរបស់យើង ។

ឱព្រះវរបិតាអើយ! ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ
ដែលទូលបង្គំបានទទួលព្រះពរ នៅក្នុងទីក្រុងនេះ
និងបានទទួលព្រះពរនៅក្នុងស្រុកទេសផងដែរ ។
ទូលបង្គំនឹងបានទទួលព្រះពរ
នៅកន្លែងណាដែលទូលបង្គំបានរស់នៅ ។

ទូលបង្គំអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ
ដែលបានបង្កើតផលពីផ្ទៃម្ដាយ គឺដែលបានទទួលនូវព្រះពរ
ទាំងកូនចៅរបស់ទូលបង្គំក៏បានទទួលនូវព្រះពរផងដែរ ។
ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
គឺដែលទូលបង្គំបានទទួលព្រះពរ
មកពីសត្វពាហនៈរបស់ទូលបង្គំ តាមរយៈទ្រង់ ។
ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
ដែលធុងរបស់ទូលបង្គបានពេញ
គឺដែលទូលបង្គំមានអាហារជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
ដែលព្រះពររបស់ ទ្រង់បានកាន់តែហូរមក
ទោះជាទូលបង្គំចេញទៅទីណា ។
ទូលបង្គំដឹងថានៅពេលដែលខ្មាំងសត្រូវព្យាយាមចូលមក
ទាស់ទទឹងនឹងទូលបង្គំ   នោះទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកវាត្រូវបរាជ័យ ។
វានឹងចូលមកទាស់ទទឹងជាមួយនឹងទូលបង្គំផ្ទាល់
តែទ្រង់នឹងបញ្ចៀសពីពួកវា៧ដងទៅទៀត ។
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ
ដែលគ្រប់យ៉ាងទូលបង្គំធ្វើ នោះនឹងបានសម្រេច ។ នៅថ្ងៃនេះ
ទូលបង្គំនឹងដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ ទាំងថ្ងៃស្អែក
និងជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ។
ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
ដែលមនុស្សនឹងបានមើលឃើញនូវរបៀបដ៏អស្ចារ្យ
ដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ។
ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
ដែលទ្រង់នឹងបានប្រទានព្រះពរនូវទ្រព្យសម្បត្តិ
ដ៏ច្រើនក្រៃលែងនេះ ។ ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ!
ដែលទ្រង់បានបើកឃ្លាំងដ៏សម្បូរសប្បាយនៃនគរស្ថានសួគ៌
ហើយដែលទូលបង្គំអាចបានទទួលទ្រព្យសម្បត្តិនោះ
នៅលើផែនដីនេះ ។ ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! ដែលទ្រង់បានបង្កើតទូលបង្គំមក
ឱ្យធ្វើជាក្បាលមិនមែនធ្វើជាកន្ទុយឡើយ
គឺទ្រង់បានដាក់ទូលបង្គំឱ្យនៅលើកំពូល
មិនមែនឱ្យនៅផ្នែកខាងក្រោមឡើយ ។
ឱព្រះវរបិតាអើយ! ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គសម្រាប់
ព្រះពរទាំងអស់របស់ទ្រង់! ទូលបង្គំនឹងមិនថយទៅខាងណា
ចេញពីការដើរតាមទ្រង់ឡើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ។
ទូលបង្គំនឹងមិនបម្រើព្រះដទៃណាទៀតឡើយ ។
ទូលបង្គំនឹងនៅតែ កាន់ខ្ជាប់តាមព្រះរាជបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ។
នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ អាម៉ែន ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរធ្វើការពិភាក្សាពីអត្ថន័យ នៃប្រយោគជាបន្តបន្ទាប់ (នៅខាងចុងប្រយោគជាពិសេស)៖ "ព្រះវរបិតាទ្រង់បានជ្រើសរើសព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់គឺជាមួយអង្គ ដែលត្រូវបានទទួលការជ្រើសរើស ។ ពីព្រោះយើងគឺជាអ្នកនៅក្នុងព្រះអង្គ ដែលឥឡូវនេះ យើងបានចែកចាយនៅក្នុងការជ្រើស រើសរបស់ផងព្រះអង្គនោះឯង" ។

២. តើយើងអាចត្រូវបានដកយកនូវសិទ្ធិ ដែលមិនអាចប្តូរបានទាំងបួនយ៉ាង គឺជាសិទ្ធិដែលបានកើតជាថ្មីដោយសាតាំង ដែលគ្មានភាពហ្មត់ចត់បាន ដោយរបៀបណា?

៣. ចំពោះអារក្សដែលគ្មានការការពារប្រឆាំងទាស់ នឹងគ្រឿងសាស្ត្រាវុធនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះទេ ។ តើយើង អាចប្រើប្រាស់នូវចំណេះដឹងនេះ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរនូវការរស់នៅរបស់យើង ដោយរបៀបណា?

ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន

១. ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១៣ បានប្រាប់យើងថា នៅពេលឥឡូវនេះ យើងអាចមានសេចក្តីអំណរជាបន្តទៀត គឺជាការប្រកបជិតស្និទ្ធ និងការទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ។ តើលោកអ្នកកំពុងតែរស់នៅក្នុងភាពទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ជាមួយនឹងព្រះអង្គបានឬទេ?

   ក. ប្រសិនបើលោកអ្នកស្ថិតនៅ ដោយការអធិស្ឋានអរព្រះគុណព្រះសម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសម្រាប់ភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះអង្គ ។

   ខ. ប្រសិនបើលោកអ្នកមិនបានស្ថិតនៅ ក្នុងការអធិស្ឋានទូលសូមដល់ព្រះ ឱ្យលោកអ្នកបានចូលមកកាន់តែជិតព្រះទេនោះ ហើយបង្ហាញដល់លោកអ្នក ដូចជាប្រសិនបើមានឧបស័គ្រណាមួយ ដែលត្រូវការរើចេញ ឬបណ្តេញចេញនោះ ។

២. គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់មាន គឺជារបស់យើងរួចទៅហើយ ។ យើងគ្រាន់តែត្រូវការរកឱ្យឃើញ នូវរបៀបនៃការទទួលវាតែប៉ុណ្ណោះ ។

   ក. តើអ្វីទៅជាកូនសោរពីរយ៉ាង ដែលលោកអ្នកត្រូវការទទួលនូវការប្រទានពររបស់ទ្រង់នោះ?

   ខ. តើលោកអ្នកអាចប្រើប្រាស់ នូវកូនសោរទាំងពីរយ៉ាងនេះ ដោយមានការខឹតខំប្រឹងប្រែង ទទួលព្រះពរនេះ ដោយរបៀបណា?

៣. តើលោកអ្នកបានទទួល "ពិធីជ្រមុជទឹក" ហើយឬនៅ? ប្រសិនបើលោកអ្នកបានទទួលហើយ ចូរដឹងថា លោកអ្នកត្រូវប្រកាសទាំងស្រុងថា លោកអ្នកពិតជានៅជាមួយព្រះយេស៊ូវមែន។ ប្រសិនបើលោកអ្នកមិនទាន់បានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកទេ នោះកុំឱ្យមានការបាក់ទឹកចិត្តឡើយ ។ ចូរទៅកាន់លោកគ្រូគង្វាល ឬអ្នកដឹកនាំរបស់លោកអ្នក ហើយជម្រាបប្រាប់គាត់/នាងថា លោកអ្នកពេញចិត្តនឹងទទួលពិធីជ្រមុជទឹកជាពិសេស គឺចាប់តាំងពីការរួបរួមដ៏ស្និទ្ធស្នាលរវាងលោកអ្នក ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវនោះឯង ។

រូបភាពនៃការកើតជាថ្មី

មេរៀនទី ៦: ប្រយោជន៍នៃការកើតជាថ្មី

ការបើកសម្តែងពីការកើតជាថ្មី និងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ គឺនាំមកនូវប្រយោជន៍ជាច្រើនដល់អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ៦៨:១៩ក

I. ការប្រកបទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះ

ផលប្រយោជន៍បណ្តាផលប្រយោជន៍ដ៏ធំបំផុត នៃការកើតជាថ្មី គឺដែលយើងអាចដើរដោយជឿជាក់ និងយល់ដឹងជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះវត្តមាន ដ៏មានសិរីល្អរបស់ផងទ្រង់នោះឯង ។ យើងអាចជជែកជាមួយនឹងទ្រង់បាន ។ យើងអាចមានការប្រកបជិតស្និទ្ធ និងមានការប្រកបស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងទ្រង់បាន ។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិបានថែងប្រាប់យើងថា ព្រះទ្រង់បានដើរជាមួយនឹងលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ានៅក្នុងថ្ងៃល្ងើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៣-៧

ភាពជាគ្រីស្ទបរិស័ទគឺផ្សេងពីសាសនាដទៃទៀត ក្នុងពេលដែលយើងបានទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទហើយ គឺយើងអាចមានការប្រកបទាក់ទងជាលក្ខណៈបុគ្គល (គឺបានជាផ្នែកមួយនៃក្រុមគ្រួសារដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ) ហើយនិងមានការប្រកប (ការទាក់ទងគ្នាជាប្រចាំថ្ងៃ) ជាមួយនឹងព្រះ ។ គោលបំណងរបស់ព្រះក្នុងការប្រោសលោះ គឺត្រូវតែកែភាពទំនាក់ទំនងរបស់ទ្រង់ជាមួយមនុស្សជាតិ និងកែនូវការប្រកបទាក់ទងរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះអង្គសារជាថ្មីឡើងវិញ ។

ក. និយមន័យ

តាមរយៈវចនានុក្រមដ៏ពិស្តាររបស់លោកវិបស្ទើរ គឺមាននិយមន័យខ្លះៗចំពោះការប្រកបដូចខាងក្រោមនេះ:

១. ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលត្រូវធ្វើជាសមាគម
២. សមាគម ដែលមានការទាក់ទងពីម្នាក់ទៅម្នាក់ ដោយមានភាពស្មើគ្នា និងជាទម្រង់មិត្តភាព ។
៣. ការទំនាក់ទំនង
៤. ភាពជាមិត្តសំឡាញ់
៥. ភាពជាក្រុមគ្រួសារដ៏ស្និទ្ធស្នាល
៦. ការចែកចាយពីម្នាក់ទៅម្នាក់

ខ. ការត្រាស់ហៅ

យើងរាល់គ្នាបានទទួលការត្រាស់ហៅ ឱ្យមានការប្រកបជាមួយនឹងព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១:៩

គឺជាគំនិតអ្វីមួយដែលគួរឱ្យភ័យខ្លាច ។ ព្រះទ្រង់បានត្រាស់ហៅយើងរាល់គ្នាមក ឱ្យចូលទៅក្នុងការប្រកបជាមួយនឹងព្រះអង្គទ្រង់នោះឯង ។ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ប្រកបទាក់ទងជាមួយយើង! ការប្រកបទាក់ទងដ៏ស្និទ្ធស្នាលរបស់យើងជាមួយព្រះនោះហើយ ដែលអាចដឹកនាំឱ្យមានកម្រិតនៃការប្រកបដូចៗគ្នា ជាមួយនឹងបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៣-៤

គ. ការនាំមកនូវសេចក្តីអំណរ

សេចក្តីអំណរគឺជាលទ្ធផលនៃការប្រកបស្និទ្ធស្នាល ដែលមិនចេះប្រែប្រួលជាមួយនឹងព្រះ ហើយជាមួយអ្នកជឿលើ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១៦:១១

គ្មានសេចក្តីអំណរណាធំជាងសេចក្តីអំណរ ដែលមានការពិសោធន៏ក្នុងការប្រកបស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងព្រះអង្គទ្រង់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នោះឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរយេរេមា ១៥:១៦

អ្នកជឿដែលបានរកឃើញនូវការបើកសម្តែង នូវការបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ
គឺជាការបានទទួលនូវសេចក្តីអំណរនោះឯង ។

ម្យ៉ាងទៀត អស់អ្នកដែលត្រូវបានទទួលនូវការសង្កត់សង្កិន ដោយគំនិតជាប់មានទោស ជាប់មានការផ្តន្ទាទោស និងជាប់ការគ្មានតម្លៃ នោះពួកគេដែលត្រូវបានបើកសម្តែងពីការជាប់ចំណង ឱ្យទៅជាមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីសប្បាយរីករាយដ៏លើសលុប ។ គឺសម្រាប់តែអស់អ្នកដែលមានការពិសោធន៏នូវការបើកសម្តែង ពីការកើតជាថ្មីនោះឯងដែលអាចមានការពិសោធន៏ នូវសេចក្តីអំណរដ៏លើសលុបពីការប្រកបយ៉ាងស្និទ្ធស្នាលជាមួយព្រះ ដោយគ្មានការភ័យខ្លាចចំពោះការផ្តន្ទាទោសនោះឡើយ ។

ស្តេចដាវីឌបានសរសេរចែងទុកមកអំពីសេចក្តីអំណរនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ៣២:១-២ ។

ឃ. ការប្រកបដែលមានចិត្តខ្មេចខ្ទាំ

១. **ការមានបណ្តាសា គឺដោយសារការមិនស្តាប់បង្គាប់ និង ឬមកពីការធ្វើបាប ។** ប្រសិនបើយើងធ្វើបាប នោះការប្រកបទាក់ទងរបស់យើងជាមួយព្រះ នោះមិនមានការខ្មេចខ្ទាំឡើយ ។ យើងនៅតែជាកូនរបស់ព្រះអង្គដដែល ។

តាមរយៈការធ្វើបាប នោះការប្រកបទាក់ទងរបស់យើងជាមួយនឹងទ្រង់ ត្រូវបាក់បែកហើយ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត អំពើបាបបានត្រឡប់មកជាគ្រឿងរារាំងរវាងយើង និងព្រះហើយ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំឧត្តមរបស់ផងទ្រង់ ដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតព្រះពរសម្រាប់ការប្រកបរបស់យើងជាមួយនឹងទ្រង់ នឹងត្រូវបានកែប្រែជាថ្មីដោយភ្លាមៗហើយ ។

២. ការកែជាថ្មីឡើងវិញ

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៨-១០

"ការសារភាពបាប" មានន័យថា ប្រាប់ពីឈ្មោះអំពើបាបនោះ ។ យើងត្រូវតែប្រាប់ពីឈ្មោះអំពើបាបរបស់យើង ហើយមិនត្រូវទទួលវាមកទៀតទេ ហើយក៏មិនត្រូវមានការលាក់លាបវាទៀត គឺត្រូវបដិសេធយើងបានធ្វើបាបហើយ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ យើងត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើការចុះចូលចំពោះ នូវអ្វីដែលយើងបានធ្វើកន្លងផុតមកហើយ នោះគឺសុទ្ធតែជាអំពើបាបនៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ និងនៅក្នុងភ្នែករបស់យើងផ្ទាល់ផងដែរ ។

ពាក្យថា "អំពើបាប" មានន័យថា "ការបាត់បង់នូវសញ្ញាណាមួយ" ដែលយើងត្រូវតែលន់តួនូវអំពើបាបរបស់យើងក្នុងពេលភ្លាមៗនោះ ហើយទទួលនូវការអត់ទោស និងការលាងសម្អាតរបស់ព្រះមកពីអំពើទុច្ចរិតនោះឯង ។

៣. ការឆបោកនូវព្រះគុណរបស់ព្រះ

មានមនុស្សជាច្រើន ដែលមិនមានការប្រកប

ទាក់ទងនូវសេចក្ដីសុចរិត គឺបែរជាមានការឆបោកដល់ព្រះទៅវិញ ។ ពួកគេមានគំនិតបាត់បង់ដែលការនេះធ្វើ ឱ្យមានន័យថា ពួកគេអាចមានឆន្ទៈធ្វើនូវអំពើបាបជាយូរមកហើយ ដែលពួកគេត្រូវតែលន់តួនូវអំពើបាបនោះ ក្រោយមកគេនឹងបានទទួលនូវការអត់ទោសមកពីព្រះ ។

លោកសាវ័កយ៉ូហាន បានប្រកាស់ពីការនោះថា គាត់បានបន្ដមកដល់ខជាបន្តបន្ទាប់មកទៀត ដែលយើងមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យឆន្ទៈរបស់យើង មានបង្កប់ទុកនូវអំពើបាបនោះ ចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើងបានទៀតឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ២:១

ការត្រាស់ហៅរបស់យើងឱ្យមកឯព្រះ គឺជាការត្រាស់ហៅចេញពីអំពើបាប ឱ្យបានចូលមកប្រកបជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះអង្គវិញនោះឯង ។

II. ភាពចុំថ្កើងរុងរឿង

ចំពោះផលប្រយោជន៍ដទៃទៀត នៃអ្នកជឿដែលបានកើតជាថ្មីនោះគឺ:

ជាការកើតជាថ្មីដែលធ្វើឱ្យយើងមានភាពចុំថ្កើងរុងរឿងដ៏ពិតប្រាកដ ។ មានការចុំថ្កើងរុងរឿងចំនួនពីរប្រភេទៈ ខាងព្រលឹង គឺនៅក្នុងតំបន់ថវិកា ។ តាមរយៈលោកសាវ័កយ៉ូហាន ដែលព្រះទ្រង់បានសរសេរចែងទុកមកថា ទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យយើងមានភាពចុំថ្កើង និងមានសុខភាពល្អសូម្បីតែខាងព្រលឹងរបស់យើងក៏មានភាពចុំថ្កើងផងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរ ៣យ៉ូហាន ខ.២

តើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអ្វីខ្លះ ចំពោះការនៅខាងលើទាំងអស់នេះដទៃទៀតដែរឬទេ? ដែលយើងនឹងបានចុំថ្កើង និងមានសុខភាពល្អ នោះសូម្បីតែព្រលឹងយើងក៏បានចុំថ្កើងដែរ

ក.ភាពចុំថ្កើងរុងរឿងខាងឯព្រលឹង

តើ "ជាភាពចុំថ្កើងរុងរឿងខាងឯព្រលឹងរបស់លោកអ្នកមានន័យ" យ៉ាងដូចម្ដេច? ស្ដេចដាវីឌបានចែងទុកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ២៣:៣ ។

ព្រលឹងរបស់យើងគឺជាវេទយិតរបស់យើង ជាអារម្មណ៍របស់យើង និងជាឆន្ទៈរបស់យើង ។ រីឯភាពរុងរឿងខាងឯព្រលឹង គឺជាភាពរុងរឿងខាងឯវេទយិត និងភាពរុងរឿងខាងឯអារម្មណ៍ គឺបានចូលមកតាមរយៈការប្ដេជ្ញាទាំងស្រុងនៃការរស់នៅជាយញ្ញបូជារស់ថ្វាយព្រះយេស៊ូវ ហើយការរំឭកសារជាថ្មីនៃគំនិតរបស់យើង ក៏តាមរយៈព្រះបន្ទូលព្រះដែរ ។ រីឯភាពរុងរឿងខាងឯព្រលឹងគឺជាតម្រូវការជាមុន សព្រមាប់ភាពរុងរឿង និងសុខភាពខាងឯរូបកាយ ។ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់កែយើងជាថ្មី និងប្រោសយើងឱ្យជាពីគ្រប់ទាំងរបួសខាងឯអារម្មណ៍ និងការឈឺចាប់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:១-២

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យបណ្ដាជនរបស់ព្រះអង្គបានកើតជាថ្មី ឱ្យមានរុងរឿងនៅក្នុងព្រលឹង និងនៅក្នុងរូបកាយ គឺជាការកើតជាថ្មី ដែលមិនមានការសម្របទៅតាមប្រព័ន្ធនៃលោកិយនេះតទៅទៀតឡើយ ។ ពួកគេត្រូវតែសម្របទៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ ។

១. អំពីរបៀបរបប

ការកើតជាថ្មី គឺជាការដែលនៅក្នុងរបៀបរបប នៃការប្រែជាថ្មី ហើយការកែប្រែជាថ្មីនេះ បានចូល

មកក្នុងគំនិត គឺជាការរំឮកដោយនូវការអាន ការស្តាប់ ការពិចារណា ការជឿ និងការធ្វើសកម្មភាពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាបន្តបន្ទាប់ ។

ជំហានដ៏សំខាន់ទីមួយ ចំពោះការពេញដោយសុខភាព និងភាពរុងរឿង គឺត្រូវតែចូលមកក្នុងការបើកសម្តែងនូវការកើតជាថ្មី ។ ការបើកសម្តែងនេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជឿមានសេរីភាពពីគំនិតថោកទាប ពីការមានទោស ពីការផ្តន្ទាទោស និងពីភាពគ្មានតម្លៃ ដើម្បីឱ្យគាត់ ឬនាង មានលទ្ធភាពនឹងទទួលនូវគ្រប់ទាំងផលប្រយោជន៍នៃការកើតជាថ្មី ព្រមទាំងនៅក្នុងភាពចម្រុងចម្រើន និងមានសុខភាពពេញលេញ។ របៀបរបបនេះ គឺដោះយើងឱ្យបានរួចពីភាពអសន្តិសុខ និងពីភាពថោកទាបនោះ ។

២. ការពិពណ៌នា

"ភាពចម្រុងចម្រើន" ដ៏ពិតដែលពួកកូនរបស់ព្រះ ត្រូវបានពណ៌នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើងនោះឯង ។ ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១:៣ ។

មនុស្សដែលមានភាពចម្រុងចម្រើនដ៏ពិត គឺជាម្នាក់ដែល:

ក. ដើរដោយសេចក្តីជំនឿ និងស្តាប់បង្គាប់តាមការបើកសម្តែងមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ខ. ដើរដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងមានការពិសោធន៍ ដ៏មានជម្រៅជ្រៅ ព្រមទាំងមានការប្រកបស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងព្រះ និងមានការប្រកបជាមួយនឹងអ្នកជឿដទៃទៀត ។

គ. ជាការដើរដោយសុខសន្តិភាព និងការសប្បាយចិត្តរបស់ព្រះ នៅគ្រប់ទាំងអស់ដែលគេមាន ។

ឃ. ជាការនៅតែបន្តការបំពេញការងារ នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកដទៃទៀត ។

ង. មានសេចក្តីត្រូវការរបស់ខាងផ្នែកថវិការបស់គេ ហើយដែលបានទទួលនូវការផ្គត់ផ្គង់ដើម្បីឱ្យគេបាន "មានគ្រឿងបរិក្ខាល្អៗសម្រាប់រាល់ការងារល្អៗ" ។

ច. ជាលទ្ធភាពក្នុងការថ្វាយជាទូទៅដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងដល់សេចក្តីត្រូវការ សម្រាប់អ្នកដទៃទៀត ។

ខ. ភាពរុងរឿងខាងផ្នែកថវិកា

១. ការថ្លឹងថ្លែងនូវភាពរុងរឿង

ការផ្ទុយទៅនឹងអ្វី ដែលយើងអាចបានទទួលយកនូវការបង្រៀនថា លុយ គឺមិនមែនជាសេចក្តីអាក្រក់ទេ ។ គឺជាការស្រឡាញ់លុយទេ ដែលជាឫសគល់នៃសេចក្តីអាក្រក់នោះ ។ លុយគឺជាការសំខាន់សម្រាប់សេចក្តីត្រូវការ នៅក្នុងការសម្រេចតាមមហាព្រះរាជបញ្ជានោះ ។ យើងត្រូវតែដឹងពីរបៀបទទួលនូវភាពរុងរឿងខាងផ្នែកថវិការបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យយើងអាចធ្វើការឈោងចាប់ដល់ពួកអ្នកបាត់បង់ ពីលោកិយនេះ ដោយនូវដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

លោកសាវ័កយ៉ូហានបានធ្វើការទូន្មាន ដល់ពួកយើងថា យើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្ន គឺដែលយើងមិនត្រូវជ្រើសរើស នូវការខឹតខំប្រឹងប្រែងទៅលើរបស់

ដែលនៅលើ លោកិយនេះនោះឡើយ ។ យើងត្រូវតែបន្តនូវការចាំយាម ប្រឆាំងទាស់នឹងការបោកបញ្ឆោតនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ឬក៏មានសេចក្ដីអំនួតនៃជីវិត ដែលដឹកនាំនូវសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងឯសម្ភារៈ ឬក៏ជាកិត្តិយស របមនុស្សនោះឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៦:៣៣

មនុស្សដែលបានកើតជាថ្មី គឺដែលមានការបើកសម្ដែង ខាងឯសេចក្ដីសុចរិត នោះនឹងតែងតែបានដាក់ចុះនូវការចំណាយពីនគររបស់ព្រះ និងពីសេចក្ដីសុចរិតនៃព្រះនៅខាងលើ ដែលជាសេចក្ដីត្រូវការផ្ទាល់របស់គាត់នោះហើយ ។ គាត់នឹងស្វែងរកព្រះ និងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ នោះព្រះទ្រង់នឹងសព្វហឫទ័យប្រទាន "គ្រប់របស់ទាំងអស់" ដល់គាត់ហើយ ។

២. ការថ្វាយទៅព្រះ

ព្រះទ្រង់មិនបានស្វែងរកឃ្លាំង ដាក់របស់បម្រុងនៅកន្លែងដែលសម្រាប់ចាក់ព្រះពរ ខាងផ្នែកថវិការបស់ទ្រង់នោះទេ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ ទ្រង់កំពុងតែស្វែងរកទន្លេ គឺជាអស់អ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានប្រទានពរ ឱ្យចូលទៅក្នុងនគររបស់ព្រះអង្គ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ពេលដែលយើងថ្វាយ ដោយមានសេចក្ដីជំនឿ និងមានការស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះ នោះទ្រង់នឹងបន្ថែមឱ្យទៀតកាន់តែច្រើនឡើង ដូច្នេះ យើងត្រូវកាន់ខ្ជាប់នូវការថ្វាយទៅព្រះអង្គវិញនេះជានិច្ច ។

ភាពរុងរឿង គឺជាប្រយោជន៍នៃសេចក្ដីត្រូវការមួយនៃការបានកើតជាថ្មីនេះ ។ ព្រះទ្រង់បានតាំងសញ្ញាថា នឹងប្រទានពរខាងផ្នែកថវិកានេះ ដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដែលជាអ្នកស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះអង្គនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ៦:៣៨

III. សុខភាពនិងការប្រោសឱ្យជា

ផលប្រយោជន៍ដ៏អស្ចារ្យផ្សេងទៀតនៃការកើតជាថ្មី គឺជាការប្រទានពររបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជាដល់រូបកាយរបស់គាត់ ឬរបស់នាងនោះឯង ។ រីឯការបើកសម្ដែងពីសេចក្ដីសុចរិតរបស់កំណើតថ្មី នឹងដោះឱ្យមានសេរីភាព ដល់អស់អ្នកដែលបានចងដោយអារម្មណ៍ នៃភាពដែលមានទោស នៃការផ្ដន្ទាទោស និងភាពគ្មានតម្លៃ ដើម្បីឱ្យពួកគេមានលទ្ធភាពនឹងទទួលយ៉ាងអង់អាច ក្នុងការប្រោសឱ្យជារបស់ពួកគេ ដែលមកពីព្រះ ។

នៅក្នុងការងារប្រោសលោះសារជាថ្មីឡើងវិញ របស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅលើផលប្រយោជន៍របស់យើង នោះទ្រង់បានប្រទានសម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង សម្រាប់គ្រប់អស់ទាំងកល្ប ហើយទ្រង់ក៏បានប្រទានពរនូវការប្រោសឱ្យជា ដល់រូបកាយរបស់យើងផងដែរ ។

ក.ការប្រោសឱ្យជាដោយសារស្នាំជាំរបស់ទ្រង់

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរហោរាអេសាយ ដែលបានបញ្ជាក់ពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះមែស៊ី នោះគាត់បាននិយាយយ៉ាងច្បាស់ពីការប្រោសឱ្យជាដល់យើង ។ ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៥ ។

លោកសាវ៏កពេត្រុសក៏បានបញ្ជាក់ថា ការថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់លោកអេសាយ គឺនៅពេលដែលគាត់បានសរសេរអំពីការងារប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដោយការប្រើពាក្យដូចគ្នា ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ២:២៤

ខ.យេហូវ៉ារ៉ាហ្វា

គ្រាន់តែពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល បានធ្វើដំណើរចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទមក ព្រះទ្រង់បានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់ ជាព្រះយេហូវ៉ារ៉ាហ្វា គឺជាព្រះដ៏ប្រោសឱ្យជាដល់ពួកគេនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ១៥:២៦

ព្រះទ្រង់មិនចេះផ្លាស់ប្រែឡើយ ការប្រោសឱ្យជាគឺមានរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ! តើអ្វីទៅដែលជាព្រះពរនោះ!

គ.ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនាំមកនូវការប្រោសឱ្យជា

ស្តេចសាឡូម៉ូនបានប្រាប់យើងថា ជីវិតនិងការប្រោសឱ្យជាដល់រូបកាយមនុស្ស គឺមកតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ៤:២០-២២

ប្រសិនបើយើងថ្វាយការប្រុងប្រយ័ត្ន ទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយពិចារណាទៅលើអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលអំពីការរស់នៅដោយមានសុខភាព នោះវានឹងត្រឡប់មកជាការពិតនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងជាមិនខាន ។ ពេលដែលគំនិតរបស់យើងបានទទួលនូវការកើតជាថ្មី នោះរូបកាយរបស់យើងក៏នឹងបានយ៉ាងដូច្នោះដែរ ។

ពេលដែលការបើកសម្តែងនេះ បានរើចេញពីវិញ្ញាណរបស់យើង ចូលទៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង នោះយើងនឹងនិយាយយ៉ាងអង់អាចពីព្រះបន្ទូលព្រះ ដោយសេចក្តីជំនឿ និងការប្រោសឱ្យជា នោះការប្រោសឱ្យជានឹងត្រូវចូលមកដោយពិតប្រាកដ ។

កំណត់ចំណាំៈ បើយើងបានសិក្សាឱ្យកាន់តែជ្រៅទៅទៀត ពីការប្រោសឱ្យជា ចូរអានពីសៀវភៅមេរៀនអំពី **ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោសឱ្យជា** ដោយលោក **អេ.អែល** និង **ចយហ្គីល** ។

IV. អំណាចចេស្តារបស់ព្រះ

ប្រយោជន៍នៃកាកើតជាថ្មីដ៏អស្ចារ្យដទៃៗទៀត គឺជាសមត្ថភាព ក្នុងការបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលចេញពីក្នុងយើងមក ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៣:២០

ក.ការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសុចរិត

ពួកអ្នកជឿដែលបានទទួលនូវការបើកសម្តែង ពីការកើតជាថ្មី នោះនឹងមើលឃើញដោយខ្លួនគេជាសុចរិតនោះឯង ។ ពួកគេនឹងមើលឃើញដោយខ្លួនគេថា ពួកគេបានកើតជាថ្មី ឱ្យមាននៅនោះឯង ។ ពួកគេនឹងមើលឃើញដោយខ្លួនឯងនូវទង្វើ ដែលជាការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ។ ពួកគេនឹងមើលឃើញដោយខ្លួននូវសេចក្តីសុចរិត ដែលមានការប្រកបជាមួយនឹងព្រះ ព្រមទាំងបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះអង្គទ្រង់ក្នុងការបំពេញការងារដល់អ្នកដទៃទៀត ។

ពួកគេនឹងមើលឃើញដោយខ្លួនឯង គឺជាការអនុវត្តន៍ដោយការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះ គឺជាការបើកសម្តែងតាមរយៈជីវិត និងការបំពេញការងាររបស់ពួកគេ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៧:៣៨

ខ.អំណាចចេស្តាក្នុងធ្វើទីបន្ទាល់

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា គោលបំណងនៃអំណាចចេស្តា ដែលបានមកនៅពេលដែលយើងបានទទួលជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺត្រូវតែធ្វើឱ្យយើងមានការខឹតខំធ្វើទីបន្ទាល់ថ្វាយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១:៨

១. ទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យ

ផែនការរបស់ព្រះ សម្រាប់ឈោងចាប់អស់អ្នកដែលបាត់បង់ នោះគឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អ ប្រកបដោយការអស្ចារ្យនោះឯង ។ ទីសម្គាល់ ការអស្ចារ្យ និងការធ្វើការអស្ចារ្យ គឺនឹងតែងតែបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចំពោះដំណឹងល្អ ដែលត្រូវបានចែកចាយ និងត្រូវបានផ្សាយដំណឹងល្អនោះឯង ។

ព្រះបន្ទូលចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ គឺមិនពេលដែលទ្រង់បានយាងចេញពីផែនដីនេះ គឺមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាកុស ១៦:១៥-២០។

តាមរយៈការបើកសម្តែងពីការកើតជាថ្មី អ្នកជឿគ្រប់រូប នឹងមានលទ្ធភាពក្នុងការធ្វើជាទីបន្ទាល់យ៉ាងអង់អាច ថ្វាយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវអំណាចចេស្តានៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

២. ការមានិរីភាពរួចពីការភ័យខ្លាច

ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានទទួល នូវការលាក់លាមដោយការភ័យខ្លាចដល់មនុស្សតទៅទៀតឡើយ ។ គឺពួកគេនឹងអាចនិយាយដោយក្លាហានថា: ព្រះគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ១:៧-៨ក

ពួកអ្នកជឿ ដែលមានការបើកសម្តែងពីការកើតជាថ្មី នោះនឹងគ្មានការភ័យខ្លាច និងគ្មានសេចក្តីខ្មាសក្នុងការធ្វើជាទីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវឡើយ ។

ពួកគេក៏នឹងអាចនិយាយដោយអង់អាច នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ភិលីព ៤:១៣ ផងដែរ ។

៣. អំណាចចេស្តាដែលគ្មានការលាក់លាម

អ្នកជឿដែលមានការបើកសម្តែងពីការកើតជាថ្មីនឹងបើកឱ្យអំណាចចេស្តា ដែលគ្មានការលាក់លាមរបស់ព្រះ ដោយបញ្ជាក់ពីទីសម្គាល់ ការអស្ចារ្យ និងការធ្វើការអស្ចារ្យនៃការប្រោសឱ្យជា ។

ភាពមានទោស និងការផ្តន្ទាទោសនឹងមិនធ្វើឱ្យគេត្រូវថយចេញពីការបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ ដ៏អង់អាច ឬក៏បណ្តេញចេញពីការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ និងបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ដែលបង្ហូរចូលក្នុងរូបកាយរបស់ពួកគេនោះបានឡើយ ។

មនុស្សដែលមានការបើកសម្តែង ពីការកើតជាថ្មី នឹងមានការពិសោធន៍នូវផលប្រយោជន៍ ដែលបានមកពីព្រះជាបន្តបន្ទាប់ដូចជា: សេចក្តីអំណរ ការប្រោសឱ្យជា និងសុខភាព ភាពចម្រុងចម្រើន និងអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ដែលមិនមានការលាក់លាមជាដើម ។ ផលប្រយោជន៍ទាំងនេះ គឺមិនមែនបានទទួលសេចក្តីតែត្រឹមអ្នកជឿប៉ុណ្ណោះទេ ។ ពួកគេនឹងបង្ហូរទៅដល់អស់អ្នកដែលបានបាត់បង់ និងមានការសោះកក្រោះ នៅលោកិយនេះទៀតផង ។

V. ធម្មជាតិរបស់ព្រះ

នៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះយេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអង្គ

សង្គ្រោះផ្ទាល់របស់យើង នោះយើងបានត្រឡប់មកជាបានកើតជាថ្មីហើយ ។ យើងបានទទួលជាមែនមែនកផាងនៃធម្មជាតិថ្មីហើយ ។ វាគឺជាធម្មជាតិរបស់ព្រះអង្គទ្រង់នោះឯង ។ ឱគួរឱ្យរំភើបញាប់ញ័រយ៉ាងណាទៅហ្ន៎ ដែលយើងបានទៅជាចំណែកដ៏ពិតប្រាកដជាទេវភាព នៃធម្មជាតិរបស់ព្រះនោះ ។

ព្រះគម្ពីរ ២ពេត្រុស ១:២-៤

ក.ការចោទប្រកាន់ចំពោះយើង

មានចំណែកជាច្រើននៃធម្មជាតិរបស់ព្រះ ដែលត្រូវបានទទួលនូវការចោទប្រកាន់ចំពោះយើង ក្នុងពេលរំពេចដែលយើងបានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ពួកគេបានត្រឡប់មកជាចំណែកនៃការកើតជាថ្មី របស់យើងដែលមាននៅនោះ ។ យើងត្រូវបានទទួលនូវការប្រទានពរៈ

១. សេចក្តីសុចរិត

២. ភាពបរិសុទ្ធ

៣. សេចក្តីស្រឡាញ់

សេចក្តីសប្បុរស ព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា

ចំណែកនៃធម្មជាតិរបស់ព្រះទាំងនេះ គឺជាការទម្លាក់ទោស ចំពោះវិញ្ញាណដែលបានកើតជាថ្មីបំផុតរបស់យើង ពេលដែលយើងបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាមៗនោះឯង ។

ខ.ការបញ្ចេញដោយនូវសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់

លោកសាវ័កពេត្រុសបានសរសេរថែងទកមកថា ដោយនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ នោះយើងត្រូវបានទទួលនូវការប្រទានពរពីគ្រប់យ៉ាង ដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងជីវិត និងភាពជាព្រះ ។ យើងបានត្រឡប់មកជាចំណែកនៃទេវភាពជាធម្មជាតិរបស់ព្រះ ដោយនូវការបើកសម្តែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។ ទាំងនេះហើយ ដែលត្រូវបានទទួលនូវការប្រទានពរដល់យើង ដោយនូវសេចក្តីសន្យាដ៏ធំ និងដោយមានតម្លៃ ។

ព្រះគម្ពីរ ២ពេត្រុស ១:២-៤

VI. ការបានត្រឡប់ឱ្យដូចជាទ្រង់

យើងត្រូវបានទទួលនូវការប្រុងប្រៀបទុកជាមុន នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យបានអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះអង្គនោះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៩ក

វិញ្ញាណដែលបានកើតជាថ្មី គឺត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ ហើយគ្រីស្ទានទាំងឡាយគឺបាននៅក្នុងរបៀបនៃការអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ទ្រង់ គឺនៅតំបន់ផ្នែករូបកាយ និងព្រលឹងរបស់ពួកគេនោះឯង ។

ក.របៀបនៃការបំផ្លាស់បំប្រែ

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថែងទុកមកនៅក្នុងព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:១-២ ថា :

នៅពេលដែលយើងបាមកើតជាថ្មី នោះយើងនឹងមិនបានអនុលោមទៅតាមលោកិយនេះតទៅទៀតឡើយ ។ យើងត្រូវតែរស់នៅជារបៀបផ្លាស់ប្រែជាបន្តទៅទៀត គឺយើងបានអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវិញ ។

១. ការចុះចូលទីមួយ

យើងបានជារបៀបបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយការប្រគល់រូបកាយរបស់យើងទាំងស្រុងទៅព្រះ ។ រូបកាយរបស់យើង គឺជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ ហើយយើងត្រូវតែជាអ្នក "ថ្វាយយញ្ញបូជារស់ទៅព្រះ" ។

ដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់ទៅជាចំណែកមួយ នៃធម្មជាតិជាទេវភាព គឺដែលយើងបាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះយើងត្រូវតែថ្វាយជីវិតរបស់យើងទាំងស្រុង ទៅក្នុងភាពនៃព្រះអម្ចាស់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

២. គំនិតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងសារជាថ្មី

សូម្បីតែរូបកាយរបស់យើង ក៏ត្រូវបានទទួលនូវការកែជាថ្មី នោះព្រលឹងរបស់យើងក៏ត្រូវតែបានទទួលនូវការកែជាថ្មី ដោយមានជារបៀបបន្តពីការត្រាស់ហៅមក ឱ្យបានកើតជាថ្មីខាងផ្នែកគំនិតផងដែរ ។ របៀបនៃការបំផ្លាស់បំប្រែនេះ គឺត្រូវចាប់យកកន្លែង ក្នុងពេលដែលយើងបន្តនូវការអាន ស្តាប់ ពួពិចារណា ហើយជឿ និងប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។ វាគឺជាការងារអធិធម្មជាតិនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

តាមរបៀបជាអធិធម្មជាតិនេះ រូបកាយ និងព្រលឹងរបស់យើង បានត្រឡប់មកជាផ្នែកធម្មជាតិជាទេវភាព ។

ខ.ព្រះទ្រង់បានធ្វើការងារនៅក្នុងយើង

លោកសាវ័កប៉ុល បានអធិស្ឋានដោយមានកម្លាំងទៅលើស្ត្រីម្នាក់ដែលកំពុងតែឆ្លងទន្លេ ចំពោះពួកអ្នកជឿនៅក្នុងស្រុកកាឡាទី ដែលគ្រីស្ទានត្រូវតែបង្កើតនៅក្នុងពួកគេ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ៤:១៩

គាត់បានប្រាប់ទៅពួកអ្នកជឿនៅទីក្រុងភីលីពថា ព្រះទ្រង់បានកំពុងតែធ្វើការនៅក្នុងពួកគេហើយ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ២:១៣ ចែងថា ត្បិតគឺជាព្រះហើយដែលធ្វើការនៅក្នុងអ្នកទាំងពីរ ដែលមានបំណងនឹងធ្វើសម្រាប់ការងារល្អដែលគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ។

ព្រះទ្រង់នៅតែបន្តធ្វើការងារ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលបង្កើតឡើងជាថ្មីរបស់ទ្រង់ រហូតដល់ពួកគេបានអនុលោមទៅតាមរូបភាព នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះនោះឯង ។

បើយើងចេះតែបើកឱកាសឱ្យទ្រង់បានធ្វើការ គឺជាការងាររបស់ទ្រង់ ដែលមានជាចំណែកនៅក្នុងយើង នោះយើងនឹងរឹតតែបានត្រឡប់មក ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនោះដែរ ។

VII. ការយកចំណែកនៃភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់

វិញ្ញាណដែលបានកើតជាថ្មីរបស់យើង គឺជាបរិសុទ្ធ ត្បិតទ្រង់បរិសុទ្ធ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:៤

ចូរចងចាំថា រូបកាយនិងព្រលឹងរបស់យើង គឺនៅក្នុងរបៀបដែលត្រូវបានអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ យើងត្រូវតែធ្វើការជ្រើសរើស យកភាពបរិសុទ្ធក្នុងជីវិតជាប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ។ នេះគឺជាភាពបរិសុទ្ធដែលប្រកបដោយការពិសោធន៍ ។

ព្រះគម្ពីរលេវីវិន័យ ១៩:២២

យើងត្រូវតែជ្រើសរើសឱ្យបានត្រឡប់មកជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តរបស់យើង ។ យើងត្រូវតែថ្វាយជីវិតរបស់យើងឱ្យបានជាភាជនៈបរិសុទ្ធ ទៅចំពោះព្រះ ។ យើងត្រូវតែប្រឹក្សាដោយខ្លួនឯង ចំពោះការស្លាប់ខាងឯអំពើបាប ហើយរស់ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវវិញ ។

នេះគឺជាការឧទ្ទិសថ្វាយដោយមានការពិសោធន៍ គឺជារបៀបនៃការជ្រើសរើសផ្ទែកមួយ ចេញពីប្រព័ន្ធលោកិយនេះ ហើយទៅព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអង្គទ្រង់វិញ ។ វាគឺជាការត្រឡប់មកឱ្យដូចជាព្រះយេស៊ូវ ក្នុងការរស់នៅ និងការប្រព្រឹត្តជាប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ១:១៥-១៦

យើងត្រូវបានទទួលព្រះរាជបញ្ជា ឱ្យមានភាពបរិសុទ្ធ ហើយយើងអាចធ្វើដូច្នេះ តាមចំណែកនៃធម្មជាតិរបស់ព្រះដែលបរិសុទ្ធនោះឯង ។ ប៉ុន្តែ យើងនាំមកនូវកញ្ចប់ខ្លះៗនៅក្នុងព្រលឹងនិងរូបកាយរបស់យើង ។ ប៉ុន្តែ យើងនាំមកនូវកញ្ចប់ខ្លះៗនៅក្នុងព្រលឹងនិងរូបកាយរបស់ ។ សេចក្តីតម្រូវការឱ្យធ្វើការងារ បញ្ចេញនូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ទាំងនៅក្នុងព្រលឹង និងក្នុងរូបកាយរបស់យើងនោះឯង ។ ព្រះទ្រង់សម្រេចព្រះទ័យនឹងបង្កើតភាពបរិសុទ្ធយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ ទ្រង់កំពុងតែបានកែព្រលឹងរបស់យើងឡើងវិញ ហើយក៏បានប្រោសរូបកាយរបស់យើងឱ្យបានជាផងដែរ ។

VIII. ចំណែកនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់

ក.ព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់

ព្រះដែលទ្រង់មានធម្មជាតិជាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង ។ ទ្រង់គឺជាប្រភពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់ ។ ដើម្បីធ្វើការអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះអង្គនោះយើងក៏ត្រូវតែបានទទួលនូវសេចក្តីបញ្ញត្តិឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៥:៨ ១៣:៨ យ៉ូហាន១៣:៣៤ ម៉ាថាយ ៥:៤៤

យើងគឺជាអ្នកមានចំណែកនៃធម្មជាតិជាទេវភាព ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងអាចនិងត្រូវតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់ជាអធិធម្មជាតិយ៉ាងដូច្នេះ គឺសម្រាប់អ្នកដទៃទៀត សូម្បីតែអស់អ្នកដែលជាខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងក៏ដោយ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនដែលបានបញ្ជាឱ្យយើងធ្វើការណា ដែលយើងគ្មានលទ្ធភាពនឹងធ្វើនោះឡើយ ។ យើងក៏អាចនិងត្រូវតែស្រឡាញ់ដល់ខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ជាសេចក្តីស្រឡាញ់អាកាប៉េរបស់ព្រះ ។

១. គំរូនៃសេចក្តីស្រឡាញ់

លោកស្ទេផាន គឺជាគំរូដ៏សំខាន់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ អាកាប៉េ ជាអធិធម្មជាតិដែលគាត់អាចទទួលរងនូវការចោលសម្លាប់នឹងដុំថ្ម មកពីខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៧:៥៩-៦០

២. ការជ្រើសរើសសេចក្តីស្រឡាញ់

ចាប់តាំងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងពេលដែលខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងមានការចោទប្រកាន់ ដល់អារម្មណ៍យើង និងធម្មជាតិអាត្មនិយមរបស់យើងមក នោះយើងមានការបើកសម្តែង ចំពោះធម្មជាតិសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ គឺយើងត្រូវតែជ្រើសរើសយកសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ១:២២

ខ.អ្នកស្រឡាញ់ដល់ព្រះ

ចំពោះអស់អ្នកដែលមានការបើកសម្តែង ពីការកើតជាថ្មីៈ គឺដែលពួកគេបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយក៏បានត្រឡប់មកជា

ចំណែកនៃធម្មជាតិទេវភាព បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ នោះគ្រប់ទាំងអស់នៅខាងលើ ត្រូវបានមកជាអ្នកស្រឡាញ់ដល់ព្រះហើយ ។

ពួកគេនឹងធ្វើគ្រប់យ៉ាងដែលគាប់ដល់ព្រះទ័យព្រះ ដោយការស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គនោះឯង ។ ពួកគេនឹងបានជាអ្នកថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ។

ការកើតជាថ្មីដែលមាននៅ នោះនឹងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះ ឱ្យបានទទួលនូវព្រះពរដ៏អស្ចារ្យគ្រប់ទាំងអស់របស់ព្រះ ។ ពួកគេនឹងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ សម្រាប់អាអ្នកណាដែលព្រះគង់នៅជាមួយ ។ ការសរសើរតម្កើងរបស់ព្រះនឹងនៅតែបន្ត ក្នុងបបូរមាត់របស់ពួកគេ ។

ការកើតជាថ្មីដែលមាននៅ នឹងមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏មានជម្រៅជ្រៅ និងមានភាពស្និទ្ធស្នាលក្នុងការប្រកបទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ៤២:១-២

ការកើតជាថ្មីនឹងដើរដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់អាកាប៉េរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ចំពោះអ្នកជឿទាំងឡាយណា ដែលដើរតាមព្រះអង្គ ខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ និងចំពោះអង្គទ្រង់នោះឯង ។

IX. ការយកចំណែកនៃសេចក្ដីសប្បុរស និងមេត្តាករុណា

ក.ព្រះទ្រង់ល្អ

ព្រះដ៏ជាព្រះគឺមានធម្មជាតិរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែល្អ ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ៥២:១ខ ។

សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ព្រះ គឺជាការគ្រប់លក្ខណ៍ពេញលេញបំផុត ។ សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ គឺត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញទៅលើការបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់របស់ទ្រង់ ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់នោះឯង ។

ខ. សេចក្ដីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណរបស់ព្រះ

ចំពោះពួកមនុស្សជាតិដែលមានពេញដោយអំពើបាប គឺត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់ និងពេញលេញស្ទើរតែទាំងអស់ នោះគឺនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ឱ្យមកសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា ។ អត្ថន័យមួយបណ្ដាអត្ថន័យនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណានោះគឺ ជាការអត់ធនពីការដែលគេធ្វើទារុណ្ណកម្ម ដោយសារក្រឹត្យវិន័យ ។

សេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ គឺជាសេចក្ដីសប្បុរសរបស់ព្រះ ដែលបានទទួលការអនុវត្តន៍ជាផលប្រយោជន៍នៃសេចក្ដីត្រូវការរបស់យើង ។ ព្រះទ្រង់ជាអ្នកមានគឺមានសេចក្ដីមេត្តាករុណានោះឯង!

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៤

ការបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ!

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៨

ឥឡូវនេះ ដែលយើងបានកើតជាថ្មីហើយ យើងអាចបានចូលមកក្នុងបល្ល័ង្កនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់នោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ហេព្រើរ ៤:១៦

X. ការបានចំណែកនៃការអត់ទោស

ក.ជម្រើសចំពោះការអត់ទោស

ដែលយើងបានជាចំណែកនៃធម្មជាតិជាទេវភាពរបស់ព្រះនោះយើងបានកើតជាថ្មីហើយមាននៅផង ក៏នឹងដើរនៅក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ផងព្រះ ទៅដល់អ្នកដទៃទៀត ។

យើងនឹងអត់ទោស ដូចជាព្រះទ្រង់អត់ទោសដែរ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៤:៣២, ព្រះគម្ពីរលូកា ២៣:៣៤ក

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គំរូបរបស់យើង ពីព្រោះទ្រង់បានអត់ទោសដល់យើង គឺទ្រង់បានជំនួសយើងរាល់គ្នាពីគ្រប់អំពើបាប

ទាំងអស់នោះ គឺយើងក៏អាចអត់ទោសបាបដល់អ្នកដទៃទៀតដែរ ។

ខ.ការអត់ទោសដល់អ្នកដែលត្រូវអត់ទោស

ការកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាការកាន់កាប់នូវធម្មជាតិនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ មេត្តាករុណា ព្រមទាំងព្រះគុណដែលជាទេវភាពរបស់ព្រះ នោះយើងក៏ត្រូវតែមានលទ្ធភាពនឹងអត់ទោស ដល់អ្នកទាំងអស់ដែលបានធ្វើបាបប្រឆាំងទាស់នឹងយើង ឬក៏ប្រឆាំងទាស់នឹងអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ។ យើងបានទទួលនូវការបញ្ជា ឱ្យមានការអត់ទោស ដើម្បីឱ្យយើងអាចបានទទួលនូវការអត់ទោសផងដែរ ។

គ.សេចក្ដីសរុបបញ្ចប់

ពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មីហើយ នោះយើងមានជីវិត និងមានធម្មជាតិរបស់ព្រះនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់យើង។ ព្រលឹង និងរូបកាយរបស់យើងបានត្រឡប់មកជាផ្នែកនៃធម្មជាតិ ជាទេវភាពរបស់ព្រះ គឺដែលយើងបានអនុលោមទៅតាមរូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះនោះឯង ។

ចំណែករបស់យើងគឺត្រូវតែបានថ្វាយរូបកាយ ទុកជាយញ្ញបូជារស់ដល់ព្រះ ក្នុងការចំណាយពេលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយត្រូវតែស្ដាប់តាមសេចក្ដីបង្រៀនរបស់ផងព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យព្រលឹងរបស់យើងនឹងបានទទួលនូវការផ្លាស់ប្រែ ដោយនូវការបើកសម្ដែងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

យើងត្រូវតែបានត្រឡប់មកជាសេចក្ដីសុចរិត ភាពបរិសុទ្ធ សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសេចក្ដីសប្បុរសរបស់ផងព្រះ ។ យើងត្រូវតែបានជាចំណែកនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងជាព្រះគុណរបស់ផងព្រះរហូតដល់យើងបានដូចជាព្រះអង្គបានត្រឡប់មកជាអ្នកអត់ទោសដល់អ្នកដទៃទៀត ។

ពេលដែលសលយើងបានកើតជាថ្មីហើយ នោះវិញ្ញាណរបស់យើងបានទទួលនូវការចែករំលែក នូវទេវភាពរបស់ព្រះផងដែរ ។ ព្រលឹង និងរូបកាយរបស់យើង គឺនឹងបានត្រឡប់មកជាចំណែកនៃទេវភាព ដោយនូវអំណាចចេស្ដានៃការបំផ្លាស់បំប្រែ មកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។

XI. ការពិចារណាទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ក.ការសំខាន់នៃការជញ្ជឹងគិត

វាគឺជាការសំខាន់ដែលយើងបានជញ្ជឹងគិត ទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនមែនទៅលើសាវតា ភាពទន់ខ្សោយ ការខ្វះខាតសមត្ថភាព ស្ថានការណ៍ ឬជាបញ្ហារបស់យើងនោះទេ ។ ប្រសិនបើយើងនៅតែបន្ដដាក់គំនិតរបស់យើង ទៅលើរឿងរ៉ាវអវិជ្ជមានទាំងនេះ នោះគំនិតរបស់យើងនឹងមិនអាចទទួលនូវការកើតឡើងជាថ្មីម្ដងទៀតបានឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ៤:៨-៩

ការជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាកូនសោរនៅក្នុងការបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយការបង្កើតឡើងជាថ្មីម្ដងទៀតនៃគំនិតរបស់យើងនោះវិញ ។ ការប្រមើលមើលនូវសេចក្ដីពិតទាំងនេះ គឺជាការពិតដែលមាននៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១:១-៣

មនុស្សដែលបានកើតឡើងជាថ្មី គឺត្រូវជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នូវការបំផ្លាស់បំប្រែពីក្នុងជីវិតរបស់គាត់ឬនាងនោះ ។

ខ.៣ បានផ្ដល់ឱ្យយើងនូវលទ្ធផល៤យ៉ាង ដែលនឹងប្រាកដ

ឡើងជាមនុស្សដែលបន្តនូវការជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលព្រះ នោះ ។

ខ.ការរំឭកគំនិតរបស់យើងសារជាថ្មី

ពេលដែលយើងបានជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលព្រះ នោះយើងនឹង "បានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែដោយការរំឭកគំនិតរបស់យើងសារជាថ្មី" ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១២:២ក

តាមការជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះការបំផ្លាស់បំប្រែនឹងកើតមានឡើង ។ ព្រលឹងរបស់យើង (ឆន្ទៈ អារម្មណ៍ និងបំណង) បានត្រឡប់ជាមានការបំផ្លាស់បំប្រែទៅជាអ្វី ដែលវិញ្ញាណរបស់យើងបានត្រឡប់ជាមានសេចក្ដីសង្គ្រោះក្នុងមួយរំពេចភ្លាមនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ២៣:៧ក

ពេលដែលយើងជញ្ជឹងគិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះការប្រែប្រួលនឹងមានការកើតឡើង ។ ដង្កូវដែលមាននៅក្នុងធម្មជាតិព្រលឹងចាស់របស់យើងក៏ត្រូវបានទទួលនូវការបំផ្លាស់បំប្រែ ឱ្យទៅជាមេអំបៅដ៏ស្រស់ស្អាត ដែលបានអនុលោមទៅតាមរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទអង្គទ្រង់នោះឯង ។

គ.អត្ថន័យនៃការជញ្ជឹងគិត

១. ការផ្ចង់ចិត្តទៅលើ

ពេលដែលយើងជញ្ជឹងគិត លើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះយើងផ្ចង់ចិត្តទៅដោយការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងពេញលេញទៅលើព្រះបន្ទូល ដែលព្រះទ្រង់បាននិយាយ ។ យើងបានព្យាយាមសារចុះសារឡើង ទៅលើព្រះបន្ទូលនោះដោយខ្លួនឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ១ធីម៉ូថេ ៤:១៥

២. ការប្រមើលមើល

ពេលដែលយើងនៅតែបន្តជញ្ជឹងគិត ទៅលើព្រះបន្ទូលព្រះ នោះយើងក៏ចាប់ផ្ដើមប្រមើលមើលទៅលើការកើតជាថ្មីនោះ ។ យើងក៏ចាប់ផ្ដើមមើលឃើញ ដូចជាព្រះទ្រង់បានមើលឃើញយើងដែរ គឺយើងបានធ្វើនូវអ្វីដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងអាចធ្វើបាននោះ ហើយមានអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងមាននោះដែរ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរ ទៅកាន់លោកធីម៉ូថេថា នៅពេលដែលគាត់ជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូល នោះភាពជឿនរបស់គាត់ នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ពីគ្រប់ទាំងអស់ ។ លោកយ៉ូស្វេក៏បានសរសេរថែងទុកមកដែរ ថា ទីមួយយើងត្រូវតែជញ្ជឹងគិតទៅលើព្រះបន្ទូលទាំងថ្ងៃទាំងយប់ បន្ទាប់មក យើងត្រូវតែបានទទួលនូវការចម្រុងចម្រើន ហើយយើងក៏ត្រូវតែបានទទួល ជោគជ័យដ៏ល្អត្រចះត្រចង់ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូស្វេ ១:៨

៣. អំពីគោលដៅ

ពេលដែលយើងចាប់ផ្ដើមប្រមើលមើល ទៅព្រះយេស៊ូវ ដូចជាទ្រង់ក៏ប្រមើលមើលមកយើងដែរ នោះការយល់ដឹងដែលយើងបានកើតជាថ្មី នៅក្នុងទ្រង់ នោះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមមើលឃើញដោយខ្លួនយើង ដូចជាទ្រង់បានមើលឃើញយើងនោះដែរ ។ លោកសាវ័កយ៉ូហាន ក៏បានសរសេរថែងទុកមកដែរថា យើងត្រូវតែឱ្យបានដូចជាព្រះអង្គ ។ ឱសេចក្ដី

សន្យាដ៏គួរ ឱ្យអស្ចារ្យអ្វីម្ល៉េះហ្ន៎! ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ៣:២ ។

នៅពេលដែលយើងជញ្ជឹងគិត នោះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមនិយាយពីអ្វី ដែលព្រះបន្ទូលព្រះទ្រង់បានចែងទុកមកអំពីយើងកាន់តែច្រើនឡើង១ រហូតទាល់តែវាបានត្រឡប់មកជាការពិត នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។

៤. ការនិយាយហ៊ឹម១

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៩:២១

ពាក្យជាភាសាហេព្រើរ សម្រាប់ការជញ្ជឹងគិតគឺមានន័យថា "ការនិយាយហ៊ឹម១" ។ ពេលដែលយើងនិយាយហ៊ឹម១ ឬនិយាយប្រកាសនូវព្រះបន្ទូលព្រះឱ្យកាន់តែច្រើនឡើង១ដោយខ្លួនឯងនោះ វានឹងបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ចូលទៅក្នុងសកម្មភាពដែលមាននៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។

នៅពេលដែលយើងនិយាយហ៊ឹម១ ឬនិយាយប្រកាសនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មកកាន់ខ្លួនយើងនោះ យើងនឹងរុករកឃើញថា វាបានត្រឡប់មកជាការដក់ជាប់ដោយមិនរលប់ ទៅលើគំនិតរបស់យើងដែលយើងបានចងចាំរួចមកហើយនោះ ។

៥. ការស្រមើស្រមៃ

ពេលដែលយើងបន្តការជញ្ជឹងគិត ទៅលើការកើតជាថ្មី នោះសេចក្ដីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះនឹងបានបញ្ចេញនូវការស្រមើស្រមៃ ទៅកាន់ទម្រង់នៃរូបភាពដូចជាព្រះនោះ ។ យើងចាប់ផ្ដើមគិតនូវគំនិតរបស់ព្រះ ហើយមើលឃើញដោយខ្លួនយើងនូវការកើតជាថ្មីតាមរយៈព្រះនេត្ររបស់ព្រះ ។ ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៥:៨-៩ ។

៦. ការយល់បាន

យើងនឹងចាប់ផ្ដើមយល់បាន ឬយល់ដឹងនូវប្រាជ្ញា និងការបើកសម្ដែងរបស់ផងព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:១៧-១៨

XII. អំណាចចេស្ដានៃការប្រកាសព្រះបន្ទូល

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរចែងទុកមកថា សេចក្ដីជំនឿបានមកដោយសារការឮ ហើយការឮនោះគឺឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។ យើងបានស្ដាប់ឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះឯង ។ យើងស្ដាប់ឮបន្ទូលរបស់ព្រះគឺដោយការអានហើយអានទៀតតាមរយៈសេចក្ដីបង្រៀនដ៏ល្អនោះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:១៧

ប្រសិនបើមានសេចក្ដីត្រូវការពិសេស នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះយើងត្រូវតែរកឱ្យឃើញនូវខព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលជាចម្លើយជាសេចក្ដីត្រូវការ ហើយត្រូវអានម្ដងហើយម្ដងទៀត ។ សេចក្ដីជំនឿនឹងចូលមកតាមការស្ដាប់ឮ នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះរ៉េម៉ា ។ ពេលដែលយើងអាន ឬបញ្ជាក់នូវខគម្ពីរទាំងនេះកាន់តែច្រើនឡើង ខគម្ពីរទាំងនោះក៏បានត្រឡប់មកជាសេចក្ដីពិតបន្ថែមទៀតដល់យើង ជាជាងស្ថានការណ៍ដែលយើងនៅក្នុងនោះទៅទៀត ។ សេចក្ដីជំនឿក៏បានចូលមក ។ ព្រះបន្ទូលរ៉ាម៉ារបស់ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ក៏បានចូលមក គឺជាការបើកសម្ដែង និងការមានព្រះបន្ទូលមកកាន់វិញ្ញាណរបស់យើង ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ក្នុងខណៈដែលយើងទទួលនូវការបើកសម្ដែងនោះ សេចក្ដីជំនឿក៏បាន

ជ្រាបចូលមកក្នុងវិញ្ញាណរបស់យើង ។ ដូចជាការយល់ដឹងរបស់យើង គឺត្រូវបានចាំងជះមកដោយពាក្យរ៉េម៉ារបស់ព្រះ គឺដែលយើងនឹងចូលមកក្នុងចំណេះដឹង របស់អ្នកដែលយើងពិតប្រាកដថាជាអ្នកនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវនោះឯង ។ យើងនឹងបានទទួលនូវការផ្លាស់ប្រែចូលទៅក្នុងការកើតជាថ្មី ហើយមាននៅនោះ ។

ក.ការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

សកម្មភាពនៃការប្រកាសព្រះបន្ទូលរ៉េម៉ារបស់ព្រះ គឺជាការត្រាស់ហៅមកឱ្យមានការថ្លែងប្រាប់ នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះ ។ ពាក្យថ្លែងប្រាប់ដែលបានបកប្រែជាភាសាក្រិក គឺ "ហូម៉ូឡូកេអូ" ។ ការថ្លែងប្រាប់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះមានន័យថា:

១. ការនិយាយពីរឿងដូចគ្នា ។

២. ការឯព្រមព្រៀងជាមួយគ្នា ។

៣. ការរស់នៅដែលស្របគ្នា ។

នេះគឺជាអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះយើងម្នាក់ៗ គឺនៅពេលដែលយើងបានទទួលពាក្យរ៉ាម៉ា ជាការបើកសម្តែងរបស់ដំណឹងល្អ ។ យើងបានជឿនិងបានថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលទ្រង់បានសុគតជំនួសយើង ហើយដែលទ្រង់បានរស់ពីសុគតឡើងវិញនោះ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:៩-១០

ខ្ញុំជឿ-ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយប្រាប់...

ក្នុងពេលមួយរំពេចដែលយើងជឿ នោះយើងត្រូវតែនិយាយប្រាប់ ត្រូវថ្លែងប្រាប់ពីអ្វីដែលបានទទួលនូវការបើកសម្តែងដល់យើង ។ មានវិញ្ញាណនៃសេចក្តីជំនឿ ហើយថ្លែងប្រាប់ថា "ខ្ញុំបានជឿ ដូច្នេះ ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយប្រាប់!" ពាក្យសម្តីដែលបាននិយាយបានត្រឡប់មកជាពិតប្រាកដ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៤:១៣

ខ.ព្រះទ្រង់បានបង្កើតរបស់មកដោយមានព្រះបន្ទូល

យើងត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យមានរូបភាពរបស់ព្រះ ។ ព្រះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត ហើយទ្រង់បានបង្កើតដោយមានព្រះបន្ទូលនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១១:៣

យើងបានឃើញនូវអំណាចចេស្តានៃការបង្កើតរបស់ព្រះគឺនៅក្នុងសកម្មភាពជំពូកទីមួយនៃព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ដែលនៅក្នុងឃ្លានិយាយថា "ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូល" គឺជាពាក្យដែលនិយាយសារចុះសារឡើងជាច្រើនដង ។

គ.យើងត្រូវបានបង្កើតមកដោយទ្រង់មានបន្ទូល

យើងគឺជាអ្នកបានកើតជាថ្មី ក៏ត្រូវបានបង្កើតដោយការមានព្រះបន្ទូល ដែលយើងត្រូវតែនិយាយនេះដែរ ។ ពាក្យសម្តីរបស់យើងអាចបានជាពាក្យសម្តីដែលនាំមកនូវបណ្តាសាផង និងអាចនាំមកនូវជីវិតផង ។

ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ១៨:២១

ដែលយើងបានកើតជាថ្មីហើយ គឺត្រូវបានបង្កើតឱ្យចំនឹងរូបអង្គរបស់ព្រះ យើងត្រូវបានបង្កើតមកដោយសារព្រះបន្ទូលនោះឯង ។ ដោយនូវអំណាចចេស្តានៃការនិយាយភាសាដទៃនោះយើងបានបញ្ចេញ ទាំងពាក្យសម្តីនៃជីវិត ទាំងពាក្យសម្តីនៃសេចក្តីស្លាប់ ។

ពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី យើងត្រូវតែរវាងនូវបបូរមាត់របស់យើង និងមានការប្រុងប្រយ័ត្នពីអ្វីដែលយើងត្រូវតែ

និយាយនោះ ។ យើងអាចត្រូវការការផ្លាស់ប្រែនូវផ្លូវរបស់យើងដែលត្រូវនិយាយ ។ យើងមិនត្រូវបើកឱ្យពាក្យសម្ដីជាអវិជ្ជមាននៃសេចក្ដីស្លាប់ ឬក៏បើកឱ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីបបូរមាត់របស់យើងតទៅទៀតនោះឡើយ ។

ឃ.ការប្រកាសពីព្រះបន្ទូល

ពេលដែលយើងបានជញ្ជឹងគិតនូវព្រះបនញ្ទូលព្រះ នោះសេចក្ដីជំនឿនឹងជ្រាបចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់យើង ហើយព្រះទ្រង់នឹងបើកសម្ដែងនូវព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មកដល់យើងរាល់គ្នា ។ បន្ទាប់មក យើងនឹងប្រកាសដោយមានសេចក្ដីក្លាហាន ពីអ្វីដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលក្នុងបន្ទូលរបស់ទ្រង់នោះ ។

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ៤:១១ក

១. ការនិយាយទៅកាន់ភ្នំ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបើកសម្ដែង នូវការសំខាន់ដោយនូវ សេចក្ដីជំនឿដោយមានបន្ទូល និងការប្រកាសប្រាប់ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ផងព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១១:២២-២៤

២. ចូរជឿថាយើងនឹងបានទទួល

ពេលដែលយើងបានទទួលនូវការបើកសម្ដែងនូវព្រះបន្ទូលរេម៉ារបស់ផងព្រះ ចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណដែលបានកើតជាថ្មីរបស់យើង នោះយើងនឹងជឿថាយើងបានទទួលនូវអ្វីដែល ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលមកកាន់យើងហើយ ។ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមនិយាយទៅកាន់ភ្នំនៃកាលៈទេសៈ ដែលនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងបាន ។ មនុស្សដែលបានកើតជាថ្មីនឹងបានអ្វីតាមការដែលគាត់បាននិយាយនោះ ។

ង.គំរូ

អស់អ្នកដែលបានទទួលនូវការបើកសម្ដែង ពីការកើតជាថ្មី នឹងចាប់ផ្ដើមប្រកាសនូវសិទ្ធិនៃការកើតជាថ្មី និងឯកសិទ្ធិរបស់ពួកគេហើយ ។

ច.ប្រកាសដោយអង់អាច

ខ្ញុំស្គាល់អ្នកដែលខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទហើយ! ខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលបានកើតជាថ្មីហើយ!

សេចក្ដីចាស់ទាំងប៉ុន្មានបានកន្លងបាត់ទៅហើយ! មើលគ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញហើយ!

ខ្ញុំមានសេចក្ដីសុចរិតរបស់ផងព្រះ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ! ដូច្នេះ ក្នុងពេលឥឡូវនេះ ខ្ញុំគ្មានការផ្ដន្ទាទោសតទៅទៀតហើយ ពីព្រោះខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវហើយ!

ខ្ញុំមានសេចក្ដីជំនឿ គឺជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំហើយ ។ គ្រប់ទាំងសេចក្ដីសន្យាដែលជាព្រះពររបស់លោកអ័ប្រាហាំ គឺជាព្រះពររបស់ខ្ញុំដែរ !

ព្រះទ្រង់មិនបានប្រទានពរឱ្យខ្ញុំ នូវវិញ្ញាណដែលតែងតែខ្លាចឡើយ គឺទ្រង់ប្រទានវិញ្ញាណដែលមានអំណាច សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងប្រាជ្ញានឹងធឹងវិញ ។

ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បាន ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹងចម្រើនកម្លាំងដល់ខ្ញុំ!

ការងារដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើ ខ្ញុំក៏អាចធ្វើបានដែរ!

សេចក្ដីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាកម្លាំងរបស់ខ្ញុំហើយ!

ព្រះបន្ទូលបានចែងមកថា "ចូរឱ្យខ្សោយពោលថា ខ្ញុំខ្លាំង" ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគឺមានកម្លាំងដ៏ពិត! ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានត្រូវរបួសជំនួសជម្ងឺ ជម្ងឺរោគា និងការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំនឹងមិនខ្លាចវាតទៅទៀតហើយ!

តាមរយៈស្នាមជាំរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះខ្ញុំបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជាហើយ! គ្មានជម្ងឺរោគាណានឹងចូលមកឯខ្ញុំបានទៀតឡើយ!

ព្រះនៃខ្ញុំទ្រង់នឹងបំពេញគ្រប់ទាំងអស់ដែលខ្ញុំត្រូវការតាមភោគសម្បត្តិនៃទ្រង់ដ៏ឧត្តម ដោយនូវសេរីល្អ!

គឺជាព្រះហើយដែលប្រទានពរឱ្យខ្ញុំ ដោយអំណាចចេស្តាឱ្យបានទទួលនូវភោគសម្បត្តិនោះឯង!

ខ្ញុំបានថ្វាយទៅព្រះ ហើយទ្រង់ក៏បានបំពេញនូវភោគសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ត្រឡប់មកខ្ញុំវិញ ឱ្យបានពោរពេញ និងជារង្វាស់ដ៏លើសលុប! អ្វីក៏ដោយ ដែលខ្ញុំបានមើលឃើញ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវបានទទួល!

ខ្ញុំបានទទួលនូវព្រះពរ គឺទាំងការដែលខ្ញុំបានចូលមកក្នុងទាំងការដែលខ្ញុំបានចេញទៅខាងក្រៅ!

អ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើសដោយដៃរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើ នោះនឹងបានទទួលព្រះពរ ដោយសារព្រះ!

ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវបរាជ័យឡើយ! ខ្ញុំបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ!

យើងមានសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវហើយ!

XIII. ការសរុបចប់

ពេលដែលយើងបានអាន ស្ដាប់ឮ សិក្សា និងជញ្ជឹងគិតនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះសេចក្ដីជំនឿនឹងសង់ឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ។ ពេលដែលយើងបានកើតជាថ្មី នោះយើងចាប់ផ្ដើម បញ្ចេញនូវអំណាចចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្កើតមកនោះឯង ។ ដោយនូវសេចក្ដីជំនឿ នោះយើងប្រកាសនូវព្រះបនញ្ទូលនោះឯង ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទ្រង់គឺរស់នៅ ហើយមានពេញដោយអំណាចចេស្ដា ។ អំណាចចេស្ដានោះគឺមានជីវិតរបស់ព្រះ ។ នៅពេលដែលយើងប្រកាសប្រាប់ពីការបើកសម្ដែង នូវការកើតជាថ្មី នោះយើងបានត្រឡប់មកជាចំណែកនៃធម្មជាតិរបស់ព្រះ ។ ពេលដែលយើងបានកាន់ខ្ជាប់នូវការប្រកាសប្រាប់ពីការបើកសម្ដែងនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះយើងនឹងរកឃើញដោយខ្លួននូវការកើតជាថ្មីនោះឯង ។

១. គ្រប់ការទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល យើងក៏មានដែរ ។
២. ការធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល នោះយើងក៏អាចធ្វើបានដែរ ។
៣. ការមានគ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល នោះយើងក៏អាចមានដែរ ។
៤. ការបើកសម្ដែងចំពោះការកើតជាថ្មី នោះនឹងបានត្រឡប់មកជាមាននៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ដ៏ជាក់ពិតប្រាកដមែន ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. តើអារម្មណ៍នៃការគិតថាមានទោស ថាមានការផ្តន្ទាទោស និងថាគ្មានតម្លៃ នឹងដក់ជាប់នៅក្នុងអ្នកជឿពីការទទួលនូវការប្រោសឱ្យជារបស់គាត់/នាង ដោយរបៀបណា?

២. តើអ្នកជឿនឹងមានកម្រៃយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ដែលគេបានទទួលនូវការបើកសម្តែង ទៅលើការពិសោធន៍ខាងឯការកើតជាថ្មីនោះ?

៣. តើយើងអាចជ្រើសរើសធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ឱ្យមានជីវិតបរិសុទ្ធ នៅក្នុងការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងនោះ? តើការពិសោធន៍នៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធយ៉ាងដូចម្តេចដែរ?

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. ចូរអធិស្ឋានសូមឱ្យព្រះទ្រង់នឹងជួយដល់លោកអ្នក ឱ្យបានជញ្ជឹងគិតនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ សូមកុំឱ្យមានរឿងរ៉ាវជាអវិជ្ជមានឡើយ (ដូចជាស្ថានការណ៍ ឬជាបញ្ហា) ដើម្បីឱ្យគំនិតរបស់លោកអ្នកអាចបានរំឭកសារជាថ្មី និងមានការបំផ្លាស់បំប្រែ ។

ក. ចូរធ្វើឱ្យមានការខឹតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបណ្តេញនូវគំនិតអវិជ្ជមាន ហើយយកការទាំងនោះចេញ ឱ្យបានរកឃើញនូវសេចក្តីពិត ដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ខ. ចូរធ្វើការអនុវត្តន៍នូវអត្ថន័យ នៃពាក្យជាភាសាហេព្រើរៈ ការជីញ្ជឹងគិត ការនិយាយហ៊ឹមៗ/ ការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បន្ថែមហើយបន្ថែមទៀតដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។

២. ហេតុអ្វីបានជាវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នក បានត្រឡប់មកជាមានការបំផ្លាស់បំប្រែ នៅក្នុងពេលមានសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាមៗ ប៉ុន្តែមិនបានបំផ្លាស់បំប្រែដល់ព្រលឹង និងរូបកាយរបស់លោកអ្នកក្នុងពេលភ្លាមៗដូចគ្នា?

៣. លោកអ្នកបានទទួលពាក្យរ៉េម៉ាដ៏ពិត នៅពេលដែលលោកអ្នកបានស្តាប់ឮនូវដំណឹងល្អ ហើយទទួលជឿ ព្រមទាំងបានទទួលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះអម្ចាស់របស់លោកអ្នក ហើយដែលទ្រង់នោះឯង គឺជាព្រះរាជបុត្រារបស់ ព្រះ ។

ក. ចូរសរសេរចុះនូវពេលវេលាដ៏សំខាន់ដទៃទៀត ចំនួនពីរ-បីដង គឺជាពេលដែលលោកអ្នកបានទទួលនូវពាក្យរ៉េម៉ាដែលមកពីព្រះនោះ ។

ខ. តើអ្វីទៅជាលទ្ធផលនៃពាក្យរ៉េម៉ាទាំងនេះ?